

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi - Sebe Melikesi

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi

SEBE MELİKESİ

Antik Babil'de Yaşayan Harut ve Marut İki Melek mi?

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi - Sebe Melikesi

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi

SEBE MELİKESİ

Antik Babil'de Yaşayan Harut ve Marut İki Melek mi?

OZAN
İstanbul 2023

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Ozan Yayıncılığa aittir.
Tanıtım için yapılacak alıntılar dışında tüm alıntılar, Kültür Bakanlığı
Telif Hakları Sözleşmesi gereği yayınevinin iznini gerektirir.

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi - Sebe Melikesi / Prof. Dr. İbrahim Esinler

Yayın Yönetmeni: Mustafa Demir
Editör: Orhan Suveren
Kapak tasarımı: Çiğdem Karademir

Baskı ve Cilt: Ozan Matbaacılık
Davutpaşa Caddesi Güven Sanayi Sitesi B blok Kat: 2 No: 352
Topkapı İSTANBUL
Sertifika no: 42194

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi - Sebe Melikesi - Sebe Melikesi / Prof. Dr. İbrahim Esinler
Tarih, Dinler tarihi, Ashab-ı Kehf, Kuran
1. Baskı Ekim 2023, Türkiye, İstanbul, 240 sayfa

ISBN: 978-625-7554-85-5
Sertifika no: 42194

Dağıtım:

İstanbul: Remzi Kitabevleri, Odak Kitap, Emek Kitap, D&R, Alfa
Ankara: Kıta Dağıtım, Dost Kitabevleri,
İzmir: Kitapsan
Adana-Mersin: Kitapsan
Diğer tüm şehirler: www.yaykoop.com

İnternet satış:

www.ozanyayincilik.com
ve
Kitap satılan her yerde...

OZAN YAYINCILIK LTD.

Alemdar Caddesi Güzel Sanatlar Sk. No: 9 Cağaloğlu İstanbul
Tel: 212.511 93 95-5204390 Faks: 212.527 98 47
Email: info@ozanyayincilik.com Web: www.ozanyayincilik.com

İÇİNDEKİLER

Resimler hakkında önemli not;

Kitaptaki resimler siyah-beyaz baskı yapıldığı için bazen çok iyi görülememektedir. Bu nedenle kitaptaki tüm resimler profdribrahimesinler.com sitesine yüklenmiştir. Aşağıdaki barkodu telefonunuzun kamerasına okutarak resimlere ulaşabilirsiniz.

Android telefonlarda QR okuyucu yüklemek gerekebilmektedir. iOS telefonlarda gerek yoktur. Kamera direkt olarak QR kodunu görür ve ilgili linke yönlendirir.

Prof. Dr. İbrahim Esinler 'in Dilinden Biyografisi:

1974 yılında Denizli’de doğdum. İlk ve orta eğitimimi Denizli’de tamamladım. 1991 yılında İzmir Fen Lisesini bitirdikten sonra Türkiye 64.’sü olarak Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi İngilizce Bölümüne girdim. Aynı yıl Türkiye İş Bankası Altın Genç ödülünü aldım. 6 yıllık tıp eğitimim süresince TÜBİTAK tarafından verilen özel başarı bursunu aldım. 1996 yılında Prof. Dr. Şeref Zileli, Yılın Başarılı Öğrencisi ödülünü kazandım. 1998 yılında tıp doktoru oldum. 1998 yılının eylül ayında TUS’ta (tıpta uzmanlık sınavı) Türkiye 4.’sü olarak Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalında araştırma görevlisi olarak göreve başladım.

2003 yılında kadın hastalıkları ve doğum uzmanı oldum. 2010 yılında doçent, 2018 yılında profesör unvanını kazandım. Yüce Allah’ın dilemesidir.

2000 yılında Avrupa Jinekolojik Endoskopi Cemiyeti tarafından dünyanın en başarılı jinekolojik endoskopisti seçilen Dr. C. Y. Liu’dan Jinekolojik İleri Düzey Endoskopik Cerrahi eğitimi almak için 2008 yılında Amerika Birleşik Devletleri’ne gittim. Aynı dönemde Atlanta/Georgia’da bulunan Prof. Dr. Ceana Nezhat’tan da eğitim aldım.

Tıp alanında yaptığım iki çalışmam ödül almıştır. Bunlar: İlk olarak 7-10 Eylül 2006 yılında Antalya’da gerçekleştirilen 2. Ulusal Üreme Endokrinolojisi ve İnfertilite Kongresi’nde “Rat Modelinde Yüksek Doz Atorvastatin Uygulamasının Endometriotik Odaklara Etkisi” adlı çalışmamla 1.lık ödülünü aldım. Yine 2008 yılında Antalya’da düzenlenen 3. Ulusal Üreme Endokrinolojisi ve İnfertilite Kongresi’nde "Polycystic ovary syndrome is associated with elevated plasma soluble CD40 ligand, a marker of coronary

artery disease" adlı çalışmamla en iyi makale 1.'lik ödülünü aldım.

100'ün üzerinde yurtdışı ve yurtiçinde yayımlanan çalışmalarına yurt dışındaki saygın dergilerde (SCI ve SCI Expanded) (Web of Science) 1374 adet atıf yapılmıştır. Google Scholar indeksine göre 2375 atıf yapılmıştır. Google Scholar h-indeksim 22' dir.

Bioistatistik ve epidemiyoloji konusu özel ilgi alanımdır. Bilgisayar programlama dillerinden VB.NET'i çok iyi düzeyde; Node.js, PHP, Javascript, CSS ve HTML5 dillerini de orta seviyede kullanırım.

Kadın hastalıkları ve doğum-perinatoloji uzmanı olan Doç. Dr. Deniz Esinler'le evliyim. Yüce Allah'ın dilemesiyle Eren ve Ege isimli 2 çocuk sahibi oldum. Mars isimli 2 yaşında bir Toy Poodle (Kaniş) köpeği de ailemizin bir üyesi olarak bizlerle birlikte yaşıyor.

Kur'an-ı Kerim ve Ben:

Kur'an'a olan ilgim her daim mevcuttu. Kur'an'ı kendi yazdığım bilgisayar programlarıyla analiz etmeye başlayınca bu şerefli kitabın yüce Allah katından (indinden) geldiğine kesin olarak kani oldum ve alakam daha da arttı. Kur'an'ı daha doğru anlayabilmek ve tetkik edebilmek adına Kur'an Arapçasını öğrendim. Ayetleri Arapça gramere uygun olarak çeviriyorum. Bu şekilde bir çeviri çevirmenin çeviriye etkisini en aza indirmekte ve bilimsel mucizelerin tecelli etmesini sağlamaktadır.

Hayatının her saniyesini Kur'an'a göre yaşamaya çalışan bir insan olmaya çalışıyorum. Yüce Allah'ın emir ve yasakları benim için her şeyin üzerindedir. Benim tanık olduğum Kur'an mucizelerine herkesin tanık olabilmesi için aralıksız çalışmaya gayret ediyorum. Yüce Allah'ın izniyle son nefesime kadar da Kur'an yolunda çalışmaya; her daim Kur'an'a çağırmaya devam edeceğim. Yüce Allah'ım muvaffak eder inşaAllah.

Ön Söz

Şeytanların dürtülerinden yüce Allah'a sığınırım.

Kur'an ancak yine Kur'an ayetleri ışığında okunduğunda şeytanların dürtülerinden uzak kalınabilir. Yüce Allah'ımız, 16:98 ayetinde şöyle buyurmuştur:

16:98 Öyle ki, Kur'an okuduğun vakit; o durumda sığın Allah'a; taşlanmış/kovulmuş şeytandan.

Bu ayet benim için bir emirdir. Yüce Rabb'imizin bu emrine uyarak derim ki:

"Rabb'im! Kur'an ayetlerini çevirirken, yorumlarken, tevîl ederken, ayetler arasında bağlantılar kurarken, ayetleri bilimsel açıdan anlamaya çalışırken başta kendi nefsimde olan 'id-fücur (91:8)' şeytanından; sonra kararlarımı etkileyebilecek olan tüm şeytanlardan (bozuculardan/saptırıcılardan) biricik/tek olan sana sığınırım."

Ve derim ki:

رَبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ

'Rabb'i! Eûzu bike min hemezâtîş şeyâtîn.'

"Rabb'im! Sığınırım sana dürtülerinden şeytanların."

Yüce Rabb'imden yaptığım her bir işte bana bir sultan, bir güç ve bir kuvvet vermesini dilerim.

17:80 Ve de ki: "Rabb'im! Girdir beni bir doğru girişe ve çıkar beni bir doğru çıkışa; ve yap benim için katından yardımcı bir güç/kuvvet/sultan.

Bu kitabı yazma amacım:

Uzun yıllardır Kur'an'ı bilimsel araçlarla analiz ediyorum, inceliyorum. Şahit oldum ki bu şerefli Kur'an mutlak ki

Yüce Allah'ın indindendir, katındandır. Araştırmalarım-
dan elde ettiğim sonuçları da aşağıdaki web sitesinde ya-
yımladım.

<https://www.kuranmucizeler.com>

Ayrıca Kur'an'ın bilimsel mucizelerini dersler şeklinde de-
taylı olarak anlattım.

www.youtube.com/@kuranmucizeler

Davut peygamber, Süleyman peygamber, Sebe melikesi, Harut-Marut ve Süleyman peygamberin karınca vadisinde yaşadığı olaylarla ilgili insanlar arasında çok sayıda yanlış inanışlar vardır. Bu yanlış inanışlar nedeniyle Kur'an ayet-
lerinin bile anlamları saptırılmış, ayetler doğru anlaşılama-
mıştır. Kur'an ayetlerinin doğru bir şekilde anlaşılmasına
engel olan şeyler; yüce Allah katından geldiğine asla bir ka-
nıt olmayan, doğru oldukları kesin olarak asla ispat edile-
meyen, dedesinin dedesinden raviyle (naklediciyle) gelen
rivayetlerdir. *Sebebi nüzul* yani ayetin iniş sebebi olarak bi-
linen, peygamberimizin söylediği iddia edilen ancak buna
tek bir kesin kanıt bile getirilemeyen rivayetlerle Kur'an
ayetleri okunmaya çalışıldığında sayısız çelişki ortaya çık-
maktadır. Böylece Kur'an'ın büyük mucizeleri de tecelli
edememektedir.

Kur'an'da kıssalaştırılan Davut peygamber, Süleyman pey-
gamber, Sebe melikesi, Harut-Marut ve karınca vadisi kıs-
saları bu nedenle neredeyse 1400 yıldır tam olarak anlaşı-
lamamıştır. Elbette Yüce Allah'ın bir hesabı vardır. Biliyo-
ruz ki Kur'an haberlerini insanoğlu hazır olduğunda vere-
cektir. Yüce Allah şerefli Kur'an'da şu şekilde buyuruyor:

27:93 *Ve de ki: "Hamd Allah'adır; gösterecek O size
ayetlerini/mucizelerini; öyle ki tanırsınız onu ve değildir
senin Rabbin gâfil/bilgisiz; yaptıklarınız hakkında.*

41:53 *Göstereceğiz onlara ayetlerimizi/mucizelerimizi;
ufuklarda/afakta ve nefislerinde/içlerinde; beyan olun-
caya/bildirinceye kadar onlara ki o (Kur'an) gerçek/hak;*

senin Rabbin kâfi gelir/yeterli gelir değil mi? Ki O, her şey üzerine bir şahit/tanık.

38:87 Değildir o (Kur'an), alemler için bir zikir/bir hatırlatma/bir öğüt dışında.

38:88 Ve mutlak bilirsiniz haberini onun (Kur'an'ın); bir süre/bir zaman sonra.

Görüldüğü üzere Rabbimiz Kur'an'ın zamanı geldiğinde haberlerini vereceğini bizlere bildirmiştir. Kur'an'ın haberlerini verme zamanı da gelmiştir.

Burada bana düşen görev sadece tecelli eden bu haberleri algılamak ve kitap hâline getirmek oldu. Yüce Allah'ıma bana bu konuda güç ve imkân verdiği için, bana Kur'an'ın haberlerini anlama ve algılama yetisi nasip ettiği için sonsuz şükrederim. Hamd sadece Allah'adır.

Bu kitap yüce Allah'ın izniyle gelecek nesillere de ulaşacaktır. Bu satırları yazan kardeşiniz Rabb'ine kavuştuğunda bile bu kitap hayra, iyiliğe, güzelliğe vesile olmaya devam edecektir. Çünkü bu kitap okuyucularını Yüce Allah'ın dosdoğru yolu olan sadece Kur'an'a çağırmaktadır.

Sevdiklerime:

Bu kitabı yazarken desteklerini benden bir an olsun esirgemeyen sevgili eşim Doç. Dr. Deniz Esinler ve aileme sonsuz teşekkür ederim. Yüce Allah'ım onlardan razı olsun. Haklarınızı tarafıma helal etmenizi istirham ederim...

Kitabın ücreti konusu:

Resuller (elçiler) görevlerini yaparken asla bir karşılık beklemediler, asla bir menfaat gözetmediler. Ben de onları örnek alarak okuyacağınız bu kitaptan tek bir kuruş kazanmadığımı ve asla kazanmayacağımı burada deklare ederim. Bu kitap tek bir kimsenin bile Kur'an'a iman etmesine vesile olursa o durumda Yüce Allah katında doğacak olan

Prof. Dr. İbrahim Esinler

sevap bana fazlasıyla yeterli olacaktır ancak yayınevimiz basım-dağıtım ücretlerini cüzi de olsa kitaba fiyat olarak yansıtmak durumundadır. Yüce Allah onlardan da razı olsun.

Temennim:

Bu kitabı keyifle ve heyecanla okuyacağınızı tahmin ediyorum. Kur'an'ın mucizelerini haber vermeye başlamasıyla ortaya çıkan bu kitabın Kur'an'ın Yüce Allah katından geldiğine kesin olarak şahit olma sürecinizi başlatmasını Yüce Allah'ımdan dilerim.

4.1.2024

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Kitabın konusu olan kıssaların Kur'an'da geçtiği ayetleri sıralayalım:

Davut peygamberle ilgili bilgiler:

Sâd suresinin 38:17 ile 38:26 ayetleri arasında, Sebe suresinin 34:10 ve 34:11 ayetlerinde, Enbiya suresinin 21:78 ile 21:79 ve 21:80 ayetlerinde geçmektedir.

Süleyman peygamberle ilgili bilgiler:

Sâd suresinin 38:30 ile 38:40 ayetleri arasında, Neml suresinin 27:15 ile 27:44 ayetleri arasında, Sebe suresinin 34:12 ile 34:13 ve 34:14 ayetlerinde; Enbiya suresinin 21:78 ile 21:81 ayetlerinde geçmektedir.

Harut ve Marut'la ilgili bilgiler:

Bakara suresinin 2:102 ayetinde geçmektedir.

Sebe melikesi ve Sebe halkıyla ilgili bilgiler:

Neml suresinin 27:20 ile 27:44 ayetleri arasında geçmektedir.

Sebe halkı ve Arim seliyle ilgili bilgiler:

Sebe suresinin 34:15 ile 34:21 ayetlerinde geçmektedir.

Karınca vadisiyle ilgili bilgiler:

Neml suresinin 27:18 ile 27:19 ayetleri arasında geçmektedir.

Ayetlerin şerefli Kur'an'ımızdan güzel Türkçemize çevirilmesiyle ilgili kısa bir bilgi:

Ayetlerin çevirileri Arapça gramere tam olarak uygun yapılmıştır. İrâblı çeviri (kelime kelime) tercih edilmiştir. Bu

nedenle cümleler devrik cümle şeklinde olmaktadır. Lütfen virgüllerde az; noktalı virgüllerde biraz daha uzun durun. Bu şekilde bir çeviri tekniği ayetlerin daha doğru anlaşılmasını, çevirmenin etkisinin daha az olmasını sağlamaktadır. Kaldı ki ayetlerin mealini verdikten sonra tevilini de detaylı olarak yapacağız inşallah.

Yüce Allah'ın izniyle kıssaları bölerek incelemeye başlayalım:

Birbirleriyle bağlantılı olmaları nedeniyle öncelikle kitabın konusu olan iki peygamberin ne zaman yaşadığını Kur'an'ın işareti ile tespit edelim.

Davut peygamber ne zaman yaşadı?

Kur'an'da öyle bir ayet var ki Davut peygamberin ne zaman yaşamış olabileceğini bizlere net bir şekilde işaret eder. Yeter ki Kur'an'ı anlayarak, analitik olarak okumasını bilelim.

Yüce Allah Sebe suresi 34:10 ayetinde şu şekilde buyurmuştur:

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
3614 34 10 وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يُجِبَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدِ
Arapça okunuş
Ve lekad âteynâ Davute minnâ fadlâ(fadlen), yâ cibâlu evvibî meahu vet tayr(tayre), ve elennâ lehu l-hadîd(hadîde).
Meal
Ve ant olsun; verdik Davut'a bizden bir fazl/bir üstünlük; “Ey dağlar! Sürekli yönel/dön onunla beraber; ve kuş (da)” ; ve yumuşattık ona demiri.

Kur'an'da isimleri zikredilen 27 tane peygamber vardır. Bu peygamberlerin tamamı Orta Doğu, Arabistan Yarımadası ve Mısır'da doğmuş ve yaşamıştır. Mutlak ki Davut peygamber de bu bölgelerde yaşamıştır. Ayette Davut peygambere demiri eritip işleme yöntemlerinin öğretildiği açık olarak bildirilmektedir. Öyleyse bu bölgelerde demir işleme yöntemlerinin ne zaman başladığını tespit ettiğimiz zaman Davut peygamberin de yaşamış olduğu zamanı tespit etmek mümkün olacaktır.

Demir Çağı ne zaman başladı?

Demir Çağı'nın demir cevherinin ergitilmesinin ve demircilik yöntemlerinin keşfiyle yaklaşık olarak MÖ 1.400-1.300 dolaylarında Anadolu'da, Kafkasya'da ya da Balkanlar'da başladığı kabul edilmektedir. İnsanlar tunçtan daha etkili olan demiri işlemeyi öğrenince çok daha etkili savaş aletleri ve günlük kullanım için eşyalar yaptılar. Demiri eritebilmek kolay bir şey değildir. Bakır ve kalayın ergime sıcaklıkları sırasıyla 1.085 °C ve 232 °C olup demire oranla daha düşük olduğundan bronz için seramik fırınlar gibi daha basit fırınlar yeterli olmuştur. Oysa demir ancak uygun biçimde tasarlanmış fırınlarda ergitilebilir ve ergime sıcaklığı (1.538 °C) çok daha yüksektir. Doğada demir madeni bakıra göre daha fazla bulunmasına rağmen eritmesinin zor olması nedeniyle insanoğlunun Demir Çağı'na girmesi 1-2 bin yıl gecikmiştir.

Demir işleme teknikleri konusunda kısa bir bilgi:

Demir doğada saf olarak bulunmaz. Demir madeninden çıkan ve saf olmayan demir erime noktasına (1.538 °C) kadar ısıtılır. Bu yüksek sıcaklıklara ulaşmak Demir Çağı'nın başlamasıyla ancak kayalar içine yapılan çok özel ocaklarda mümkün olabilmıştır. İçine oyulan boşluklar bir ocak (fırın) hâline getirildi. Yüksel sıcaklığa çıkabilmek için odun

kömürü kullanılırdı. Genellikle bir birim demiri eritmek için 8 birim odun kömürü kullanmak gereklidir. Odun kömürü bildiğiniz mangal kömürüdür. Nasıl ki mangal kömürünü daha yüksek sıcaklıklara ulaştırmak için yelleme yaparak bol oksijenle buluşturmak gerekiyor, demiri eritecek olan ocaklarda yanan odun kömürünü de havalandırmak gereklidir. Körük benzeri havalandırma sistemleriyle odun kömürü yüksek sıcaklıklara çıkabilir. Fırına (ocağa) üflemeyle odun kömürünün sıcaklığı demiri eritecek olan 1.538°C ve üstüne çıkar. Demir eriyerek sıvılaşır. Eriyen demir cüruftan ayrılır ve saf demir elde edilir.

Kur'an'ın büyük mucizesi:

Yüce Allah'ın Kur'an'ın büyük bir mucizesi olarak demirin erime noktası olan 1.538 °C'yi matematiksel olarak işaret ettiğini biliyoruz.

Şöyle anlatalım: Demir kelimesi Arapça "hadid" demek olup Kur'an'da 17:50, 18:96, 22:21, 34:10, 50:22 ve 57:25 ayetlerinde olmak üzere toplam 6 kez geçer. Demir kelimesinin Kur'an'daki ilk geçişi 17:50 ayetinde olup ayet aşağıda verilmiştir.

Yüce Allah İsrâ suresinin 17:50 ayetinde şu şekilde buyurmuştur:

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
2077 17 50 قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا
Arapça okunuş Kul kûnû hicâreten ev hadîdâ(hadîden).
Meal De ki: "Olun bir taş; veya bir demir"

Şimdi yüce Allah'ın izniyle sizlere muhteşem bir delil sunacağım. Kur'an'da demir kelimesinin geçtiği ilk ayet 17:50 ayetiyle demirin eritilmesine vurgu yapan 34:10 ayeti arasında tam olarak 1538 ayet vardır (17:50 ve 34:10 ayetleri dâhil olarak). Evet, yanlış duymadınız. Tam olarak 1538 ayet. Hemen görülür ki 1538 sayısı demirin erime sıcaklığına eşittir.

(Metallerin ve Saf Elementlerin Erime Noktaları)

Melting Points of Metals & Pure Elements

Atomic #	(Element) Element	(Erime Noktası °C) Melting Point (°C)	(Erime Noktası °F) Melting Point (°F)
89	Actinium	1050 °C	1922 °F
13	Aluminum	660.32 °C	1220.58 °F
95	Americium	1176 °C	2149 °F
51	Antimony	630.63 °C	1167.13 °F
18	Argon	-189.35 °C	-308.83 °F
53	Iodine	113.7 °C	236.66 °F
77	Iridium	2466 °C	4471 °F
26	Iron (Demir)	1538 °C	2800 °F
36	Krypton	-157.36 °C	-251.25 °F
57	Lanthanum	920 °C	1688 °F

Resim 1. Demirin erime noktası 1538 °C'dir. Not: Metallerin erime noktaları Celsius ile verilir.

Demir, $_{26}\text{Fe}$

Atomic number (Z) 26
Group group 8
Period period 4
Block d-block
Electron configuration [Ar] 3d⁶ 4s²
Electrons per shell 2, 8, 14, 2

Erime Noktası

Phase at STP solid
Melting point 1811 K (1538 °C, 2800 °F)
Boiling point 3134 K (2862 °C, 5182 °F)
Density (near r.t.) 7.874 g/cm³

Iron, $_{26}\text{Fe}$

Iron

Resim 2. Demirin özellikleri gösterilmiştir.

Resim 3. 17:50 ile 34:10 ayetleri arasında tam olarak 1538 ayetin geçmesi gerçekten büyük bir mucizedir.

Davut peygambere demirin yumuşatılmasıyla birlikte ne öğretildi?

Davut peygambere dökme demir teknikleri öğretildi. Ayet-ten anlıyoruz ki Davut peygambere öğretilen demiri yumuşatma tekniği mutlak ki diğer insanlara ve medeniyet-lere karşı bir üstünlük sağlamıştır. Demirin kullanımı MÖ 1.800'lü yıllara kadar dayanır. Yani Davut peygamberden çok çok daha önce. Bu nedenle ayetteki Davut peygambere verilen üstünlüğün sadece demiri döverek işleme tekniği olduğu söylenemez. Davut peygambere öyle bir teknik öğretili ki gerçekten diğer toplumlara çok üstün oldu. Bu da dökme demir tekniğidir.

Dökme demir nedir?

Doğadaki demir cevherinden elde edilen saf demir kuvvetlidir ancak çok sağlam değildir. Kırılgandır. Daha sağlam hâle getirilmesi gereklidir. Bu da dökme demir tekniğiyle yapılır. Saf demir yüksek sıcaklıklarda eritilir ve tam sıvı hâle getirilir. Daha sonra sıvı demir içine %2,11 ile %6,67 oranında karbon eklenir. Bu işleme karbonla

alaşımlama denir. Amaç demirin bir çelik gibi sağlamlaşmasıdır. Aslında çelik de demirle karbonun karışmasından elde edilir. Çelik içindeki karbon oranı %2,11'dir.

Ayetten anlıyoruz ki Davut peygamberin erittiği (yumuşattığı) demir diğer demirlerden daha üstündür; daha sağlam, daha esnek, daha az kırılğan ve daha hafiftir. Bu da bize Davut peygamberin erimiş demire karbonla alaşımlama uyguladığını gösterir. Davut peygamber erimiş demir üzerine katran dökmüş ve karıştırmış olmalıdır. Çünkü 34:12 ayetinde Süleyman peygamber için “ve akıttık ona katran pınarını (gözünü)” buyurulmuştur. Anlarınız ki katran ve kullanım alanları o dönemde bilinmekteydi. Katranla ilgili bilgi ilerleyen sayfalarda verilecektir.

Davut peygamberin ne zaman yaşamış olduğunu Kur'an bizlere gösterdi:

Davut peygambere demirin eritilmesi işareti üzerinden anlarınız ki Kur'an'a göre Davut peygamber MÖ 1.400-1.300 yıllarında yaşamış olmalıdır. Kur'an'ın bu işaretinin doğru olduğunun delillerini Süleyman peygamberin yaşadığı dönemi tespit ederken göreceğiz inşAllah.

Süleyman peygamber ne zaman yaşadı?

38:30 ayetinde “*Ve bahsettik (bağışladık) Davut'a Süleyman'ı*” buyurulmuştur. Bu da bize Süleyman peygamberin Davut peygamberin oğlu olduğunu kesin olarak kanıtlar. Mutlak ki Süleyman peygamber de Davut peygamber zamanında yaşamış olmalıdır. Davut peygamberin yaşadığı dönemin işaret edildiğini gördük, acaba Süleyman peygamberin yaşadığı dönemle ilgili Kur'an'da bir işaret var mı?

Bakara suresinin 102. ayetinde öyle bir işaret var ki şaşır-mamak mümkün değildir.

2:102 ayetinde Süleyman peygamberle Harut ve Marut isimli iki Babil hükümdarı arasında bir ilişki kurulmuştur. Öyle bir bağlantı ki Kur'an'ın Yüce Allah katında geldiğine kesin bir delildir.

Lütfen çok dikkatli bir şekilde okuyunuz. Siz de bu mucizeye tanık olunuz.

Yüce Allah Kur'an'da Süleyman peygamberle ilgili bir kıssada Babil'de yaşayan 2 hükümdar hakkında bizlere bilgi vermiştir.

Yüce Allah Bakara 2:102 ayetinde şu şekilde buyuruyor:

Kuran Âyet No Sure No Âyet No Âyet
--

109 2 102 وَلَٰكِن سَأَلْتَهُمْ مَا كَفَرُوا السَّيِّطِينَ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمٍ وَمَا كَفَرُوا السَّيِّطِينَ عَلَىٰ الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هُوتَ وَمُرُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلَّمُوا لَمَنِ اسْتَرْتَنَاهُ مَا لَهُ فِي آٰلِ آٰجِرَةٍ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا تَشْرَوْنَ بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
--

Arapça okunuş

Vettebeû mâ tetlûş şeyâtînu alâ mulki suleymân(suleymâne) ve mâ keferu suleymânu ve lâkinneş şeyâtîne keferû yuallimûnen nâse s-sihrâ, ve mâ unzile ale l-melekeyni bi bâbile Haruta ve Maruta, ve mâ yuallimâni min ehadin hattâ yekûlâ innemâ nahnu fitnetun fe lâ tekfur fe yeteallemûne minhumâ mâ yuferrikûne bihî beynel mer'i ve zevcih(zevcihî), ve mâ hum bi dârrîne bihî min ehadin illâ bi iznillâh(iznillâhi), ve yeteallemûne mâ yadurruhum ve lâ yenfeuhum ve lekad alimû le menişterâhu mâ lehu fil âhîreti min halâkûn, ve le bî'se mâ şerev bihî enfusehum lev kânû ya'lemûn(ya'lemûne).

Meal

Ve tabi oldular şeytanların okuduğuna; Süleyman'ın mülkü üzerine; ve değildi küfretmiş Süleyman; fakat şeytanlar küfrettiler; öğretirler (şeytanlar) insanlara sihri/ gerçek olmayan şeyleri gerçek gibi gösterme sanatını ve iki meleğin/iki meliğin/iki hükümdarın üzerine indirileni/bahşedileni; Babil'de; Harut ve Marut; ve değildi öğretir o ikisi (Harut ve Marut) bir şeyden; ancak der ikisi (Harut ve Marut): "Doğrusu biz bir fitneyiz/bir testiz/bir sınavız; öyle ki; küfretme"; öyle ki, öğrenirler (şeytanlar) ikisinden (Harut ve Marut'tan); şeyi ki ayırırlar onunla adam ve eşinin arasını; ve değildir onlar (şeytanlar) zarar verenler onunla bir şeyden; dışında Allah'ın izniyle; ve öğrenirler zarar vereni onlara; ve yarar vermez onlara; ant olsun bildiler; mutlak ki kim satın aldı onu, yoktur ona ahirette bir nasip; ve mutlak kötüdür satın almış oldukları onunla; kendi nefislerine; keşke olmuş olsalardı bilirler.

Yukarıdaki ayette geçen "l-mlkyn" (الملکین) kelimesi 2 melek "l-melekeyni" (الْمَلَكَيْنِ) olarak mı okunmalı ya da "l-melikeyni" 2 melik (الْمَلِكَيْنِ) olarak mı okunmalıdır?

2:102 ayetindeki "l-mlkyn" kelimesi aslında yanlış okunmaktadır. Bu kelimenin "l-melikeyni" olarak okunması gerekmektedir. Ayette işaret edilenler Babil'de yaşayan 2 melek değil 2 meliktir. Yani 2 hükümdardır.

Delillerimizi sunalım:

Aşağıda resimde görüldüğü gibi eski ilk Kur'an mushaflarında harekeleme mevcut değildi. Kur'an'ın harekelenmesi daha sonradan yapıldı. Amaç ana dili Arapça olmayanların harekesiz olarak Kur'an'ı okumakta zorlanmalarının ortadan kaldırılması, yanlış okumaların engellenmesiydi. Bu nedenle ünsüz harfleri seslendirmek için harfler üzerine veya altına harekeler koyuldu. Harf üstüne yatay bir çizgi konulması harfi "a-e" olarak okutur. Çizginin harfin altına

konulması harfi “ı-i” olarak okutur. Harf üstüne yatay “w” konulması harfi çift okutur. Harfin üstüne ötre işaretinin konulması harfi “u-ü” olarak okutur. Aşağıdaki resimde gösterilen eski bir mushaftaki “l-mlkyn” (الملكين) kelimesindeki 4. harf olan “l” harfi “le” veya “li” olarak her iki şekilde de okunabilir. Ancak bir kelimenin okunuşu Kur'an'ın bütünüyle uyumlu olmalıdır. Melek kavramı incelendiğinde Babil'de yaşayan iki meleğin yeryüzüne inmiş olduğu, bazı kimselere sihir öğretiyor olmaları Kur'an'daki melek kavramıyla kesinlikle çelişir. Kısacası Yüce Allah'ın katında olan meleklerin yeryüzünde Babil'e yerleşmiş olmaları mümkün değildir. Bu nedenle 2:102 ayetinde geçen “l-mlkyn” (الملكين) kelimesi “l-melikeyni” olarak yani iki hükümdar olarak okunmalıdır. Çünkü yeryüzünde insanlar yaşamaktadır. Melekler değil.

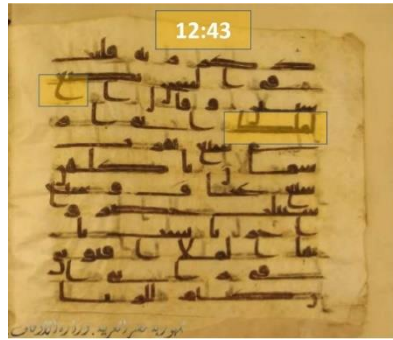
Kur'an'dan başka bir delil:

Yûsuf suresi 12:43 ayetinde de aynı kelimenin geçtiğini görürüz. Kelimelerin geçişleri aşağıda gösterilmiştir.

Resim 4

Resim 5

Resim 4. 2:102 ayetinde (l-mlkyn) kelimesinin geçişi; Kairo, al-Maktaba al-Markaziyya li-l-Mahtûṭât al-İslâmiyya; Großes Kairo Codex **Resim 5.** Aynı kelimenin (l-mlk) 12:43 ayetinde geçişi

Görüldüğü gibi aynı mushafta 2:102 ayetindeki kelimeyle 12:43 ayetindeki kelime aynı şekilde yazılmıştır. 12:43 ayetinde “melik” olarak okunmuştur ki doğrudur. Aynı kelimenin 2:102 ayetinde de “iki melik” olarak okunması Kur'an'a daha uygundur. Birazdan da göreceğimiz gibi bu kelimenin “iki melik” olarak okunması Kur'an'ın büyük bir mucizesinin ortaya çıkmasını sağlayacaktır.

Devam edelim:

Bu ayeti dikkatli okuduğumuzda bu iki hükümdarın Süleyman peygamberle aynı dönemlerde yaşadığını anlarız. Hatta Süleyman peygamberin mülküne ve kişiliğine karşı yapılan sihrin İsrailoğulları'na öğretilmesinde rolleri olmuştur. Süleyman peygamberin kavminden bazı şeytan kimseler yani saptırıcı (bozucu) kimseler bu iki hükümdardan sihir teknikleri öğrenmişlerdir. Sihirle Süleyman peygamberin mülkü konusunda tartışma başlatmışlardır. Yani Krallığı konusunda. Hatta Süleyman peygamberin küfrettiğine yani kâfir olduğuna insanları ikna etmişler, inandırmışlardır. Böylece anlarız ki bu iki hükümdar Süleyman peygamberin krallığının son dönemlerinde Babil'de yaşamış olmalılardır.

Süleyman peygamberin ne zaman yaşamış olabileceğini gösteren arkeolojik kanıtlar var mı? Ehli kitap bu konuda ne diyor?

Elimizde maalesef güvenilir arkeolojik veriler yok. Süleyman peygamberin doğumunu İncil'den MÖ 990 yılı olarak anlıyoruz. Hükümdar olmasıysa MÖ 970 ile MÖ 931 olarak veriliyor. Ancak bu tarihlere güvenilemez. Çünkü Tevrat'a göre Musa peygamberin Mısır'dan çıkışı MÖ 1.300-1.200 yılları arasındadır. Ancak Kur'an bu tarihlerin yanlış olduğunu bilimsel işaretlerle bizlere bildirmiştir. Kur'an'a göre

Musa peygamberin Mısır'dan çıkışı MÖ 1.640 yılında olmuştur. Bu konu hakkında detaylı bilgi kuranmucizeler.com sitesinde bulunan "*Musa peygamber ve İsrailoğullarının Mısır'dan çıkışı ve bol suyun (Kamışlı Göl-'Reed Sea') bölmelere ayrılması ve Santorini tsunamisi: 'Exodus'*" adlı makaleden okunabilir.

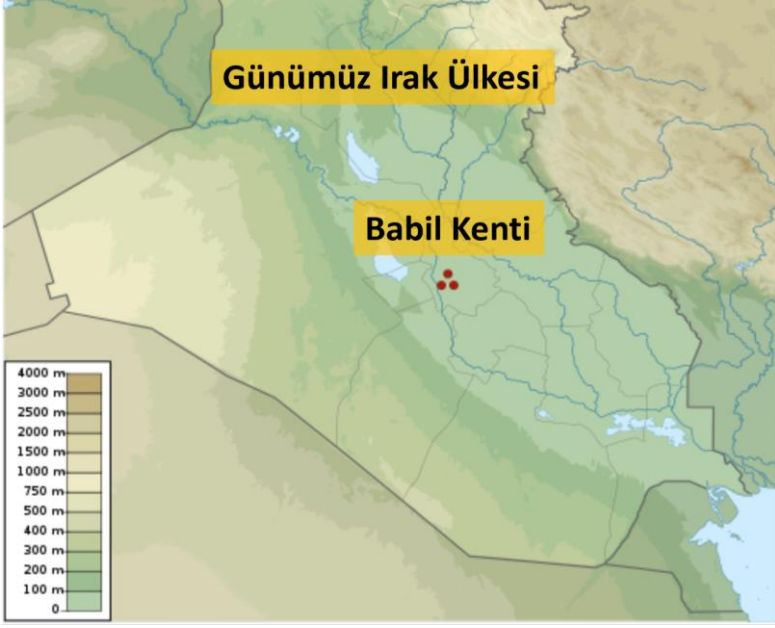
İşte Kur'an böyledir. Dikkatli ve bilimsel işaretlere göre okunduğunda muhteşem bir şekilde detaylı bilgiler verir. Aynı durum Süleyman peygamber için de geçerlidir. Bu nedenle doğru tarihleri yine Kur'an'dan bulmamız gereklidir.

Şu bir gerçektir ki Babil Krallığı hakkında mevcut olan arkeolojik kanıtlar çok daha fazladır. Bu nedenle bize düşen görev antik Babil bölgesinde yapılan arkeolojik kazılarda tespit edilen Babil hükümdarları arasında Harut ve Marut isimli hükümdarların yaşayıp yaşamadığını araştırmaktır.

Eğer Babil kralları arasında Harut ve Marut isimli hükümdarların varlığı arkeolojik olarak kanıtlanırsa bu büyük bir mucize olur. Kur'an'ın Yüce Allah katından geldiğine kesin bir delil olur. Ayrıca bu kralların yaşadığını dönem üzerinden Süleyman peygamberin ne zaman yaşamış olduğunu bulabiliriz.

Babil hükümdarlığı hakkında kısa bir bilgi:

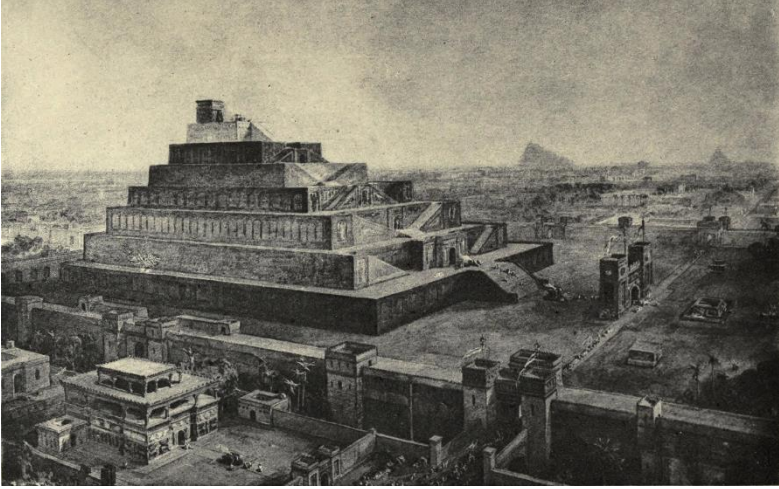
Babil hükümdarlığı Mezopotamya'da adını aldığı Babil kenti etrafında MÖ 1894 yılında kurulmuştur. MÖ 1894-MÖ 539 arasında Eski Babil ve Yeni Babil hükümdarlığı olarak 2 dönem hüküm sürmüştür. Bu hükümdarlığın başkenti Babil şehriydi.

Resim 6. Babil şehrinin gösterilmesi. Günümüz Irak ülkesinde bulunmaktadır.

Resim 7. Antik Babil kentinin kalıntıları.

Resim 8. "Babil'in Duvarları ve Babil Tapınağı". 19. yüzyıl illüstratörü William Simpson, erken dönem arkeolojik araştırmalardan esinlenerek çizmiştir.

Babil şehri savunma duvarlarıyla ünlü bir şehirdi.

Resim 9. Babil'den bir duvar görüntüsü.

Arkeolojik kazılarda bulunan taş yazıt, Kur'an'ın büyük mucizesi:

Antik Babil kentinde ve çevresinde yapılan kazılarda ortaya çıkan taş yazıtlarda bir kralın ismi geçmektedir ki Kur'an'da geçen Marut ismiyle aynıdır. Bu Babil kralının ismi "Nazi-Maruttaş"tır. Bu kral Babil'e MÖ 1307-1282 yıllarında hükümdarlık yapmıştır. Aşağıdaki resimde kralın taş üzerine yapılmış bir figürü vardır. Bu taş şu an Paris müzesinde sergilenmektedir. İran'ın antik Susa kentinde bulunmuştur. "Nazi-Maruttaş" Babil'de Marduk tanrısına tapınaklar yaptırmıştır.

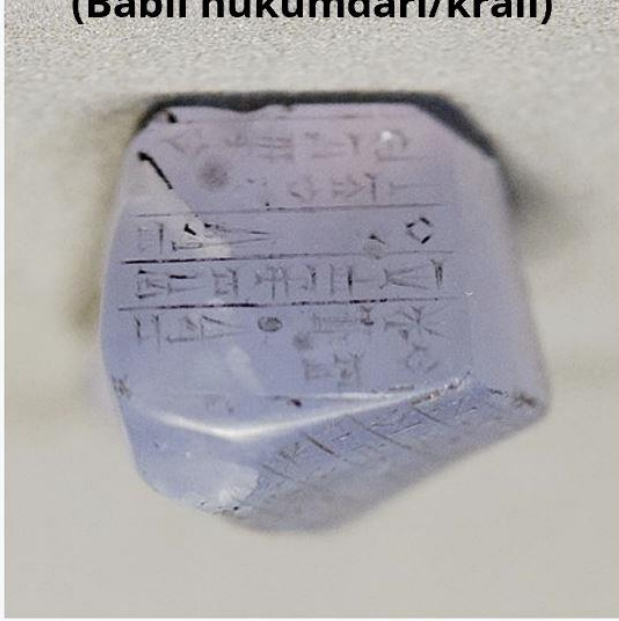

Resim 10. Nazi-Maruttaş isimli Babil hükümdarının taş kabartması.

Nazi-Maruttaš

King of Babylon

(Babil hükümdarı/kralı)

Irregular block of **chalcidony** with votive inscription^[1] of Nazi-Maruttaš in the **Louvre**

Reign (Saltanat) 1307–1282 BC **(M.Ö)**

Predecessor (Önceki) Kurigalzu II

Successor (Sonraki) Kadašman-Turgu

House Kassite

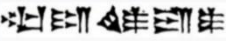
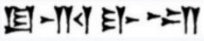
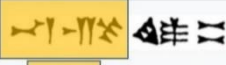
Resim 11. Aşağıdaki taş yazıtta Babil kralı Maruttaš ismi geçmektedir. Paris Louvre müzesinde sergilenmektedir.

Aşağıdaki QR kodundan Babil krallarının tüm listesini görebilirsiniz.

Kur'an neden sadece Marut olarak işaret etmiş olabilir? Nazi kelimesi Kur'an'da neden geçmiyor?

Bu kralın adı iki kelimedenden oluşuyor. Nazi ve Maruttaş. Taş tabletlere bu iki isim birlikte yazılmıştır. Kur'an'ın bir tane-sini işaret etmiş olması çok doğaldır. Nazi kelimesi hüküm-dara özgü değildir. Bu kraldan 2 dönem önce hükümdarlık yapmış olan kralın adı Nazi-Bugaş'tır. Görüldüğü gibi kralı tanımlayan 2. ismidir. Yani Maruttaş ismi krala özgüdür.

 Kara-ğardaş	ᶘ. 1333 BC	ᶘ. 1333 BC
 Nazi-Bugaş	ᶘ. 1333 BC	ᶘ. 1333 BC
 Kuri-Galzu	ᶘ. 1332 BC	ᶘ. 1308 BC
 Nazi-Maruttaş	ᶘ. 1307 BC	ᶘ. 1282 BC

Resim 12. Aşağıdaki resimde Nazi kelimesinin krala özgü olmadığını görüyoruz. Krala özgü isim 2. ismidir. Kur'an'da sadece Marut olarak geçmiş olması hükümdarı işaret etmek için yeterlidir.

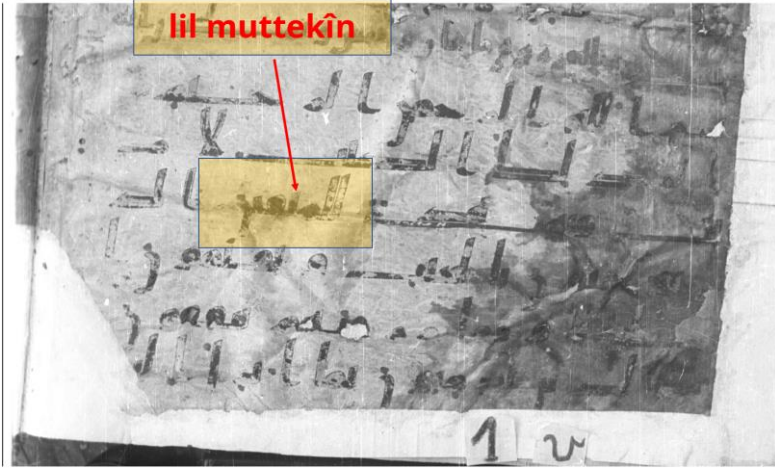
Nazi-Maruttaş hakkında çok detaylı bilgi aşağıdaki bilimsel makaleden okunabilir. QR kodunu telefonunuzun kamerasına okutunuz.

Önemli not:

Daha önce de belirttiğimiz gibi eski Kur'an mushafları harekesiz olarak yazılmıştır. Bu iki hükümdarın isimleri (MRvT) yani (مروت) ve (هروت) (HRvT) şekilde yazılmıştır. Sonradan yapılan harekelemeyle kelimenin okunuşu kolaylaştırılmıştır. Bir harfin 2 kez okunmasını sağlayan şedde (ـَـ) işareti eski mushaflarda yoktur. Bu nedenle Harut kelimesinin *Harutta* şekilde; Marut kelimesinin ise *Marutta* olarak okunmasında hiçbir sakınca yoktur. Bu okuma şekli Kur'an'a tamamen uygundur. Örnek olması için 2:2 ayeti örnek gösterilebilir. Bu ayette geçen 'لِّلْمُتَّقِينَ' 'lil muttekîne' 'muttakiler için/takva sahibi olanlar için' kelimesindeki "te" harfi şeddelidir (تَ). Şedde harekesi "te" harfini iki kez okutur. Ancak ilk Kur'an mushaflarına bakıldığında tek "te" harfiyle yazıldığı görülür. Ancak bu kelime "lil muttekîne" olarak okunmaz. Bu noktada anlarız ki هروت "Harut(a)" ve مروت "Marut(a)" kelimelerindeki "te" harfi bu iki isim özel isim olduğu için şeddeli veya şeddesiz okunabilir.

Babil taş yazıtlarında hükümdarın isminin Maruttaş olarak çift "te" ile okunması bize 2:102 ayetlerindeki kral isimlerinin en azından مروت "MRvT" un çift "te" ile okunmasının gerektiğini gösterir. Bu nedenle 2:102 ayetinde geçen Babil kralı isminin مُرُوت "Marutta" olarak okunması daha uygundur.

Resim 13. 2:2 ayetinde geçen لِّلْمُتَّقِينَ “lil muttekîne” kelimesinin eski bir Kur'an mushafında tek “te” harfi ile yazılmasına rağmen çift “te” olarak okunduğu görülmektedir.

Devam edelim:

Harut isimli hükümdarın isminin Kur'an'da Marutta'dan önce zikredildiğini görüyoruz. Bu da bize Harut'un Marutta'dan daha önce Babil'e hükümdarlık etmiş olabileceğini gösterir. Maruttaş öncesi Harut ismine benzerlik gösteren bir hükümdar ismi var mı?

Direkt olarak Maruttaş gibi aynen geçen bir isim yok. Ancak Maruttaş'tan üç dönem önceki hükümdarın ismi ilginç bir şekilde Harut ismine benzemektedir. Bu isim Kara-ğardaş'tır. Marutta'daki gibi işaret yine Hardaş ismine olabilir. Hardaş isminin Harut ismiyle benzediği ortadadır. Kara-ğardaş MÖ 1332'de öldürülmüştür. Hardaş MÖ 1332'de öldürüldükten sonra yerine Nazi-Bugaş gelmiştir, onun yerine de Kurigalzu II gelmiştir. Daha sonra MÖ 1307 yılında Nazi-Maruttaş gelmiştir.

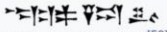
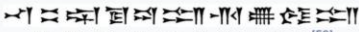
Elbette Kara-ğardaş'ın Harut olduğunu kesin olarak iddia edemeyiz. Ancak Babil hükümdarı Maruttaş'ın Kur'an'da

işaret edilen *Marutta* olduğu kesindir. O durumda şu şekilde açıklamalar getirilebilir:

Birinci açıklama:

Babil dili olan Akadça da aynı bireyin ismi farklı telaffuz edilebilmektedir. Bu durum nadir de değildir. Aşağıda örnek olarak kral Nebuchadnezzar II'nin (saltanat MÖ 605–562) farklı telaffuzları gösterilmiştir.

'It is not uncommon for there to be several different spellings of the same name in Akkadian, even when referring to the same individual.' (George, Andrew R. (2003). *The Babylonian Gilgamesh Epic: Introduction, Critical Edition and Cuneiform Texts, Volume 1*. Oxford: Oxford University Press. ISBN 0-19-927841-5.)

Concise spelling (king lists)	Elaborate spelling (building inscriptions)
 Nabû - kudurri - uṣur ^[58]	 Na - bi - um - ku - du - ur - ri - u - su - ur ^[59]

İkinci açıklama:

Harut çok kısa bir süre hükümdar olmuş olabilir. Çoğu Babil taşları hükümdar öldükten sonra yazılmıştır. Uzun süre hükümdar olarak kalmış krallar taşlara yazılmıştır. Belki de Harut kısa bir süre hükümdar kaldığı için Babil Krallar listesinde geçmemiş olabilir.

Üçüncü açıklama:

Harut asıl hükümdar olan Maruttaş'ın kardeşi (yakını) olabilir. Saray'da bir vezir gibi çok aktif olabilir. İsmi Babil Krallar listesinde resmi olarak geçmese de etkinlik olarak kardeşi (yakını) Maruttaş kadar etkili olabilir. Kısacası Babil'i 2 kardeş yönetiyor olabilir. Her ne kadar Maruttaş resmi hükümdar olsa da.

Senaryolar çoğaltılabilir. Ancak şu bir gerçektir ki Kur'an her zaman doğru çıkar. Arkeolojik kazılar devam ettiği sürece Harut isimli bir kişinin de Babil hükümdarlığında etkili olduğu mutlaka kanıtlanacaktır.

Süleyman peygamberin ne zaman yaşadığını Kur'an bizlere bildiriyor:

Kur'an'ın işaretiyle şekillenen Babil hükümdarlığıyla ilgili arkeolojik kanıtlar bizlere Süleyman peygamberin hükümdarlığının son dönemlerinin MÖ 1332-1282 arasında olması gerektiğini göstermiştir.

Kur'an'ın işaretini destekleyen İsrail Steli veya Merneptah Steli:

Merneptah Steli, MÖ 1213-1203 yılları arasında hüküm sürmüş eski Mısır firavunu Merneptah'a ait bir yazıttır. Flinders Petrie tarafından 1896 yılında Teb'de keşfedilmiştir. Günümüzde Kahire Müzesinde sergilenmektedir. Bu yazıtta Merneptah'ın seferleri ile ilgili bilgi verilir. Bu yazıt eski Mısır dili olan hiyeroglifi ile yazılmıştır. 27. satırında Kenan bölgesi olarak işaret edilen yerle ilgili "İsrail" kelimesi geçmektedir.

Resim 14. Merneptah Steli (İsrail Steli)

İncil dışı tarihi kayıtların içinde İsrail'le ilgili en eski delil yukarıda gösterilen Merneptah Steli'dir. Görüldüğü üzere tarih konusunda İncil'e güvenemeyiz. MÖ 1200 yıllarına ait bir taş yazıtta İsrail olarak tanımlanan kelimenin geçmesi bize Kur'an'ın işaret ettiği tarihlerin doğru olduğunu gösterir.

Günümüz İsrail bölgesinde yapılan arkeolojik kayıtlar, İsrail ve Yahuda Krallıklarının Erken Demir Çağı'nda (Demir Çağı I, MÖ 1200-1000) kurulmuş bir hâlde olduğunu kanıtlamaktadır. Arkeolojik kanıtların artmasıyla Erken Demir Çağı'nın Davut peygamberle başlamış olduğu rahatlıkla görülecektir.

MÖ 1300-1200 yılları arasında Yahudi Krallığıyla Babil Krallığı birbirine çok yakın komşuydu. Mutlak ki bu iki krallık arasında ticaret başta olmak üzere siyasi etkileşim de olmuştur.

Resim 15. Aşağıdaki resimde Süleyman peygamber döneminde Yahudi Krallığı'nın ve Babil Krallığı'nın hükümdarlık alanları gösterilmiştir. MÖ 1300-1200 yılları.

Bölüm Özeti:

Kur'an her zaman ve her yerde daima doğrudur. Çünkü Yüce Allah katındandır. Yüce Allah Kur'an'ın haberlerini bir vakit vereceğini bizlere bildiriyor. Artık Kur'an haberlerini vermeye başlamıştır. O vakit gelmiştir. Ayetler doğru bir şekilde okunduğunda mucizelerin tecelli ettiği rahatlıkla görülmektedir. 2:102 ayetinde işaret edilen tarihi mucize 1400 yıldır oradaydı. Ancak görülemedi. Çünkü "l-melekeyni" kelimesi aslında "l-melikeyni" olarak okunmalıydı. "İki melik" olarak okunması Kur'an'ın ruhuna uygundu. "İki melek" olarak okumak asla ve asla Kur'an'la uyumlu değildi. İsrailiyat kaynaklı uydurulmuş hadisler bizlerin bu ayeti doğru okumasını da engellemiştir.

Yukarıda görüldüğü gibi 1400 yıl önce inmiş olan Kur'an'da bir Babil kralının isminin tam olarak geçmesi Kur'an'ın Yüce Allah katından geldiğine kesin bir delildir. Babil krallarının isimlerinin yazılı olduğu taş yazıtlar günümüzde yapılan arkeolojik kazılarda bulundu. Bu yazıtların okunması ancak modern dil bilimciler sayesinde oldu. 1400 yıl önce çölde yaşayan Muhammed peygamberin bir Babil kralının ismini bilmesi elbette mümkün değildi. Bu da bizlere tartışmaya asla yer bırakmayacak şekilde Kur'an'ın Yüce Allah katından geldiğini gösterir.

Devam edelim:

Şeytanların Babil'deki Harut ve Marut'tan öğrendikleri sihir nedir?

Yukarıda da verilen ayeti tekrar verelim;

Yüce Allah Bakara suresi 2:102 ayetinde şu şekilde buyuruyor:

Kuran Âyet No | Sure No | Âyet No | Âyet

وَأَنبِئُوا مَا تَنَلُّوا السَّيِّطِينَ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَٰنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَٰنُ وَلَٰكِنۢ بَابِلَ ۖ هُمُوتَ وَمُرُوتَ
 السَّيِّطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هُمُوتَ وَمُرُوتَ
 وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا
 يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْبَيْنِ ۗ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُمْ بَضَّافِينَ ۖ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ ۖ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِن يَتَّبِعُونَ
 أَهْوَاءَهُمْ وَلَا يَتَفَكَّرُونَ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي آٰلِ آٰخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ
 مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

Arapça okunuş

Vettebeû mâ tetlûş şeyâtînu alâ mulki suleymân(su-
 leymâne) ve mâ keferu suleymânu ve lâkinneş şeyâtîne
 keferû yuallimûnen nâse s-sihrâ, ve mâ unzile ale l-me-
 lekeyni bi bâbile Haruta ve Maruta, ve mâ yuallimâni
 min ehadin hattâ yekûlâ innemâ nahnu fitnetun fe lâ tek-
 fur fe yeteallemûne minhumâ mâ yuferrikûne bihî bey-
 nel mer'î ve zevcih(zevcihî), ve mâ hum bi dârrîne bihî
 min ehadin illâ bi iznillâh(iznillâhi), ve yeteallemûne mâ
 yadurruhum ve lâ yenfeuhum ve lekad alimû le meniş-
 terâhu mâ lehu fil âhireti min halâkın, ve le bî'se mâ şe-
 rev bihî enfusehum lev kânû ya'lemûn(ya'lemûne).

Meal

Ve tabi oldular şeytanların okuduğuna; Süleyman'ın
 mülkü üzerine; ve değildi küfretmiş Süleyman; fakat
 şeytanlar küfrettiler; öğretirler (şeytanlar) insanlara
 sihri/gerçek olmayan şeyleri gerçek gibi gösterme sana-
 tını ve iki meleğin/iki meliğin/iki hükümdarın üzerine
 indirileni/bahşedileni; Babil'de; Harut ve Marut; ve de-
 ğildi öğretir o ikisi (Harut ve Marut) bir şeyden; ancak
 der ikisi (Harut ve Marut): “Doğrusu biz bir fitneyiz/bir
 testiz/bir sınavız; öyle ki; küfretme”; öyle ki, öğrenirler
 (şeytanlar) ikisinden (Harut ve Marut'tan); şeyi ki ayırır-
 lar onunla adam ve eşinin arasını; ve değildir onlar

(şeytanlar) zarar verenler onunla bir şeyden; dışında Allah'ın izniyle; ve öğrenirler zarar vereni onlara; ve yarar vermez onlara; ant olsun bildiler; mutlak ki kim satın aldı onu, yoktur ona ahirette bir nasipten; ve mutlak kötüdür satın almış oldukları onunla; kendi nefislerine; keşke olmuş olsalardı bilirler.

Bu ayeti dikkatlice inceleyelim!

Bu ayette 3 grup insan var:

- Süleyman peygamberin ümmeti olan İsrailoğulları.
- İnsan şeytanlar (saptırıcılar, bozucular).
- Babil'de yaşamış olan Harut ve Marut isimli iki melik (iki hükümdar) iki melek değil!

Kâfir kelimesi; gerçeği, doğruyu örtmek, gizlemek, etkisizleştirmek demektir.

Özetleyelim:

- Babil'de yaşayan iki hükümdar (iki melik) sihir bilgisine sahiptir. Bu kimselere bu ilim indirilmiştir yani bahşedilmiştir.
- Bu hükümdarların (meliklerin) adları Harut ve Marut'tur.
- Bazı şeytanlar, saptırıcı (bozucu) kimseler Babil'de bulunan bu 2 hükümdardan (melikten) sihir öğrenmişlerdir.
- İki hükümdar öğrettikleri sihrin aslında zararlı olabileceğini, bunu öğrenen bir insanın bir fitneye (bir teste, bir sınava) düşeceğini bildirmektedirler. Sihri öğrenen bir kimsenin kendini bir karar verme noktasında bulacağını bildirmektedirler. Öğrenilen sihir insanlara faydalı şeyler için mi kullanılacak yoksa insanlara zararlı şeyler için mi kullanılacak?

- Bu sihir öyle etkili ki karı-koca arasını bile bozabilmektedir. Karı koca örneğinin verilmesi de boşuna değildir. Birbirlerine en sıkı şekilde bağlı olan karı-kocanın arasını bile ayırabiliyorsa artık siz düşünün, bu sihir diğer kişisel bağlara ne yapar. Örneğin, bir adamı eşinin zina yaptığına inandırabilir. Aslında kadın masum olmasına rağmen.
- Bu şeytan kimseler, saptırıcı (bozucu kimseler) iki melikten (iki hükümdardan) öğrendikleri sihri İsrailoğullarından bazı kimselere öğretmektedirler.
- Bu sihrin etkisinde olan kimseler Süleyman peygamberi sanki bir kâfirmiş gibi görmüşlerdir.
- Bu sihrin etkisinde olan kimseler Süleyman peygamberrin mülkü üzerine tartışma başlatmıştır.
- Şeytan kimseler iki hükümdarla görüşme yapabilecek seviyede toplumun önde gelen isimleri olmalıdır. Muhemeldir ki bu şeytan kimseler Süleyman peygambere de yakındılar.
- Sihri kötü amaçlı yapanların ahirette iyi bir beklentileri olamaz.
- Sihri kötü amaçlı kullanan kimseler aslında kendilerine zarar verir.
- Sihir gibi etkili bir yöntem de olsa evrendeki hiçbir şey Yüce Allah izin vermeden gerçekleşemez. Ancak O izin verirse gerçekleşebilir.
- Süleyman peygamber aslında kâfir olmamıştır. Asıl kâfir olanlar bu sihri uygulayan ve öğreten şeytan kimselerdir.

Hemen izah edelim:

2:102 ayetinde işaret edilen 2 melik yani 2 hükümdar hakkında yukarıda detaylı bilgi verildi. Bu noktada şeytanların yaptıkları operasyon üzerinde durulacaktır.

Sihir kelimesi (سحر) kökünden gelen bir kelime olup Türkçeye de geçmiş bir kelimedir. Sihirbazlık (sorcery), aldatmak (beguilement); büyüleme, aşırı etkileme (magic), bir kadının aşırı çekiciliği (charm of a woman); büyücülük, sihirbazlık, karşı koyulamaz çekicilik (witchcraft), büyücülük, cezbetme (enchantment) anlamındadır. Hans Wehr 4th ed., page 465 (of 1303).

Sihir kelimesi normal şartlarda gerçekleşmesi imkânsız olan bir şeyi bazı tekniklerle (yöntemlerle) gerçekmiş gibi gösterip insanları inandırmak, ikna etmektir. Türkçede de bu kelime bu anlamda kullanılır. Örneğin, çirkin ve yaşlı bir erkekle evlenen genç ve güzel bir kız için “Bu adam bu kıza kesin büyü yaptırmış, sihir yaptırmış buna...” gibi bir söz söylenir. Normal şartlarda olmaması gereken bir olay sanki büyü (sihir) yardımıyla gerçekleşmiş anlamı verilir.

Kur’an’da 2:102 ayetinde geçen sihir kelimesi aynı şekilde 21:3, 20:71 ve 26:49 ayetlerinde de geçer. 21:3 ayetinde sihir kelimesi Muhammed peygambere karşı müşrikler tarafından kullanılıyor. Onun Yüce Allah’tan gerçekten vahiy almadığını, almış gibi gösterdiğini, sihir yaparak insanları büyülediğini iddia ediyorlar. Hatta kelimeyi “sihre kapılmak” şeklinden kullanıyorlar. Muhammed peygamberin kendisine inanan kimseleri büyülediğini, onlara sihir yaptığını söylüyorlar.

Yüce Allah Enbiya suresi 21:3 ayetlerinde şu şekilde buyuyor:

Kuran Âyet No Sure No Âyet No Âyet
2484 21 3 لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ 3 أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ

öğreten kimse sizlere sihir; o durumda, mutlak keserim ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama; ve mutlak asarım sizleri hurma gövdelerine; ve mutlak bilirsiniz hangimiz daha şiddetli bir azapta ve bakilikte/süreklilikte.

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَادَنْ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمْ السَّحَرَ | 49 | 26 | 2979
فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأَقْطِعَنَّ أَيِّدَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

Arapça okunuş

Kâle âmentum lehu kable en âzene lekum, innehu le kebîrukumullezî allemekumu s-sihra, fe le sevf ta'lemûn(ta'lemûne), le ukattianne eydiyekum ve erculekum min hılâfin ve le usallibennekum ecmaîn(ecmaîne).

Meal

Dedi (Firavun): “İnandınız ona, izin vermemden önce sizlere; doğrusu o, mutlak büyüğünüzdür sizlerin; öğreten kimse sizlere sihir; o durumda, mutlak bilirsiniz yanında; mutlaka keserim ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama; ve mutlak asarım sizleri topluca”

Ayetlerden anlıyoruz ki firavunun sihirbazlar zümresi var. Bu da bizlere gösterir ki antik uygarlıklarda krallığın (hükümdarlığın) bünyesinde bu görevi yapan kimseler vardır.

Kur'an'ın sihirbazlar olarak isimlendirildiği bu kimseler antik dönemde ne yapıyorlardı?

Eski antik yazıtları incelediğimizde sihirbazların toplum ve krallar için önemli bir yer sahibi olduklarını görürüz. Sihirbaz deyince aklınıza günümüzde şov yapan hokkabazlar gelmesin. Hokkabazların Kur'an'da geçen sihirbazlarla ilgisi yoktur. Hükümdarın yanındaki sihirbazlar kendilerine

göre çok ciddi işler yaparlardı. Gökyüzündeki gezegenlerin ve yıldızların pozisyonuna göre kral için tahminlerde bulunurlardı. Akıllarınca kralları şeytanlardan, cadılarda, kötü ruhlardan koruyacak bazı ritüeller yaparlardı. Hatta içine şeytan girdiği düşünülen kimseden şeytan çıkarma ayinleri yaparlardı. Savaşlarda başarı sağlamak için sözde tanrılarla bağlantı kuran ritüeller yaparlardı. Defin merasimlerinde akıllarınca ölen kişinin ruhunu koruyacak tılsımlar yaparlardı. Kralın tahtının bulunduğu mekânın girişlerini koruyan heykeller yaparlardı. Bu heykeller öyle tasarlanırdı ki ışık ve gölge oyunları ile sanki kötü ruhların oraya girmesini engelliyormuş gibi bir izlenim oluşturmurdu. Ayrıca bazı eğitimli sihirbazların telkin teknikleriyle insanların bilinçaltlarına diledikleri düşünceleri ekebildiklerini de biliyoruz. Konuyu biraz daha detaylandıralım.

Telkin terapisi (hipnoz, mesmerism) nedir?

Telkin terapisi eski çağlarda kendilerini büyücü (sihirbaz) olarak tanımlayan kimselerin uyguladığı bir tekniktir. Hipnoz yani telkin terapisi mistik şifa törenlerinde kullanılmıştır. Törene katılan insanları transa geçirerek telkin terapisi yapılırdı. Antik sihirbaz (şaman, dini lider) ritmik ilahiler söyleyerek, tekdüze davul vuruşlarıyla, gözlerini gergin sabitlemesiyle vücudunda katalepsiye (irade ve his yitimine) neden olabiliyordu. Bu durum sihirbaza (şaman, dini lider) sözde tanrılar tarafından kendisine verilen büyü ve mistik güçlere sahipmiş gibi bir görünüm kazandırmaya yardımcı olurdu. Günümüzde bu tekniğe hipnoz diyoruz ve günümüz modern psikiyatri bilminde de kullanılmaktadır.

Telkinin etkisini artırmak için törene katılan insanlara halüsinogen maddeler içeren bazı mantar türlerinin suyu içirilirdi. Bu öz su mantarların kaynatılması ve posasının ezilmesiyle elde edilirdi. Halüsinogen maddeler bir insanın

gerçek olmadığı hâlde gerçekmiş gibi görüntüler görmesine ve gerçek olmadığı hâlde gerçekmiş gibi sesler duymasına neden olan maddelerdir. Halüsinojen madde içeren bu mantarlar sihirli mantarlar olarak da bilinmektedir. Psikoaktif mantarlar da denen bu mantarlar anormal bilinç durumları meydana getiren psilosibin ve psilosin maddelerini içerir. Bu mantar gruplarına ek olarak amanita cinsinden bazı türlerle 'claviceps purpurea' da halüsinatif etkilere sahiptir. Bu gruba ait mantarlara 'psilocybe mexicana, psilocybe cubensis, psilocybe semilanceata, psilocybe pelliculosa, panaeolus subbalteatus, psilocybe cyanescens, psilocybe baeocystis' örnek gösterilebilir. Aşağıda bir tanesinin görüntüsü verilmiştir.

Resim 16. *Psilocybe mexicana*'nın görüntüsü;

Bu şekilde yapılan bir telkin terapisinde terapiye katılan insanlar büyülenmekte; telkin terapisini yöneten sihirbaz (şaman, dini lider) ne telkinde bulunduyorsa bilinçaltlarına bu telkini almaktadırlar. Kendilerine verilen telkin bilinçalt-

larına yazıldıktan sonra artık o kimselerin doğruları ve yanlışları telkin edilen şeylerle aynı olmaktadır. Telkin yöntemine maruz kalan kimseler halüsinasyon (gerçek olmadığı hâlde geçmiş gibi görüntüler görmek ve gerçek olmayan sesler duymak) yaşadıkları için sihirbazın gerçekten sözde tanrılarla bağlantı kurduğunu sanırlardı.

Halüsinojen mantarlarla yapılan telkin terapilerini elbette herkes yapamazdı. Bu işi yapmak çok ciddi bir ilim gerektiriyordu. Halüsinojen mantarların doğadan toplanması, çok uygun dozda verilmesi gerekiyordu. Mantarın dozu fazla kaçtığında suyunu içen kimsenin karaciğeri iflas ediyor ve mantar zehirlenmesinden ölüyordu. Bu nedenle telkin terapisini ancak bu konuda ilim sahibi olan kimseler yapabiliirdi.

Açık ve nettir ki bu telkin terapisi yani eski ismiyle sihir bilimi kötü amaçlar için kullanılabileceği gibi yararlı amaçlar için de kullanılabilir. Günümüzde bazı psikolojik hastalıkların tedavisinde modern tıpta bile uygulanmaktadır. Halüsinatif mantarlardan elde edilen psilosibin maddesi ağır depresyon ve takıntı hastalarında tek doz verilir. Bu hastalar 1 gün hastanede gözetim altında uyutulur. Halüsinasyonlar görürler. Uygun ve profesyonel telkinlerle bu kimselerin psikolojik hastalıkları düzelir. Tedavi o kadar etkilidir ki tek bir doz hastayı tedavi etmeye yeter. Hastaların her gün ilaç almasına bile gerek yoktur. Tek bir seanla, tek bir günde hastanın takıntı hastalığı iyileşir. Ağır depresyonu tek dozla tedavi olur.

Kısacası bu sihir (büyüleme tekniği) yani hipnotik telkin terapisi iyi yönde de kötü yönde de kullanılabilir.

Günümüzde ilaç endüstrisi bu gibi tek dozla bile tedavi eden ilaçları pek sevmemektedir. Çünkü onlar ilaç satarak zengin olmaktadır. Düşünsenize; tek bir doz psilosibin ağır depresyonu tedavi ediyor. Takıntı hastalığını tedavi ediyor. Hem de ucuz bir ilaç. Doğadaki mantarlardan elde

ediliyor. Mantarların insan beyninin evrimleşmesinde önemli bir rol oynadığını da hemen bildirelim. Mantarlar olmasaydı bizler de olmazdık. “Mantarların Gizemli Dünyası” isimli muhteşem bir belgesel var. Mutlaka izleyin. Bu kitabı çok daha iyi anlayacaksınız.

Antik dönemde mantarların telkin terapisinde kullanıldıklarıyla ilgili kanıt var mı?

Maya ve Astek toplumlarında dinî törenlerde kullanılan mantarın adı *Teonanácatl* idi. Tanrıların eti (Flesh of Gods) anlamına geliyordu. MÖ 1500'lü yıllarda dinî törenlerde kullanıldığı bilinmektedir. Ayrıca Mısır, Antik Yunan ve Sibiry'a'da kullanılmıştır. Kısacası; mantarların insan beynini etkilediği antik dönemde yaşayan insanlar tarafından da biliniyordu.

Mantarlar dışında bazı bitkiler de telkin terapisinde kullanılmıştır:

Ayahuasca (ruhların sarmaşığı, asması) Amazon Ormanı'na özgü *banisteriopsis caapi* ve *psychotria viridis* isimli iki bitkinin karıştırılıp kaynatılmasıyla elde edilen bir özdür. Öğretmen bitkiler olarak da isimlendirilirler. Bu iki bitkinin aktif kimyasal bileşenleri arasında harmin, harmalin, tetrahidroharmin ve dimetiltriptamin (DMT) bulunur. Bu iki bitki saatlerce birlikte demlendiğinde bahsi geçen bileşiklerin etkileşimi sayesinde çok etkili bir halüsinojenik hâlini alır. Ayahuasca'nın hazırlanması elbette gerçek bir bilgi ve ilim gerektirir. Ayahuasca etkisi altındaki kimşeler önemli bilgilere erişerek evrene dair hakikatleri idrak ettiklerini sanırlar. Bir hafıza kaybı yahut bilinç kaybı olmaksızın algı, düşünce ve duygularda değişikliğe neden olur.

Resim 17. Aşağıdaki resimde bir ayahuasca şamanı gösterilmiştir.

Resim 18. Şamanların farklı kıyafetler giymesi insanlardaki etkilerini artırmaktadır.

Ritmik sesler:

Ritmik sesler de konsantre olmuş bir kimseyi transa sokabilmektedir.

Hızlı nefes alma teknikleri:

Ritmik şekilde hızlı nefes alma teknikleriyle de transa geçmek mümkün olabilmektedir.

Uyku (rüya) tapınağı öneri terapisi nedir?

Eski Mısır rahibi Imhotep'in (MÖ 2650- 2590 yılları) bu tekniği uyguladığı bilinmektedir. Mısırlılar hem fiziksel hem de zihinsel her türden sorunu olan insanları iyileştirmek için şifalı tapınakları kullandılar. Bu şifa tapınaklarına "Uyku veya Rüya Tapınakları" adı verildi. Bu tapınaklarda hasta kişi uyku gibi bir transa sokulur, rahipler ve rahibeler daha sonra kişinin rüyalarını yorumlayarak hastalıklar hakkında bilgi sahibi olur ve hastalıklara çare bulurlardı. Büyülü ritmik sözlerin ve dinî ritüellerin icrasının etkisi altında, hasta insanlar psikolojik olarak telkin terapisine hazırlanırdı; hipnotik bir duruma sokulurlardı. Uyumadan önce tanrılar tarafından gönderilen rüyaları kışkırtmak umuduyla telkinler yapılırdı. Bugün Orta Doğu ve Afrika'nın bazı bölgelerinde hâlâ türbe uykusuyla karşılaşabilirsiniz. Böylece telkini kullanarak ve sözde tanrıların yardımıyla rahipler kötü ruhları hastaların zihninden ve vücudundan kovmuş gibi görünürlerdi.

Açıkça görülmektedir ki 2:102 ayetinde işaret edilen sihir işte budur. Sihirbazın (şamanın, dinî liderin) özel tekniklerle ve halüsinatif mantarlar/bitkiler yardımıyla gerçekleştirdiği bir telkin terapisi, hipnoz terapisi.

Eski Babil'deki uygulamalar:

Babil'de yapılan kazılarda elde edilen bilgilere göre Babil'de şeytanların varlığına inanılıyordu. Ayrıca çok sayıda Tanrı vardı ve bunların en büyüğü Marduk'tu. Şeytanların insanlarda hastalıklara neden olduklarına inanılırdı. Hatta bazı kimselerin içine şeytan girebildiğine inanılırdı. Dinî lider törenle şeytan çıkarma işlemi yapardı.

FIG. 1.¹

Heads of Babylonian and Assyrian Demons. Photographs from objects in the British Museum and reproduced by kind permission of Messrs. Luzac and Co., from R. C. Thompson, "The Devils and Evil Spirits of Babylonia," Lond., 1908, i, Pl. ii.

Resim 19. Babil şeytanlarının başları. Antik Babil'de yapılan kazılarda bulunmuştur.

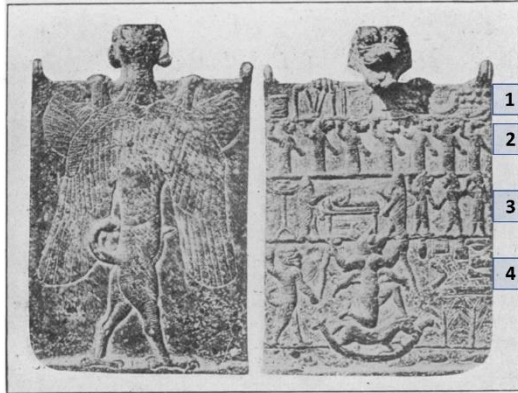

FIG. 9.

Bronze tablet with an illustration of an exorcising ceremony. The one side of the tablet shows a demon standing upright and gazing at the scene depicted on the other side. This scene is divided into five sections. The first section contains the symbols and emblems of the great gods—such as appear on Babylonian boundary stones, where, instead of pictures

Resim 20. Resimde MÖ 2000 yıllarına tarihlenen bir bronz yazıtta şeytan çıkarılması seremonisi gösterilmiştir. Şeytan çıkarma işlemini rahip yönetmektedir. Sağ 1. kısımda (en üst) Babil

tanrılarının sembolleri görülmektedir. 2. kısımda 7 adet hastalık yapan şeytan görülmektedir. 3. kısımda rahip sihir benzeri seremoni yaparak şeytanı uzaklaştırmaktadır. 4. kısımda ise yeni doğum yapmış bir annenin ve bebeğinin şeytanlardan kurtarılması resmedilmiştir.

Şu ana kadar elde edilen arkeolojik kazılarda mantarların veya ayahuasca çayı gibi telkin yöntemlerinin Babil'de kullanıldığını gösteren doğrudan bir kanıt yoktur. En azından ben bulamadım. Ancak Babil sihirbazlarının yani kralın yakınındaki şifacı (şaman) benzeri rahiplerin bu teknikleri biliyor olmaları muhtemeldir. Çünkü Babil büyük bir hükümdarlıktı. Kendi çaplarında bilime önem veriyorlardı. Odukça gelişmiş bir matematik kullanıyorlardı. Gezegenlerin hareketlerini belirlemişlerdi. Yıldızlarla gezegenlerin farklı olduğunu anlamışlardı.

Devam edelim:

“şeyi ki ayırırlar onunla adam ve eşinin arasını”; telkin terapisiyle kadınla kocanın arası ayrılabilir mi?

Elbette; hiç şüphe yok ki mantarlarla veya özel bitkilerle hipnotize edilmiş bir adam veya kadına eşiyile ilgili negatif telkinlerde bulunulabilir. Bu durumda mutlak ki bu sihir adam ve eşinin arasını ayırır. Çünkü bilinçaltına yüklenen telkinler kişinin bilincini direkt olarak etkiler.

Ancak bu sihir teknikleriyle bir adamla eşinin arası düzeltilebilir de. Trans hâline gelmiş kimseye yapılan pozitif telkinler elbette faydalı olacaktır. Adamın eşiyile arasını düzeltecektir.

Ve iki meliğin/iki hükümdarın üzerine indirileni/bahşedileni; Babil'de; Harut ve Marut:

2:102 ayetinden anlıyoruz ki Babil'de yaşayan bu iki melik (iki hükümdar) bu sihir ilmine sahiptir. Elbette bu ilim onlara Yüce Allah tarafından indirilmiştir. İndirme kelimesi

Kur'an'da bahşetme anlamında da kullanılır. Böylece anlarız ki bu sihir tekniği bir lütuftur. Anlıyoruz ki bu sihir tekniği Babil'li iki hükümdara nasip edilmiştir. Günümüzde hipnoz telkini yapabilen bilim insanlarına da bu bilim indirilmiştir. Yani bahşedilmiştir. Bir bilim insanı yüce Allah'ın kendisine verdiği izin seviyesinde onun ilminden kavrayabilir. Aziz Sancar'ı ele alalım. DNA'nın kendisini onarma mekanizmasını keşfettiği için Nobel ödülü aldı. Aslında Aziz Sancar yeni bir şey yaratmadı. Sadece Yüce Allah'ın kendisine indirmiş olduğu (bahşetmiş olduğu) ilimle DNA onarma mekanizmasına Allah'ın izniyle tanık oldu. Durum bu kadar basittir. Yüce Allah'ın bu iki hükümdara lütfettiği, hipnotik telkin terapi yöntemlerini öğrenip kavramalarına izin verdiği anlaşılır.

Babil'de sadece bu iki hükümdar mı sihir ilmini biliyordu?

Ayette bu iki hükümdara sihir ilmi nasip edildiği, bahşedildiği (indirildiği) anlaşılıyor. Ancak sihri direkt olarak uygulayan ya da başkalarına öğreten kimseler bizzat bu iki hükümdar olmak zorunda değildir. Sonuçta Babil'e hükümdarlık eden bir kimse o ülkedeki tüm ilme de dolaylı olarak hükmü gereği sahip olmaktadır. Bir krala savaşı kazanması bahşedildi denildiğinde kral tek başına savaşı kazanmıştır anlamı çıkmaz. Bu iki hükümdara da sihir ilmi bahşedilmesi sadece bu iki hükümdar bu ilme sahipti de krallıkları içinde başka kimse bu ilme sahip değildi anlamı çıkmaz. Anlaşılır ki bu iki hükümdarın hükümdarlık dönemlerinde sihir ilmini icra eden, hükümdarın himayesinde ve kontrolünde Babil'de uygulayan bilge insanlar vardır. Sihir eğitimi için başka bir ülkeden gelen insanlar için hükümdardan mutlak ki izin almak gereklidir. Ayette bunun da zikredildiğini görüyoruz. Sihir eğitimi öncesi hükümdarların onayı mutlak ki gerekiyordu. Bu hükümdarlar sihir eğitimi alacak olan kimselere bu tekniği doğru yönde, insanların faydası için (hastalıkların tedavisi için) kullanmalarını öğütüyor. Bu nedenle

"öyle ki; küfretme" diyorlar. Yani gerçeğin dışına çıkmayın, gerçeği ve doğruyu yanlışla değişmeyin diyorlar.

Ve değildi öğretir o ikisi (Harut ve Marut) bir şeyden; ancak der ikisi (Harut ve Marut): "Doğrusu biz bir fitneyiz/bir testiz/bir sınavız; öyle ki, küfretme:

Açık ve net olarak anlıyoruz ki bu iki hükümdar sahip oldukları sihir ilminin 2 ucu keskin bıçak gibi olduğunun farkındadır. Son derece etkili olan bu sihir tekniği yararlı amaçlar için kullanılabilirken, kötü emeller için de kullanılabilir. Bu hükümdarlar bunu dile getiriyorlar. Tabiri caizse "Size bu çok etkili sihir tekniğini öğretiyoruz. Bu tekniklerin yararlı kullanım alanları varken kötü amaçlı kullanım alanları da var. Sizler asla kötü amaç için kullanmayın!" diyerek uyarıda bulunmaktadırlar. Bu sihir tekniklerini öğrenen kimseler için öğrendiklerinin bir test (bir fitne, bir sınav) olacağını, bu kimselerin doğru yolla yanlış yolu seçme gerektirecek bir sınava gireceklerini bildiriyorlar. Gerçekten de bu sihri öğrenmek bir insan için büyük bir testtir, bir sınavdır, bir fitnedir. Kendinizi bir düşünün. Elinize insanları hipnotize edip dilediğinizi yaptırabilecek özel teknikler var. Bu sihri öğrendiğiniz vakit kendinizi direkt olarak büyük bir sınavın içinde bulursunuz. Öğrendiğiniz bu tekniği insanlığa faydalı işler için mi kullanacaksınız veya insanlığa zararlı işler için mi kullanacaksınız?

Ve değildir onlar (şeytanlar) zarar verenler onunla bir şeyden; dışında Allah'ın izniyle:

Her ne kadar saptıran insanlar (şeytanlar) etkin sihir tekniklerini yani etkin telkin terapi yöntemlerini öğrenip uygulasalar da her şeyde olduğu gibi Yüce Allah'ın izni olmadan asla bir kimseye zarar veremezler. Bir şey başaramazlar. Ancak Yüce Allah izin verirse bu mümkündür. Günümüzde de bu böyledir. Etkin bir ilaç tedavisi bile Yüce Allah izin

vermezse hasta bir kimsede etkili olmaz. Bir ilaç ancak Yüce Allah izin verirse bir insana fayda sağlar.

Ve öğrenirler zarar vereni onlara ve yarar vermez onlara, ant olsun bildiler:

Bu şeytan insanların bu sihir tekniklerini yarar sağlayıcı işlerde kullanmadıklarını anlıyoruz. Sonuçta öğrendikleri bu sihir teknikleri dönüp dolaşıp kendilerine de zarar verecektir. Kısa vadede kendi çıkarlarına fayda sağlamış gibi gözükse de uzun vadede bu kimseler kendilerini ziyan yani kayıp içinde bulacaktır.

Mutlak ki kim satın aldı onu yoktur ona ahirette bir nasip-ten; ve mutlak kötüdür satın almış oldukları onunla; kendi nefislerine; keşke olmuş olsalardı bilirler:

Sihir tekniklerini insanları zarara uğratacak şekilde kullanan kimselerin ahirette hiçbir nasibinin olmayacağı yani ahirette iyi bir şey bulamayacakları bildiriliyor. Yaptıkları kötülüklerin ahirette karşılığını alacaklardır.

Ve tabi oldular şeytanların okuduğuna:

Bu geçişte de büyük bir işaret vardır. 'Vettebeû mâ tetlû şeyâtînu' "Ve tabi oldular şeytanların okuduğuna" geçişini şeytanların söyledikleri olarak çevirmek doğru değildir. "tetlû" kelimesi "okudular" demektir. Bu kelime 10:61, 28:45 ve 29:48 ayetlerinde de geçer. Bu ayetler incelendiğinde açıkça görülür ki bu okuma kafasına göre bir şeyleri söyleme değildir. Yazılı bir metin okumak veya ezberdeki bir şeyi ezberden okumak olarak çevrilir. Örneğin "İstiklal marşını okudu veya şu şiiri okudu." gibidir. Belirli bir metnin ezbere söylenmesi de "okuma" olarak çevrilir. Bu noktadan anlarız ki okunan bu şey planlı, programlı ve önceden belirlenmiş bir şeydir. Şeytanların hepsi aynı şeyi okumaktadırlar. Birisi bir şey söyleyip diğeri başka bir şey söyler değildir. Okudukları bu şey sihir terapisi esnasında okunan telkin mesajıdır. Bu

telkin mesajının konusu Süleyman peygamberin mülkü (saltanatı) üzerine negatif mesaj ve onun kâfir olduğu ile ilgili pozitif mesajdır. İsrailoğullarından bazı kimselerin şeytanların okuduğu bu telkin mesajına tabi oldukları anlaşılıyor. Sihir metodu bu kimselerde başarılı olmuştur. Bilinçaltlarına şeytanların okudukları mesaj yerleşmiştir.

Ve değildi küfretmiş Süleyman; fakat şeytanlar küfrettiler:

Bu noktada anlıyoruz ki şeytanların yani saptırıcı, bozucu insanların uyguladıkları sihir yöntemleri bu tekniği uygulayan kimseleri kâfir etmiştir. Çünkü gerçekte Süleyman peygamber kâfir *olmamıştır*. İsrailoğullarından bazı kimselerin bilinçaltına yaptıkları saptırıcı telkin yöntemleri nedeniyle bu saptırıcı insanlar kâfir olmuşlardır. Sadece bu geçişten bile ayette işaret edilen şeytanların insanlar olduğunu anlarız. Ayette geçen “şeytanlar küfrettiler” geçişi geçmiş zaman kipiyle gelmiştir. Süleyman peygamberle ilgili saptırıcı sihir tekniklerini uyguladıkları için kâfir olmuşlardır. Bu da daha önceden kâfir *olmadıklarını* gösterir. Kısacası bu şeytan kimseler halk arasında bilinen kötü karakter şeytan *değildir*. Kötü karakter şeytan Süleyman peygamber döneminde kâfir olmuş *değildir*. O şeytan bu evren yaratılmadan önce kâfir olmuştur.

Öğretirler (şeytanlar) insanlara sihri:

Anlaşılır ki bu şeytanlar yani saptırıcı insanlar Babil’deki iki hükümdardan öğrendikleri bu sihir yöntemlerini (hipnotik telkin terapisini) başka insanlara da öğretmişlerdir. Muhtemeldir ki bu insanlar İsrailoğulları’ndan bazı kimselerdir.

Ehli kitap kaynakları Süleyman peygamberin kâfir olmasıyla ilgili ne diyor?

Kur’an bizlere her zaman doğru yolu gösterir. Biliyoruz ki ehli kitap kaynakları Süleyman’ın kâfir olduğunu yazmaktadır. Kendi peygamberlerini kâfirlikle suçlayabilmiş bir

toplum bu İsrailoğulları. Yüce Allah Kur'an'da bizlere açık ve net olarak bildiriyor ki Süleyman asla kâfir olmadı. Ancak İsrailoğulları'nın bazı ileri gelenleri Harut ve Marut isimli 2 hükümdardan (melikten) öğrendikleri sihir teknikleriyle bazı kimselerin bilinçaltına telkin yöntemiyle şeytanî (saptırıcı, bozucu) fikirler ektiler. Bu yanlış fikirler yeşerdi ve İsrailoğulları Süleyman peygamberi bir kâfir olarak kabul etti. Kitaplarına da böyle yazdılar.

İsrailiyat kaynaklı uydurulmuş bazı rivayetler bizleri Kur'an'dan nasıl uzaklaştırıyor?

Aşağıdaki hadis bu ayetleri anlayamayanlar tarafından İsrailoğulları'nın Talmud ve Mişna kitaplarından esinlenerek uydurulmuştur. Yüce Allah'a, peygamberine ve meleklerine büyük bir iftiradır. İşte bu nedenle hiçbir hadisi dinde kaynak edinmem. Kur'an'ı anlamamıza engel olurlar. Şimdi bazı hadisçiler çıkar ve der ki: "Bu sahih bir hadis değil, senedi sağlam değil". Böyle iş mi olur? Kim karar verecek sağlam olduğuna veya sağlam olmadığına? Kimisi sağlam diyor, kimisi değil diyor. Hadisçilerin işi de zor. Her şekilde zandan asla kurtulamıyorlar. En doğrusu sadece Kur'an'a teslim olmaktır.

Ahmed b. Hanbel'in el-Müsned'inde (II, 134) Abdullah b. Ömer'den nakledilen bir hadise göre Hz. Âdem aleyhisselam Allah tarafından yeryüzüne indirildiğinde melekler Allah'a, "Bizler hamdinle seni tesbih ve takdis edip dururken yeryüzünde fesat çıkaracak, orada kan dökecek insanı mı halife kılıyorsun" derler. Allah da onlara, "Sizin bilemeyeceğinizi her hâlde ben bilirim." der (el-Bakara 2/30). Melekler, kendilerinin âdemoğlundan daha itaatkâr olduklarını söyleyince de Allah yeryüzüne göndermek üzere aralarından iki melek seçmelerini ister. Harut ve Marut seçilerek yeryüzüne indirilir. Zühre çok güzel bir kadın sûretinde karşılarna çıkınca melekler ona sahip olmak isterler. Kadın da Allah'a ortak koşmaları şartıyla tekliflerini kabul eder. Melekler bunu

reddederler. Bunun üzerine kadın bir çocuk getirir ve onu öldürmelerini ister; melekler bunu da kabul etmez. Daha sonra kadın içki getirir ve bunu içerlerse tekliflerini kabul edeceğini söyler. Melekler içkiyi içip sarhoş olunca kadınla zina edip çocuğu öldürürler. Ayıldıklarında kadın, daha önce kabul etmedikleri her şeyi sarhoş olunca yaptıklarını onlara hatırlatır. Meleklerden dünya veya ahiret azabından birini seçmeleri istenince dünya azabını seçerler.

Başka bir hadiste:

Hz. Ali'nin Resûlullah'tan rivayet ettiği nakledilen, "Allah Zühre'ye lanet etti çünkü Zühre, Harut ve Marut adlı iki meleği fitneye sevketti."

Yazıktır ki bu uydurulmuş hadisler ve İsrailiyat kaynakları nedeni ile 2:102 ayeti hurafelere kurban edilmiştir. Aşağıdaki resimde 2 melek muska yazarken görülmektedir. Yüce Allah akıl fikir versin hadislere inananlara. Meleklerle bile iftira etmişler.

Resim 21. Yanlış inanışın hangi noktalara evrilebileceğini gösteren güzel bir resim. İşi gücü bırakmışlar 2 melek Babil'e yerleşmiş, insanlara büyü öğretiliyorlar.

Resim 22. Başka bir resim. Harut ve Marut Sonsuzluk Kuyusunda (1703).

Bölüm Özeti:

Bakara suresi 102. ayetinin işaretiyle büyük deliller elde ettik. Babil’de Maruttaş isimli bir kralın MÖ 1307-1282 yılları arasında hükümdarlık yaptığını, bu kralın 2:102 ayetinde zikredilen iki melikten birisi olan *Marut (Marutta)* olduğunu gördük. Antik uygarlıklarda kullanılan etkin telkin yöntemleri olan sihrin Antik Babil’de etkili bir şekilde kullanıldığını, bu sihir tekniğini öğrenen İsrailoğulları’ndan şeytani kimselerin kendi ülkelerinde bu tekniği öğretip uyguladıklarını gördük. Uyguladıkları bu yöntemin de başariya ulaştığını ehli kitabın Süleyman peygamberin sonradan kâfir olduğuna inanmış olması nedeniyle anladık.

Davut ve Süleyman peygamberlerle ilgili diğer ayetleri incelemeye devam edelim:

Davut ve Süleyman peygamberlerle ilgili ayetlerin bölüm bölüm incelenmesi:

Enbiya suresi, 21:78 ile 21:81 arasındaki ayetler;

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmuştur.

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
2559 21 78 وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ
Arapça okunuş Ve dâvude ve suleymâne iz yahkumâni fîl harsi iz nefşet fihi ganemul kavm(kavmi), ve kunnâ li hukmihim şâhidîn(şâhidîne).
Meal Ve Davut; ve Süleyman; o ikisi hükmederlerken tarım arazisi hakkında; yayılmıştı o vakit orada toplumun

küçükbaş hayvanı; ve olduk hükümlerine onların şahitler/tanıklar.

2560 | 21 | 79 | دَاوُدَ وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ وَعِلْمًا وَكُلًّا ؕ إِنَّا جَاءْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَكُلًّا ؕ إِنَّا جَاءْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَكُلًّا ؕ إِنَّا جَاءْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَكُلًّا ؕ

Arapça okunuş

Fe fehhemnâhâ suleymân(suleymâne), ve kullen âteynâ hukmen ve ılmen ve seharnâ mea dâvudel cibâle yu-sebbihne vet tayr(tayre), ve kunnâ fâilîn(fâilîne).

Meal

Öyle ki, kavrottık onu Süleyman'a; ve her birine verdik bir hüküm; ve bir bilgi; ve boyun eğdirdik Davut'la birlikte dağları; tesbih ederler; ve kuşu; ve olduk yapanlar.

2561 | 21 | 80 | وَاعْلَمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُخْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ

Arapça okunuş

Ve allemnâhu san'ate lebûsin lekum li tuhsinekum min be'sikum, fe hel entum şâkirûn(şâkirûne).

Meal

Ve öğrettik ona (Davut'a) tasarlayıp üretmeyi elbise/zırh sizlere; güçlendirip koruması için sizleri yıkıcı zorluklarınızdan (savaşlardaki); öyleyse sizler şükredenler misiniz?

2562 | 21 | 81 | وَلِئَسْلُمَ عَلَيْكُمْ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ

Arapça okunuş

Ve li suleymâner rîha âsifeten tecrî bi emrihî ilel ardilleti bâreknâ fihâ ve kunnâ bi kulli şey'in âlimîn(âlimîne).

Meal

Ve Süleyman içindi şiddetli esen rüzgâr; akar (rüzgâr) emriyle onun; yere doğru ki bereketlendirdik orada; ve olduk her bir şeyi bilenler.

Yüce Allah'ın izniyle ayetlerin tevilini yapalım:

Davut ve Süleyman peygambere doğruyu yanlıştan ayırma, doğru hükmetme yetisi verilmiştir.

21:78 ayetinde “*Ve Davut; ve Süleyman; o ikisi hükmederlerken tarım arazisi hakkında; yayılmıştı o vakit orada toplumun küçükbaş hayvanı; ve olduk hükümlerine onların şahitler/tanıklar.*” buyrulmuştur. Bu ayetten anlarız ki küçükbaş hayvanlarından oluşan bir sürü bir tarım arazisine girmiştir. Tarım arazisinde mutlak ki buğday veya arpa gibi bir ürün mevcuttu. Biliyoruz ki çobanlar küçükbaş hayvanlarını serinlik olan gece otlatırlar. Çobanlar sürünün tarım arazilerine girmesine izin vermezler. Çünkü tarım arazisinde bir kimse- nin ekili ürünü vardır. Ekili ürünü sürü yerse tarla sahibi büyük zarara uğrar. Çobanın bir anlık dikkatsizliği büyük zarara neden olabilir.

Bu ayeti okuyunca rahmetli babam (Hüseyin Avni Esinler) aklıma geldi. Rahmetli babam başarılı bir avukattı, aynı zamanda tarih öğretmeni-ydi. Denizli’de ofisi vardı. Sürü sahipleriyle tarla sahipleri arasında birçok davaya bakardı. Tarlasında ekin olan bir adam sabah tarlasına gider, bir de bakar ki tarlanın yarısı yenmiş. Öğrenir ki gece bir adamın koyun sürüsü tarlayı girmiş ve tarlayı talan etmiş. Elbette dava süreci başlardı. Babam da hangi tarafının davasını almışsa onu savunurdu. Çoğunlukla mahkeme zararın tanzim edilmesine hükmederdi. Elbette zararı sürü sahibi öderdi. Çoğunlukla da bir kasıt olmazdı. Çobanın acemi olması en büyük neden olarak ortaya çıkardı.

Davut ve Süleyman peygamberin de böyle bir olayda hükmettikleri anlaşılmaktadır. Yüce Allah verilen hükme tanık olduğunu bizlere bildirmiştir.

21:79 ayetinde “Öyle ki, kavrottık onu Süleyman’a; ve her birine verdik bir hüküm ve bir bilgi...” buyrulmuştur. Anlarınız ki hükmetme yetisi ve bilgisi Süleyman peygamberle birlikte başka insanlara da verilmiştir. Hüküm verme ve bilgi birleştğinde akla hâkimler gelir. Nasıl ki bir hâkim hukuk fakültesini bitirip kanunları öğrenerek ilim sahibi olur ve bu ilimle hükmeder, Süleyman peygamber ve ayette işaret edilen kimseler de mutlak ki bu hükmetme ilmine sahiptiler. Muhtemel ki Süleyman peygamber ve ayette işaret edilen kimseler yazılı kanunlar oluşturmuşlardı. Kafalarına göre bir hüküm vermiyorlardı. Bir ilme göre hüküm veriyorlardı.

Boyun eğdirilen dağlar ve kuşlar:

21:79 ayetinde “...ve boyun eğdirdik Davut’la birlikte dağları; tesbih ederler; ve kuşu; ve olduk yapanlar.” buyrulmuştur.

7:74, 15:82, 26:149 ayetlerinde “dağların yontularak evler hâline getirilmesi”, 16:81 ayetinde “dağlarda korunaklı sığınaklar yapılması” işaret edilerek dağların yaratılma gayelerine uygun olarak görev yaptıkları net olarak görülür.

35:27 ayetindeyse çok muhteşem bir işaret gelir. Dağların muhteşem bir özelliği bizlere bildirilir.

Yüce Allah Fâtır suresi 35:27 ayetinde şu şekilde buyurmaktadır:

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
3685 35 27 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ

Arapça okunuş

E lem tere ennallâhe enzele mines semâi mâen, fe ah-recnâ bihî semerâtin muhtelifen elvânuhâ, ve minel cibâli cudedun bîdun ve humrun muhtelifun elvânuhâ ve garâbîbu sûd.

Meal

Görmez misin; doğrusu Allah indirdi gökten su? Böylece çıkardık onunla meyveler; çeşit çeşit/ muhtelif renkleri; ve dağlardan yollar/ damarlar; beyaz ve kırmızı, çeşit çeşit/ muhtelif renkleri; ve simsiyah (kuzguni) kara.

Gökten inen suyla nasıl ki çeşitli renkte meyveler yaratılıyorsa dağların içinde de renkleri farklı olan damarlar (yollar) vardır. Bu ayette açık ve net olarak dağların içindeki farklı maden damarları işaret edilmiştir.

Resim 23. Aşağıdaki resimde bir dağın içindeki kömür madeni damarı görünmektedir.

Resim 24. Dağların içindeki farklı maden yolları gösterilmiştir.

Başka bir ayet grubunda:

Sâd suresi 38:17 ve 38:18 ayetleri;

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmuştur.

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
--

3985 38 17 17 إِنَّهُ أَوَّابٌ
--

Arapça okunuş

İsbır alâ mâ yekûlûne vezkur abdenâ Davute zel eyd(eydi), innehû evvâb(evvâbun).

Meal

Sabret dediklerine; ve zikret/an kulumuz Davut'u; güç/kuvvet sahibi; doğrusu o sürekli yönelendi/dö-nendi.

3986 | 38 | 18 | إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

Arapça okunuş

İnnâ sahharneel cibâle meahu yusebbihne bil aşıyyi vel işrâk(işrâkı).

Meal

Doğrusu biz boyun eğdirdik dağları onunla (Davut’la) birlikte; tesbih ederler akşam ve sabah.

Görüldüğü üzere Davut peygamberle birlikte dağlar da boyun eğdirilmiştir. 21:79 ve 38:18 ayetlerinde aynı zamanda dağların “tesbih” etmesi de işaret edilmiştir. Bu kavramın anlamının maalesef çok saptırıldığını görüyoruz. Bazı kelimeleri ardışık tekrarlamayı hatta bunu elde bir tesbihle yapmayı Yüce Allah’ı tesbih etmek olarak anlayanlar maalesef Yüce Allah’ın ayetlerinin doğru olarak anlaşılmasına mâni olmuşlardır. Dağlar nasıl tesbih (33’lük) çekecek? Demek ki kelimeye verilen anlam yanlıştır. Kur’an bütün olarak okunmalıdır. Bir kelimeye yüklenen anlamı kavrayabilmek için nu kelimenin Kur’an’daki tüm geçişleri incelenmeli ve buna göre bir anlam yüklenmelidir. Kur’an’da geçen tesbih kelimesinin anlamı işaret ettiği şeyin Yüce Allah’ın yaratma gayesine uygun şekilde davranmasıdır. Bu kadar net ve basit. Evrendeki her şey tesbih eder. Yüce Allah’ın kendisini yaratma gayesine uygun olarak kendisine vahyedilen işleri yapar. Bal arısının tesbihi dağlarda ve insanların yaptıkları evlerde yuvalar edinmesi ve çiçeklerin özünü yiyerek bal üretmesidir. Güneş’in tesbihi füzyon enerjisiyle ısı ve ışık yaymasıdır. Ay’ın tesbihi Dünya’yı bir topaç misali dengeleyerek Dünya üzerinde yaşamın var olmasına destek olmasıdır. Zamanın bilinmesi için ortaya çıkması ve evreler (menziller) geçirmesidir. Hayvanların

tesbihleri de elbette vardır. Tavuklar yumurtlar. Bizlere ucuz protein kaynağı olan yumurtalar sunarlar. Büyük ve küçükbaş çiftlik hayvanları da bize beyinlerimizin gelişmesi için enerji ve protein kaynağı olan et ve süt sunarlar. İnsanların tesbihleriyse kendisine verilmiş olan beyni yani aklı kullanmaktır. İnsan aklını kullanarak yaratıcısını bulacak ve ona teslim olacaktır.

Sabah akşam kavramı Kur'an'da sürekliliği gösterir. Doğu ve batı gibi. Zıt uçların zikredilmesi bütünü işaret eder. Anlarız ki tesbih her zaman ve kesintisiz yapılmalıdır.

Davut peygamberin kendi tesbihini bildiğini anlıyoruz. Kesinlikle doğrudur. Bir peygambere yakışan da zaten yaratılış gayesine uygun davranmaktır, Yüce Allah'a teslim olmaktır.

Dağlar nasıl boyun eğdirilir ve nasıl tesbih eder?

Elbette Yüce Allah'ın kendisini yaratma gayesine uygun davranarak. Dağlar Davut peygambere içlerinde gizledikleri madenleri vererek boyun eğmiş ve tesbihini bilmıştır. Ayetten anlıyoruz ki Davut peygamber ve toplumu dağlardan sürekli şekilde maden çıkarmışlardır. Sabah ve akşam.

Sürekli geri dönen kuşlar, Kur'an'ın büyük mucizesi.

Sâd suresi 38:19 ayeti;

Yüce Allah 38:19 ayetinde şu şekilde buyurmuştur.

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
3987 38 19 وَأَلْطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلُّ لَهُ أَوَّابٌ
Arapça okunuş Vet tayre mahşûreh(mahşûreten), kullun lehû evvâb (evvâbun).

Meal

Ve kuş; bir araya getirilmiş, her biri ona (Davut'a) sürekli yönelen/dönen.

Davut peygambere verilen diğer bir lütufsa kuşun ona boyun eğdirilmesidir. Ayette tekil isim kelimesi olarak geçtiği için “t-tayre” kelimesini “kuş” olarak çevirmek gerekir. “Kuşlar” olarak çevirmek doğru değildir. Çünkü kelime tekidir. Anlarınız ki tek bir kuş cinsi Davut peygamberin emrine verilmiştir. Bu kuş cinsi tek bir tür olsa da aynı türden çok sayıda kuşun bir araya getirildiğini ayetten anlarız. Şimdi çok dikkat edin, Yüce Allah'ın büyük bir mucizesine tanık olacağız inşaAllah. Bu kuş türünün bir özelliği de ayette vurgulanmıştır. “Evvâb” kelimesi sürekli geri dönen, gidip-gelen, sürekli bir yöne yönelen demektir. Nereye bırakılırsa bırakılsın bir yere geri dönen demektir. Hiç şüphe yoktur ki Yüce Allah bu kelimeyle nereye bırakılırsa bırakılsın her zaman yuvalarına geri dönen kuş cinsini işaret etmiştir. Hepimiz iyi biliyoruz ki bu tür kuşların en bilineni posta güvercinleridir. Posta güvercinleri tam da ayette işaret edilen “evvâb” kelimesinin hakkını verir. Binlerce kilometre uzaklığa bırakılsalar bile yuvalarına her zaman geri dönerler. Sürekli olarak yuvalarına yönelirler, sürekli olarak yuvalarına geri dönerler. Davut peygamber her nerede ve her ne zamanda olursa olsun Rabbine döndüğü gibi (38:17) posta güvercinleri de her zaman yuvalarına geri dönerler.

Davut peygamberin bir ilimle eğittiği ve sürekli geri dönen kuş hangi cinsti?

İlerleyen sayfalarda anlatılacak olan Süleyman peygamber kıssalarında göreceğimiz gibi Davut peygamberin eğittiği kuş posta güvercinleri değildi. Hüdhüd ismiyle işaret

edilen ibibik kuşuydu. İbibik kuşları güvercinler gibi göçmen kuşları olup posta güvercinleri büyüklüğündedir. Posta güvercinleri gibi gelişmiş manyetik alan takip sistemlerine sahiptirler. MÖ 1200 yıllarında posta güvercinleri ilk kez Mısır'da haberleşme için kullanıldı. Kur'an'a göre MÖ 1400-1300 yılları arasında yaşadığını tahmin ettiğimiz Davut peygamberin posta güvercinlerinin Mısır'da haberleşmede kullanılmasından daha önce, ilk olarak ibibik kuşunu haberleşmede kullandığı anlaşılr.

Davut peygambere verilen hikmet ve bu hikmetle hitap etme yeteneği, doğruyu yanlıştan ayıran sesleniş yeteneği:

Sâd suresi 38:20 ayeti;

Yüce Allah 38:20 ayetinde şu şekilde buyurmuştur.

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
3988 38 20 وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَنزَلْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ
Arapça okunuş Ve şedednâ mulkehu ve âteynâhul hikmete ve faslel hitâb(hitâbi).
Meal Ve güçlendirdik mülkünü onun; ve verdik ona hikmet; ve ayırt edici hitap/sesleniş.

Davut peygambere bahşedilen hikmet gerçekten önemlidir. Bu hikmetin söze ve hitaba dönüşmesi toplumda çok etkili olmaktadır. Davut peygamberin söylemi yani hitabı öyle etkilidir ki doğruyla yanlış ayırır. Haksızla haklıyı ayırır. Ayetten hitabın hikmetli olduğu anlaşılıyor. Televizyonlarda görmeye alışık olduğumuz, insanlara güzel ve

süslü sözlerle masallar anlatarak aldatan ancak hitabının içi bom boş olan, yalan dolan olanlarla Davut peygambere verilen hitap yeteneğini karıştırmayın lütfen. Davut peygambere verilen hitap yeteneği bir hâkimin dava dosyasını ilmiyle incelemesi sonrası gerekçeli kararını yazması gibidir. Deneyimli, hikmet sahibi, vicdanı hür, birinci sınıf bir hâkim delillerle, kanıtlarla, kanunlarla öyle bir gerekçeli karar yazar ki herkese adâlet ders verir. Öyle bir karar yazar ki suçluyla suçsuzu birbirinden tam olarak ayırır. İşte Davut peygambere verilen bu hikmet içeren hitap da güzel konuşma değil; ayırt edici, her zaman doğru ve etkili sözdür.

Davalılar hakkında Davut peygamberin hükmü:

Sâd suresi, 38:21 ile 38:26 arasındaki ayetler;

Yüce Allah aşağıdaki ayetinde şu şekilde buyurmuştur.

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
3989 38 21 إِنْ تَسْأَلُوا الْمُحْرَابَ وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخَصْمِ
Arapça okunuş Ve hel etâke nebeul hasm(hasmi), iz tesevverûl mihrâb(mihrâbe).
Meal Ve geldi mi sana davanın haberi; tırmandıkları vakit mihraba/özel alana?
3990 38 22 إِنْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمَانِ بَعَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ

Arapça okunuş

İz dehalû alâ Davute fe fezia minhum kâlû lâ tehaf, hasmâni begâ ba'dunâ alâ ba'dın fahkum beynenâ bil hakkı ve lâ tuştıt vehdinâ ilâ sevâis sırât(sırâtı).

Meal

Girdikleri vakit Davut'a doğru; öyle ki, korktu (Davut) onlardan; dediler: “Tedirgin olma/korkma; iki davalıdırız; haddini aştı birimiz diğerinin üzerine; öyleyse hükmet aramızda hakla; ve sınırı aşma; kılavuzla bizi eşit yola doğru.

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً وَلِيَ نَعَجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ | 23 | 38 | 3991
أَكْفُلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

Arapça okunuş

İnne hâzâ ahî lehu tis'un ve tis'ûne na'ceten ve liye na'ceton vâhidetun fe kâle ekfilnîhâ ve azzenî fîl hitâb(hitâbi).

Meal

Doğrusu, bu kardeşimdir; onadır doksan dokuz dişi koyun; ve benim içindir bir tek dişi koyun; öyle ki, dedi: “Kefil et beni ona/emanet et onu bana”; ve zor geldi/güçlü geldi bana hitapta/söylemde.

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَى نَعَاجَةٍ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ | 24 | 38 | 3992
لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ
دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

Arapça okunuş

Kâle lekad zalemeke bi suâli na'cetike ilâ niâcih(niâcihî), ve inne kesîren minel huletâi le yebgî ba'duhum alâ ba'dın illellezîne âmenû ve amilûs sâlihâtı ve kalîlun mâ

hum, ve zanne Davutu ennemâ fetennâhu festagfere rab-behu ve harre râkian ve enâb(enâbe).

Meal

Dedi (Davut): “Ant olsun, zulmetti sana sormakla/istemekle senin dişi koyununu kendi koyunlarına; ve doğrusu, çoğu karışanlardan/ortaklardan mutlak güçlü gelir bir kısmı onların diğer bir kısmı üzerine; kimseler dışında; inandılar ve yaptılar düzeltici-iyileştirici-barışa yönelik işler; ve ne azdır onlar; ve zannetti Davut o durumda denediğimizi onu; öyle ki mağfiret diledi/bağışlanma diledi Rabbinden; ve kapandı yere eğilerek; ve döndü/tevbe etti.

3993 | 38 | 25 | فَقَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ

Fe gafernâ lehu zâlik(zâlike), ve inne lehu indenâ le zulfâ ve husne meâb(meâbin).

Meal

Öyle ki, mağfiret ettik/bağışladık ona bunu; ve doğrusu onadır katımızda/indimizde mutlak bir yakınlık ve güzel bir dönüş yeri.

3994 | 38 | 26 | يُدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

Arapça okunuş

Yâ Davutu innâ cealnâke halîfeten fil ardı fahkum bey-nen nâsi bil hakkı ve lâ tettebiil hevâ fe yudilleke an sebîlillâh(sebîlillâhi), innellezîne yadillûne an sebîlillâhi lehum azâbun şedîdun bi mâ nesû yevmel hisâb(hisâbi).

Meal

Ey Davut! Doğrusu, biz yaptık seni yeryüzünde bir halife (öncekinin yerine geçen); o durumda hükmet insanlar arasında hakla/gerçekle; ve tabi olma hevaya/hevese; öyle ki saptırır seni Allah'ın yolundan; doğrusu kimseler, saparlar Allah'ın yolundan; onlaradır çetin/şiddetli bir azap, unuttuklarından dolayı hesap gününü.

Yüce Allah'ın izniyle ayetlerin tevilini yapalım:

38:21 ayetinde “*Ve geldi mi sana davanın haberi; tırmandıkları vakit mihraba/özel alana?*” buyrulmuştur. Anlıyoruz ki birbiriyle münakaşa içinde olan iki insan Davut peygamberin bulunduğu özel alana (mabede) hızlıca giriyorlar. Yüksek bir yere tırmanma fiili işaret edildiği için anlarız ki bu iki kimse daha yüksekte olan bir özel alana çıkmışlardır. Mâbedin yerden daha yüksek bir yerde olduğu düşünülebilir.

38:22 ayetinde “*Girdikleri vakit Davut'a doğru; öyle ki, korktu (Davut) onlardan; dediler: “Tedirgin olma/korkma; iki davalıdırız; haddini aştı birimiz diğerinin üzerine; öyleyse hükmet aramızda hakla; ve sınırı aşma; kılavuzla bizi eşit yola doğru.”*” buyrulmuştur. Davut peygamber bu iki insan aniden, telaşla kendisine doğru gelince korkmuş olmalıdır. Bu iki insan Davut peygamberin durumunu görünce onu yatıştırıyorlar. Durumu Davut peygambere anlatıyorlar. İkisi arasında bir anlaşmazlık olduğunu, ikisinden bir tanesinin sınırı aşarak diğerine haksızlık ettiğini söylüyorlar. Daha sonra muhteşem bir söz söylüyorlar. “*Fahkum beynenâ bil hakkı ve lâ tuştit vehdinâ ilâ sevâis sırât (sırâtı)*” ‘öyleyse hükmet aramızda hakla; ve sınırı aşma; kılavuzla bizi eşit yola doğru.” diyorlar. Görüyorsunuz değil mi sevgili okuyucular. Bir toplumun sudan ve ekmekten daha fazla adâlete ihtiyacı vardır. Bir toplumda adâlet yoksa o topluma Yüce Allah'ın

salatı (desteği) ve rahmeti asla gelmez. Yüce Allah o toplumdaki rahmetini çeker. Artık o toplum asla iflah olmaz. Rahat yüzü görmez. Huzur ve mutluluk yüzü görmez. Bu ayet herkese ders olmalıdır. Herkes kararlarını hakla/gerçekle vermelidir. Özellikle anlaşmazlıklarda hüküm verici olan hâkimler ve ülkeyi yönetenler. Ayette geçen iki insan adalet ve eşitlik istiyor. "...ilâ sevâis sırât, eşit yola doğru" geçişi de ayrıca önemlidir. Davut peygamberin kendilerini bu anlaşmazlıkta eşitlemesini yani haksızlığı ortadan kaldırmasını istiyorlar.

38:23 ayetinde *"Doğrusu, bu kardeşimdir; onadır doksan dokuz dişi koyun; ve benim içindir bir tek dişi koyun; öyle ki, dedi: "Kefil et beni ona/emanet et onu bana"; ve zor geldi/güçlü geldi bana hitapta/söylemde."* buyrulmuştur. Anlaşmazlığın nedeni ortaya çıkmıştır. İki kardeş arasındaki bu anlaşmazlık 99 dişi koyuna sahip olan bir tanesinin sadece 1 dişi koyuna sahip olan diğer kardeşinden o dişi koyunu kendi sürüsüne katmak için istemesidir. Bu iki kardeş arasındaki tartışmada 99 dişi koyuna sahip kardeşin diğerine daha üstün geldiği anlaşılmaktadır. Hangi gerekçeler sundu bilmiyoruz ancak anlaşılır ki tek bir dişi koyuna sahip olan kardeş tartışmada yenik düşse de kalbi tatmin olmamıştır. Haksızlığa uğradığını düşünmüş olmalı ki dişi koyunu vermemiş ve Davut peygambere hüküm vermesi için gelmiştir.

38:24 ayetinde *"Dedi (Davut): "Ant olsun, zulmetti sana sormakla/istemekle senin dişi koyununu kendi koyunlarına"* buyrulmuştur. Anlıyoruz ki Davut peygamber bu iki kardeşi detaylı dinledikten sonra hükmünü vermiştir. Kardeşlerden 99 dişi koyuna sahip kardeşin tek koyuna sahip kardeşe zulmettiği, haksızlık ettiği kararına varmıştır.

Davut peygamber genel bilgiler vermeye devam eder; 38:24 ayetinde *"...ve doğrusu, çoğu karışanlardan/ortaklardan mutlak güçlü gelir bir kısmı onların diğer bir kısmı üzerine..."* buyrulmuştur. Davut peygamber insanlar arasında yapı-

lan ortaklıkların çoğunda haksızlıkların olduğunu bildirilmektedir. Kesinlikle gerçektir. Ortaklıkların çoğunda güçlü olan güçsüze haksızlık yapar. Ancak az bir insan bu haksızlığı yapmaz ve haksızlık varsa düzeltme yoluna gider.

38:24 ayetinde *“kimseler dışında; inandılar; ve yaptılar düzeltici-iyileştirici-barışa yönelik işler; ve ne azdır onlar”* buyrulmuştur. Yüce Allah'a inanmış ve 's-sâlihât' yapan yani düzeltici-iyileştirici-barışa yönelik işler yapan kimselerin ortaklıklarda haksızlık yapmayacakları hatta haksızlık varsa düzeltici olacakları bildiriliyor. Ancak gerçekten bu kimselerin sayısı azdır.

38:24 ayetinde *“...ve zannetti Davut o durumda denediğimizi onu; öyle ki, mağfiret diledi/bağışlanma diledi Rabbinden; ve kapandı yere eğilerek; ve döndü/tevbe etti.”* buyrulmuştur. Davut peygamberin verdiği hüküm sonrasında neler yaşandı ayette işaret edilmiyor. Ancak her ne yaşandıysa Davut peygamber Yüce Allah'tan bağışlanma dileme gereği duymuştur. Yere eğilip kapanarak tevbe etmiştir. Neden bunu yaptı bilemiyoruz. Önemli olan Yüce Allah'tan her an, her fırsatta bağışlanma dilememiz gerektiğidir; tevbe etmemiz gerektiğidir, teslim olarak yani alçala alçala mağfiret dilememiz gerektiğidir.

38:25 ayetinde *“Öyle ki, mağfiret ettik/bağışladık ona bunu; ve doğrusu onadır katımızda/indimizde mutlak bir yakınlık; ve güzel bir dönüş yeri”* buyrulmuştur. Anlarınız ki Yüce Allah Davut peygambere mağfiret etmiştir. Onu bağışlamıştır. Hiç şüphe yoktur ki Davut peygamber vefat ettirildiğinde *hanif* bir kimseydi. Mutlak ki Yüce Allah'ın katında güzel bir karşılık bulmuştur. Bilgi olarak verelim: Süleyman peygamber de benzer bir tarzda övülmüştür. 38:40 ayetinde bu kez Süleyman peygamber için *“Ve doğrusu onadır katımızda/indimizde mutlak bir yakınlık ve güzel bir dönüş yeri.”* buyrulmuştur.

38:26 ayetinde Yüce Allah Davut peygambere çok önemli bir ders veriyor. 38:26 ayetinde *“Ey Davut! Doğrusu biz yaptık seni yeryüzünde bir halife (öncekinin yerine geçen); o durumda hükmet insanlar arasında hakla/gerçekle...”* buyrulmuştur. Halife kelimesi öncekinin yerine gelen, geçen demektir. Bir yönetici gider, diğer yönetici o bölgeye halife olur. Anlıyoruz ki Davut peygamber yaşadığı bölgeye yani ülkeye başkasının yerine geçerek halife olmuştur. Bir insan ülkenin lideri oldum, ülke benim oldu diye sevinmesin. Bu görev çok ağır bir görevdir. Yüce Allah bir insanı belirli makamlara *“er-rafi”* sıfatıyla getirebilir. Ancak elbette bu da bir sınavdır. Kendisine verilen yetkiyi nasıl kullanacak diye bakılır. Davut peygambere büyük bir yetkiyle birlikte büyük bir sorumluluk da veriliyor. Bu büyük sorumluluk hakla yani gerçekle hükmetmektir. Davut peygamber insanlar arasında hakla hükmedecektir.

38:26 ayetinde *“ve tabi olma hevaya/hevese...”* buyrulmuştur. Heva (heves) konusu çok önemlidir. Yüce Allah Kur'an'da bizlere hevamızla hareket etmememizi, hevamıza uymamamızı, hevamıza tabi olmamamızı, hak ile yani gerçek ile kararlar vermemizi istemiştir.

Hevasına yani hevesine uyan insan sapar:

38:26 ayetinde *“öyle ki, saptırır seni Allah'ın yolundan”* buyrulmuştur. Mutlak ki doğrudur. Gerçeğe dayanan, hak hukuk gözeterek verilmesi gereken kararlar çıkar; heves, istek, arzularla verilirse o insan mutlak doğru yoldan sapar. Adaletle hükmetmeyen kimseler mutlak ki sapkın kimselerdir. Bir durum aleyhimizde olabilir, çıkarlarımıza ters olabilir ancak yine de hakla, gerçek neyse ona göre hareket etmemiz gereklidir. Kendi aleyhimize olsa bile her zaman doğruyu söylemeliyiz. Hatta başka bir topluma olan kızgınlığımız, kinimiz bizleri onlara karşı adaletsiz olmaya itmemelidir (5:8). Yüce Allah işte böyledir. Kur'an'ı anla-

arak okursak zaten toplum olarak doğru yola kılavuzlanmış oluruz. Ancak maalesef bu olamıyor. İnsanların çoğunun Kur'an'ın mesajından haberi yoktur. Kur'an'a tabiiyiz diyenlerin bile.

38:26 ayetinde “doğrusu kimseler, saparlar Allah'ın yolundan; onlaradır çetin/şiddetli bir azap, unuttuklarından dolayı hesap gününü.” buyrulmuştur. Hakla hareket etmeyen, bunun yerine hevasıyla hareket eden herkes sapmaya mahkûmdur. Yüce Allah adaletle hükmetmeyenleri, kendi çıkarlarına göre hükmedenleri şiddetli bir azapla karşılaştıracğını bizlere bildirmektedir. Bu insanlar azabı hak etmiştir. Çünkü hesap gününü unutmuşlardır. Bu dünyaya neden geldiler unutmuşlardır. Heva ve heveslerine uymuşlar, sadece dünya hayatının geçici metalarıyla (nimetleriyle) huzur ve mutluluk aramışlardır. Yüce Allah'ın işaret ettiği bu azap, dünya hayatında da olabilir ahirette de ya da her ikisinde de.

Davut peygamberin demiri eritip zırh yapması:

Sebe suresi 34:10 ve 34:11 ayetleri;

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmuştur;

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
--

3614 34 10 لَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجِبَالُ اَوْبٰى مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَاَلْنَا لَهُ اَلْخَدِيْدَ
--

Arapça okunuş

Ve lekad âteynâ Davute minnâ fadlâ(fadlen), yâ cibâlu evvibî meahu vet tayr(tayre), ve elennâ lehu l-hadîd(hadîde).

Meal

Ve ant olsun; verdik Davut'a bizden bir fazl/bir üstünlük; “Ey dağlar! Sürekli yönel/dön onunla beraber; ve kuş (da)” ; ve yumuşattık ona demiri.

أَنْ أَعْمَلُ سَلِغَتٍ وَقَدِرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صُلْحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ

Arapça okunuş

Enimel sâbigâtin ve kaddir fîs serdi va'melû sâlihâ(sâlihan), innî bimâ tamelûne basîr(basîrun).

Meal

Ki yap giysiler/zırhlar; ve ölçeklendir dokumasını; ve yapın düzeltici-iyileştirici-barışa yönelik işler; doğrusu ben yapar olduklarınızı görenim.

Davut peygambere demirin yumuşatılması konusunu daha önce incelenmiştik. Ayetlerden açık ve net olarak anlaşıldığı üzere Davut peygamber demiri eritip üzerine katran dökerek dökme demir (çelik) elde etmeyi öğrenmiştir. Bu dökme demiri kullanarak sağlam ve sıkı zırhlar yapmıştır. Mutlak ki döneminde bu zırhlar büyük fark yaratmıştır. Eski Çağ savaşlarında sağlam ve hafif zırhlar direkt olarak galibiyet demekti.

Erimiş demir üzerine katran dökerek dökme çelik üretmeyi Zülkarneyn'in (iki boynuz sahibinin) de bildiğini Zülkarneyn kıssasından anlamaktayız. Zülkarneyn kıssası 18. sure olan Kehf suresinin 83-98. ayetleri arasında Rabb'imiz tarafından bizlere anlatılmıştı. Zülkarneyn'in Ahemeniş İmparatorluğu'nun kurucusu II. Kiros olduğunu çok net kanıtlarla göstermiştik. Bu konu hakkında daha detaylı

bilgi “Zülkarneyn; Kur’an’ın Eşsiz Mucizesi” isimli kitabımızdan okunabilir.

Süleyman peygamberin yelkenli gemileri ve cinler:

Sebe suresi 34:12, 34:13 ve 34:14 ayetleri;

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmuştur;

Kuran Ayet No	Sure No	Ayet No	Ayet
3616 34 12			وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحِ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَاحُها شَهْرٌ وَأَسْلَنَّا لَهُ عَيْنٌ 12 34 أَلْقَطَرُ وَمِمَّنَّ الْجِنَّ مَنْ يَعمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ
Arapça okunuş			
Ve li suleymâner riha guduvvuhâ şehrun ve revâhuhâ şehr(şehrun), ve eselnâ lehu aynel kıtr(kıtri), ve minel cinni men ya'melu beyne yedeyhi bi izni rabbih(rabbihî), ve men yezig minhum an emrinâ nuzıkhu min azâbis saîr(saîri).			
Meal			
Ve Süleyman içindi rüzgâr; sabah gidişi onun (rüzgârın) bir ay; ve akşam gidişi onun (rüzgârın) bir ay; ve akıttık ona katran pınarını/gözünü; ve cinden kimse, yaptı iki elinin arasında onun Rabbinin izniyle; ve emrimizden sapan kimseye onlardan, tattırırız ona alevli azaptan.			
3617 34 13			يَعمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمْثِيلِ وَجَفَانِ كَالْجَوَابِ وَقُدُورِ 13 34 رَأْسِيَّتِ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ
Arapça okunuş			
Ya'melûne lehu mâ yeşâu min mehârîbe ve temâsile ve cifânin kel cevâbi ve kudûrin râsiyât(râsiyâtin), i'melû			

âle Davute şukrâ(şukren), ve kalîlun min ibâdiyeş şekûr(şekûru).

Meal

Yaptılar ona dilediğini, harp yerlerinden/kalelerden; ve heykeller ve çanaklar havuzlar gibi; ve kazanlar sabit/kazıklı; Davut ailesi! Yapın bir şükür; ve azdır kullarımdan şükredici.

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ | 14 | 34 | 3618
تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ | الْعَذَابِ الْمُهِينِ

Arapça okunuş

Fe lemmâ kadaynâ aleyhil mevte mâ dellehum alâ mev-tihî illâ dâbbetul ardı te'kulu minseeteh(minseetehu), fe lemmâ harre tebeyyenetil cinnu en lev kânû ya'lemûnel gaybe mâ lebisû fil azâbil muhîn(muhîni).

Meal

Öyle ki, ne zaman karara bağladık ona (Süleyman'a) ölümü; göstermiş değildi onlara ölümünü (Süleyman'ın), onun değneğini/bastonunu yiyen bir yer canlısı dışında; öyle ki, ne zaman yere kapandı (Süleyman); beyan oldu/deklere oldu cinne; ki eğer bilirler olmuş olsalardı bilinmeyişi/görünmeyişi/gaybı, kalmış olmazlardı alçaltıcı/yıkıcı azap içinde.

Bu ayetlerin anlamları da maalesef çokça saptırılmış ve ayetler anlaşılmaz bir hâle getirilmiştir. Oysa ayetler berrak bir akılla okunduğunda bizlere çok net bilgiler vermektedir. 34:12 ayetindeki “*Ve li suleymâner rîha*” geçişi “*Ve Süleyman içindi rüzgâr*” demektir. Bu noktada Süleyman

peygamberi “Son Hava Bükücü” isimli filmdeki hava bükücü gibi düşünmeyin. Yani Süleyman peygamber “Ey rüzgâr şuraya es! Ey rüzgâr buraya es!” gibi söylemler söylemedi. O da bir insandı. Anlaşıyor ki Süleyman peygamber elindeki bir ilimle rüzgârı kullanmayı öğrenmiştir. Ayetteki anlam; esen rüzgârlar Süleyman peygambere yardım ediyordu, Süleyman peygamberin işine yarayacak bir eylem üretiyordu demektir.

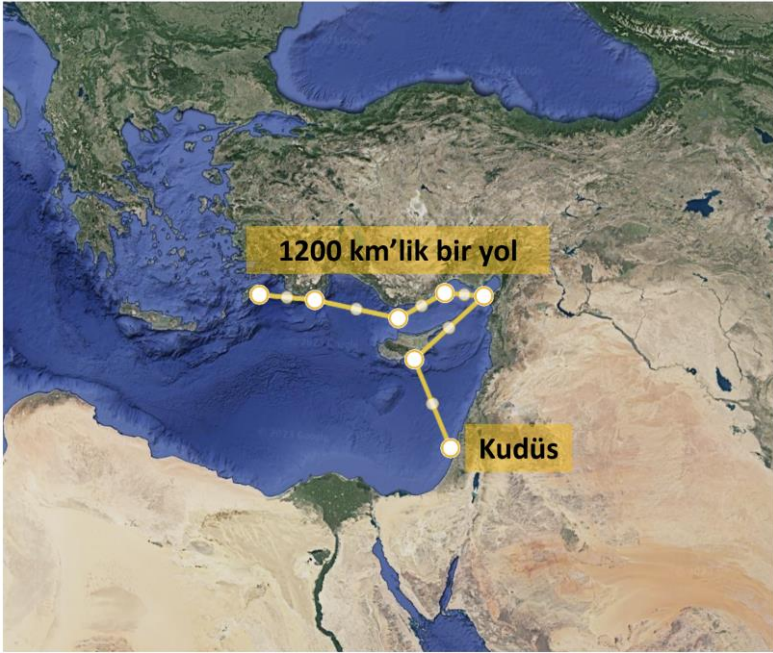
Çok net olarak anlarız ki Süleyman peygamber yelkenli gemiler yapmıştır. Yelkenli ticaret gemileri ve/veya savaş gemileri. Yelkenli gemiler rüzgârı kontrol eder. Rüzgâr yelkenleri şişirir. Yelkenlerin açısı ayarlanarak rüzgârın gücü istenilen noktaya verilir. Rüzgârın illaki gidilecek yönde esmesine gerek yoktur. Yelkenler farklı açılara getirilerek gemi istenilen noktaya rüzgârın gücüyle götürülür. Tam olarak ayette işaret edildiği gibi. Rüzgâr ne vakit esse Süleyman peygamberin yelkenli gemileri onun istediği yöne doğru gidecektir.

“Sabah gidişi onun bir ay; ve akşam gidişi onun bir ay” geçişlerindeki *“onun”* kelimesini işaret eden zamirler dişil ve tekil olarak gelmiştir. Hemen öncesi geçen *“rüzgâr”* kelimesi de dişil ve tekil geldiği için kesin olarak anlarız ki *“onun”* ile işaret edilen şey rüzgârdır. Bir ay boyunca gidiş yapan rüzgârdır. Diğer bir deyişle rüzgâr 1 ay esmiş olmalıdır.

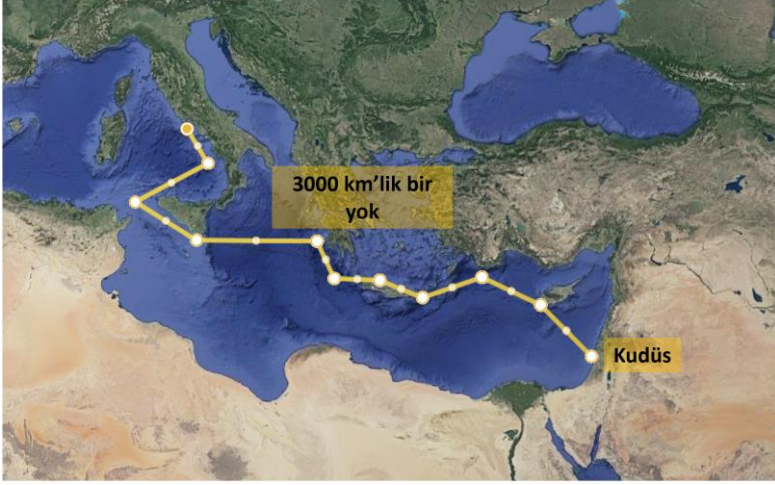
Tesbih kavramını açıklarken anlattık, sabah-akşam kavramı Kur'an'da sürekliliği gösterir. Doğu ve batı gibi. Zıt uçların zikredilmesi bütünü işaret eder. Anlarız ki Süleyman peygamberin yelkenli gemileri gün içinde esen her türlü rüzgârdan faydalanmıştır.

Süleyman peygamberin gemileri 1 ay boyunca esen rüzgârlarla dilediği yere gitmektedir. Sadece gidiş mi yoksa gidiş geliş mi 1 ay sürdü tam olarak anlamak mümkün değildir. Ancak her ikisini dikkate alarak bazı hesaplamalar yapacağız. Eski çağlardaki yelkenli gemilerin

saatte yaklaşık 2 knot yol aldığı bilinmektedir. 1 knot 1,852 kilometredir. 2 knot ise 3,7 km eder. Yelkenli gemi 1 günde yaklaşık 88-89 kilometre yol alabilir. 1 ayda ise 2212-2670 km yol alabilir. Gidiş dönüş düşünülürse yaklaşık 1100-1335 km uzaklığa gidip gelebildikleri düşünülür. Süleyman peygamberin hükmettiği toprakların yerleşimi düşünüldüğünde anlarız ki yelkenli gemiler Akdeniz’de yolculuk yapmıştır.

Resim 25. Yelkenli gemiler Kıbrıs’a da uğramış olabilir. Oradan Türkiye sahillerindeki limanları kullanarak ticaret yapmış olabilirler. 1200 km gidiş, 1200 km dönüş olarak hesaplarsak rüzgârın 1 aylık tüm gün esmesiyle bu yolculuk yapılabilir. Örnek bir sefer gösterilmiştir.

Resim 26. 1 aylık süreyi sadece gidiş olarak düşünersek o durumda Süleyman peygamberin yelkenli gemilerinin İtalya'ya kadar gittiğini düşünebiliriz. 1 ay gidiş, 1 ay dönüş.

Katranın kullanılması:

34:12 ayetinde “ve akıttık ona katran pınarını/gözünü” buyrulmuştur. Ayette “l-kıtr” olarak geçen kelime Türkçeye de geçmiş bir kelime olan katrandır. Akıttık “eselnâ” kelimesi de önemlidir. Anlarız ki her ne veriliyorsa sıvı hâlde kendiliğinden akmalıdır. Bu ayetteki “l-kıtr” kelimesini bakır diye çevirenler vardır. Bu çeviri isabetli değildir. Kur'an'ın bütününe de uymaz. Bakır kendiliğinden akmaz. Dağlardaki madenlerden elde edilir. Cevher ısıtılır ve eriyen bakır akar. Oysa 34:12’de direkt olarak akıtmaya bir işaret var. Demirin eritilmesi (yumuşatılması) gibi bir işaret yok. Göze (pınar) kelimesi de önemlidir. Bu kelime daha çok akışkan şeylerin çıktığı yerler için kullanılır. Su gözesi, su pınarı gibi.

Böylece kesin olarak anlarız ki bir gözden akıtılan şey katrandır. Bir petrol ürünü olan katran Orta Doğu bölgesi gibi

petrol bakımından zengin bölgelerde kendiliğinden yeryüzüne çıkabilir.

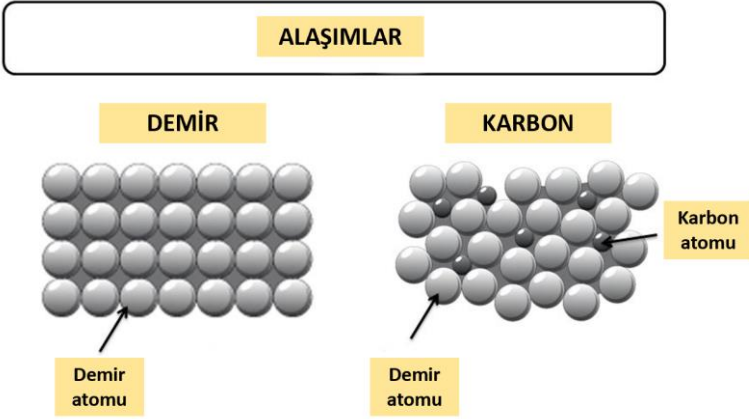
Resim 27. Resimde katranın kendiliğinde yeryüzüne çıktığı göze/pınar görülmektedir.

Katran nerelerde kullanılır?

Katran eski dönemlerde gemi ve teknelerin gövdelerini mühürlemek için, yalıtım amaçlı kullanılmıştır. Muhtemeldir ki Süleyman peygamber de yelkenli gemilerinin su geçirmezliğini sağlamak için bir gözeden çıkan katranı kullanıyordu.

Davut peygambere demirin yumuşatıldığını görmüştük. Davut peygamber dağlardan çıkardığı demir cevherini ocaklarda ısıtarak eritmiştir. Bu nokta kesindir. Soru şudur? Acaba Davut peygamber erimiş demir üzerine katran döktü mü? Dökmüşse çelik üretmiş olacaktır. Saf demir

kırılgan olması nedeniyle pek kullanışlı değildir. Daha esnek, daha hafif ve daha sağlam olması nedeniyle dökme demir üretilmiş olması daha olasıdır. Ayrıca yüce Allah'ın katranı da işaret etmiş olması erimiş demir üzerine katran dökerek dökme demir üretildiğini işaret edebilir.

Resim 28. Saf demirde demir atomları muntazam bir katman oluşturur. Karbon atomları demir atomları arasına girerek bu katmanı bozar. Kırılganlığı azaltır.

Demire katran eklemeyle yapılan çelik üretimini cinden bir kimse (yabancı bir kimse) yapıyor:

34:12 ayetinin devamında “ve cinden kimse, yaptı iki elinin arasında onun Rabbinin izniyle...” buyrulmuştur. Ayette geçen *cin* kelimesinin toplumda üç harfliiler olarak bilinen, insan üstü güçleri olduğu sanılan, görünmez, insanların içine girebilen varlıklar olarak anlamak kesinlikle yanlıştır. Bu yanlış anlayış üfürükçülük, cincilik, büyücülük gibi hurafe inançlara neden olmaktadır. Bu kavramları yanlış anlayanlar bu yanlışlarını Kur'an'a söyletmeye de çalışmışlardır.

Cin kelimesinin kökü (جنن) (CNN) olup isim kelimesi olarak gizli, saklı, kapalı anlamındadır. Hans Wehr 4th ed., page 164 (of 1303). Anne karnındaki cenin, fetüs gizli, görünmez, kapalı olduğu için bu kelimeyle ifade edilir. Yine cennet kelimesi de gölge ve yeşillikle kaplı olduğu için bu kelimeyle ifade edilir. 34:12 ayetinde geçen “cin” kelimesi o bölgenin insanı olmayan, bilindik bir insan olmayan, kısacası yabancı kimseleri işaret eder. Örneğin; Çinli bir kişi İsrailoğulları için cinden bir kimsedir. Ayette ayrıca “kimse” olarak işaret edilmesi de bu kişinin bir insan olduğunu destekler. Ayetten demir döküm işlerinin başında yabancı bir kişinin olduğunu anlıyoruz.

34:12 ayetinin devamında “...ve emrimizden sapan kimseye onlardan, tattırırız ona alevli azaptan.” buyrulmuştur. Alevli azabın işaret edilmesi de ayrıca çok önemlidir. Bu kimseler Yüce Allah’ın emrinden saptıklarında alevli bir azapla karşılaşmaktadırlar. Bu noktada Yüce Allah’ın emrini nasıl anlamalıyız? Bunun için yine Kur’an’a baş vuracağız. 2:222 ayetinde Yüce Allah âdet dönemi biten kadınlarla cinsel ilişkiye izin verirken “öyle ki, temizlendikleri vakit, o durumda gelin onlara Allah’ın size emrettiği yerden” buyurmuştur. Cinsel ilişki Yüce Allah’ın emrettiği yerden yani vajinadan (kadın cinsel organından) olmalıdır. Başka yollardan cinsel ilişki olmamalıdır. Aynı mantığı 34:12 ayetine uyguladığımızda görürüz ki bu cinden kimseler yani yabancı kimseler dökme demir işlemlerini yaparken doğru uygulamalardan saparlarsa alevli bir azapla karşılaşılıyorlar. Demiri erime noktasına kadar ısıtmak ancak özel ocaklarda yapılır. Ocağın demirin erime noktası olan 1538 °C kadar ısınması için büyük miktarda odun kömürüyle alev elde edilmesi gereklidir. İşte Yüce Allah’ın alevli azap olarak işaret ettiği şey budur. Yüce Allah’ın emrettiği, fizik ve kimya kurallarıyla belirlediği demir dökme tekniklerinden sapılırsa yani yanlış teknik kullanılırsa bu alev insanlara büyük azap verebilir. Onların ölümüne ve ağır şekilde yanmalarına neden

olabilir. Elbette bu yanıklar büyük azaba neden olur. Görüldüğü üzere Yüce Allah'ın ayetleri sadece Kur'an ile okunduğunda ayetlerin mesajı doğru olarak tecelli etmektedir.

Cinlerden yani yabancı (oralı olmayan, bilinmeyen) insanların yetenekli ustalar olmaları:

34:13 ayetinde “Yaptılar ona dilediğini harp yerlerinden/kalelerden; ve heykeller ve çanaklar havuzlar gibi; ve kazanlar sabit/kazıklı; Davut ailesi! Yapın bir şükür; ve azdır kullarımdan şükredici.” buyrulmuştur. Bir önceki ayetin öznesi olan cinlerden insanların bu ayetin de öznesi olduğu görülmektedir. Anlarız ki demircilik işi yapan bu yetenekli yabancılar aynı zamanda dev kazanlar da yapmaktadırlar. Bu kazanlar muhtemeldir ki dökme demirden yapılmıştır. Bu kimseler aynı zamanda kaleler de inşa ediyorlar, dev çanaklar imal ediyorlar. Süleyman peygamber ne gerek görürse onu inşa ediyorlar. Bu imkanların Süleyman peygambere verilmesi gerçekten önemlidir. Ayette Süleyman peygamberin değil de Davut'un ailesi şeklinde daha genel bir kavramın kullanılması da manidardır. Anlarız ki Davut'un soyundan gelen başka kimseler de bu imkânlardan yararlanmıştır. Kendisine bir nimet verilmiş olan kimsenin yapması gereken şey o nimeti veren Rabbine şükretmektir. Şükretmek teşekkür etmektir, karşılık vermektir. Yüce Allah Davut ailesine şükürü tavsiye ediyor. Ayetin devamındaysa şükreden kullarının gerçekten az olduğunu bizlere bildiriyor.

Ağır demir işçisi olan bu yabancı insanların (cinlerden kimselerin) Süleyman peygamberin öldüğünden haberdar olmamaları:

34:14 ayetinde “Öyle ki, ne zaman karara bağladık ona (Süleyman'a) ölümü; göstermiş değildi onlara ölümünü (Süleyman'ın), onun değneğini/bastonunu yiyen bir yer canlısı dışında; öyle ki,

ne zaman yere kapandı (Süleyman); beyan oldu/deklere oldu cinne; ki eğer bilirler olmuş olsalardı bilinmeyeni/görünmeyeni/gaybı, kalmış olmazlardı alçaltıcı/yıkıcı azap içinde.” buyrulmuştur. Anlaşılır ki Süleyman peygamber Yüce Allah tarafından vefat ettirilmiştir. Süleyman peygamberin vefat ettiğinin toplumdan kasıtlı olarak gizlendiğini net bir şekilde anlıyoruz. Bunun birçok nedeni olabilir. Toplumda infial yaratmamak, sistemin devam etmesi arzusu olabilir. Bir yer canlısının Süleyman peygamberin değneğini yemesi kısa sürede olamaz. En azından haftalar belki de aylar geçmesi gereklidir. Bu durumda Süleyman peygamberin bedeni çürüyecektir. Koku nedeniyle öldüğü zaten anlaşılacaktır. Böylece anlarınız ki Süleyman peygamberin en azından bedeninin çürümesini başlatan bağırsaklarının çıkarılmış olması gereklidir. Çürümeyi önlemek için bedeni özel yağlarla yağlamış olabilirler. Uzun bir süre ölü olmasına rağmen tahtta oturuyormuş gibi olması için de bir bastonla destekleme yapıldığı anlaşılıyor. Ölüm sonrası bedende katılama olur. Uygun pozisyon verildiğinde ceset uzun süre aynı pozisyonda kalır. Ayetten anladığımıza göre dökme demir işi yapan cinlerin yani yabancı kimselerin Süleyman peygamberin öldüğünden haberleri yoktur. Süleyman peygamberin öldüğü ancak az bir kimse tarafından biliniyor olması muhtemeldir. Süleyman peygamberin cesedinin dayandırıldığı değneğin muhtemel bir ağaç kurdu tarafından yenmesiyle değnek kırılmış ve Süleyman peygamberin cesedi yere kapanmıştır. Bu şekilde Süleyman peygamberin ölmüş olduğu ayan ortaya çıkmıştır. Cesedin zarar gördüğü de akla gelir. Muhtemel ki cesedin bütünlüğü bozuldu ve eski hâline getirilemedi.

Süleyman peygamberin ölmüş olduğu toplumda duyulmuş olmalıdır. Cinden insanların da mutlak ki haberleri olmuştur. Ayette “ki eğer bilirler olmuş olsalardı bilinmeyeni/görünmeyeni/gaybı” buyrulmuştur. “Gaybe” kelimesi bilinmeyen, görünmeyen anlamındır. Karanlıkta görünmeyen bir

cisim de gayb olarak işaret edilir. İllaki gelecek zamanda yaşanacak olaylar demek değildir. Ay'ın arka tarafını görmiyoruz mesela. Ay'ın arkası da bizim için bir gaybtır. Bu kelime böyle anlaşılmalıdır. Aksi hâlde hatalı bir anlama gerçekleşir. Ayette işaret edilen yabancı insanlar bu bilmedikleri gaybı (Süleyman peygamberin ölmüş olduğunu) daha önceden bilmiş olsalardı riskli ve gerçekten ağır, yıpratıcı ve aşağılayıcı demir döküm işinde çalışmazlardı. Ayette işaret edilen budur.

Süleyman peygamberle ilgili diğer bir kıssa ise Sâd sure-sinde geçer. 38:30 ve 38:40 ayetleri arasında Süleyman peygamberle ilgili konular anlatılır.

Sâd suresi 38:30 ile 38:40 ayetleri arası;

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmuştur.

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
3998 38 30 وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ
Arapça okunuş Ve vehebnâ li Davute suleymân(suleymâne), ni'mel abd(abdu), innehû evvâb(evvâbun).
Meal Ve bahsettik/bağışladık Davut'a Süleyman'ı; ne güzel kuldu; doğrusu o (Süleyman) sürekli yönelendi/dö-nendi.
3999 38 31 إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُوفُ الْجِيَادُ
Arapça okunuş İz urıda aleyhi bil aşıyyis sâfinâtul ciyâd(ciyâdu).

Meal

O vakit arz edildi ona (Süleyman'a) akşam; safinler/üç ayağı üstünde durup dördüncü ayağının tırnağını yerde dikip duran atlar; muhteşem gösterişli atlar.

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ
4000 | 38 | 32

Arapça okunuş

Fe kâle innî ahbebtu hubbel hayri an zikri rabbî, hattâ tevâret bil hicâb(hicâbi).

Meal

Öyle ki, dedi: “Doğrusu ben sevdim hayır/iyi şey sevgisini; zikrinden (-dolayı) Rabbimin”; ta ki gizlendi/görünmez oldu perdeyle/örtüyle.

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ
4001 | 38 | 33
Ruddûhâ aleyy(aleyye), fe tafika meshan bis sûkı vel a'nâk(a'nâkı).

Meal

“Geri getirin onu bana”; öyle ki, hemen başladı sıvazlamaya/mesh etmeye bacağı ve boyunları.

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ
4002 | 38 | 34

Arapça okunuş

Ve lekad fetennâ suleymâne ve elkaynâ alâ kursiyyihi ceseden summe enâb(enâbe).

Meal

Ve ant olsun fitnelendirdik/denedik/test ettik Süleyman'ı; ve attık tahtının üstüne bir ceset; sonra yöneldi.

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
4003 | 38 | 35 |

Arapça okunuş

Kâle rabbigfir lî veheb lî mulken lâ yenbagî li ehadin min
ba' dî, inneke entel vehhâb(vehhâbu).

Meal

Dedi: “Rabbim mağfiret et bana; ve bahşet/bağışla bana
bir mülk/bir hükümdarlık; lâyük olmaz birisi için ben-
den sonra; doğrusu sen, sensin bahşeden/bağışlayan.”

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِ رُحَاءٍ حَيْثُ أَصَابَ
4004 | 38 | 36 |

Arapça okunuş

Fe seharnâ lehur rîha tecrî bi emrihî ruhâen haysu
esâb(esâbe).

Meal

Öyle ki, boyun eğdirdik ona rüzgârı; akar emriyle onun
uysalca, yönelttiği/işaret ettiği yere.

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ
4005 | 38 | 37 |

Arapça okunuş

Veş şeyâtîne kulle bennâin ve gavvâsın.

Meal

Ve şeytanları; hepsi bina işçisi/ustası ve dalgıç.

وَأَخْرَيْنَ مُّكْرَرَيْنِ فِي الْأَصْفَادِ
4006 | 38 | 38 |

Arapça okunuş Ve âharîne mukarrenîne fil asfâd(asfâdi). Meal Ve başkaları; bağıllar prangalarda.
4007 38 39 هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ Arapça okunuş Hâzâ atâunâ femnun ev emsik bi gayri hisâb(hisâbin). Meal Bu verdiğimizdir; öyle ki, bağışla/vakfet; ya da tut hesap gözetmeden.
4008 38 40 وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ Arapça okunuş Ve inne lehu indenâ le zulfâ ve husne meâb(meâbin). Meal Ve doğrusu onadır katımızda/indimizde mutlak bir yakınlık; ve güzel bir dönüş yeri.

Yüce Allah'ın izniyle ayetlerin tevilini yapalım:

38:30 ayetinde “*Ve bahsettik/bağışladık Davut'a Süleyman'ı; ne güzel kuldu; doğrusu o (Süleyman) sürekli yönelendi/dönendi.*” buyrulmuştur. Süleyman peygamberin Davut peygamberin evladı olduğunu ayetten net olarak anlıyoruz. Süleyman peygamberin Yüce Allah tarafından övgüyle zikredilmesi gerçekten çok önemlidir. Süleyman peygamberin Yüce Allah'ı aklından bir an bile çıkarmadığı ortadadır. Allah'a sürekli yönelen bir kul olduğu ayetlerle sabittir.

Süleyman peygambere muhteşem gösterişli atların sunulması:

38:31 ayetinde “O vakit arz edildi ona (Süleyman’a) akşam; safinler/üç ayağı üstünde durup dördüncü ayağının tırnağını yerde dikip duran atlar; muhteşem gösterişli atlar.” buyrulmuştur. Anlarsınız ki Süleyman peygambere akşam vakti muhteşem güzel atlar sunulmuştur, getirilmiştir. “Safin” kelimesi bu atların duruş pozisyonunu işaret eder. Anlarsınız ki bu atlar gerçekten asil ve muhteşem güzellikte atlardır.

38:32 ayetinde “Öyle ki, dedi: “Doğrusu ben sevdim hayır/iyi şey sevgisini; zikrinden (-dolayı) Rabbimin”” buyrulmuştur. Süleyman peygamberin muhteşem güzellikte olan atları gördüğünde bu şekilde konuşması manidardır. Elbette güzel şeylere sahip olmak her insanı mutlu eder. Ancak o güzelliklerin arkasında Yüce Allah’ın olduğunu bilmek herkese nasip olmaz. Ayette geçen “zikir” kelimesi “anılma, hatırlama” demektir. Aslında evrendeki her şey insana yüce Allah’ı hatırlatır; hatırlatmalıdır. Yüce Allah’ın muhteşem yaratmasını hatırlatır. Akıllı olan insanlar bu yaratılışın muhteşemliğini derinlemesine düşünürler. Yüce Allah’ı hakkıyla, layığıyla tanımaya en azından gayret ederler. Onun yüceliğini, bilgeliğini, rahmetini, şefkatini idrak etmeye çalışırlar. Süleyman peygamberin de benzer bir durumda olduğu anlaşılmaktadır. Atları gördüğünde “Ben ne kadar zenginim, her şeyim var, diğer insanlara göre ne kadar üstünüm, bunlar bendeki yetenekler nedeniyle verilmiştir.” dememiştir, düşünmemiştir bile. Atların güzelliği, atlara sahip olması Süleyman peygambere Allah’ın muhteşem yaratmasını hatırlatmıştır. Süleyman peygamberin Yüce Allah’ın kendisine bahsettikleri için şükretmiş olduğu kesindir.

Atların uzaklaşıp kaybolması:

38:32 ayetinde “ta ki gizlendi/görünmez oldu perdeyle/örtüyle” buyrulmuştur. Gizlenen, görünmez olan şey tekil dişil

kelimeyle işaret edilen atlar olmalıdır. Atların bir şeylerin arkasında gözden kaybolduğu anlaşıyor. Bir ahıra götürülmüş olabilirler, ağaçların arkasında başka bir yere gitmiş olabilirler. Çok sayıda senaryo olabilir. Önemli olan Süleyman peygamberin bu atları bir engel nedeniyle görmediğidir. Zaten ilerleyen ayette Süleyman peygamber atların geri getirilmesini istemiştir.

Atların geri getirilmesi:

38:33 ayetinde “*Geri getirin onu bana*”; öyle ki, hemen başladı sıvazlamaya/mesh etmeye bacağı ve boyunları.” buyrulmuştur. Anlarız ki Süleyman peygamber atların geri getirilmesini istemiştir. Atlar gelir gelmez de onların bacaklarını ve boynunlarını okşayarak, sıvazlayarak sevmeye başlamıştır. Mutlak ki severken de Yüce Allah’ı hatırlamıştır.

Süleyman peygamberin teste tabi tutulması/denenmesi:

38:34 ayetinde “*Ve ant olsun fitnelendirdik/denedik/test ettik Süleyman’ı ve attık tahtının üstüne bir ceset; sonra yöneldi.*” buyrulmuştur. Bu ayeti iyi anlamak için ‘bir ceset’ ‘ceseden’ kelimesinin Kur’an’da nasıl kullanıldığını iyi anlamamız gereklidir. 21:8 ayetinde Yüce Allah “*Ve yapmış değiliz onları bir ceset; yemeyen yiyecek ve olmuş değildiler ölümsüzler.*” buyurmuştur. 21:8 ayetinde geçen ‘bir ceset’ kelimesinin insan bedeni, insan vücudu olduğu anlaşılır. Ancak 7:148 ve 20:88 ayetlerinde geçen ceset kelimesiyse buzağı bedeni şeklinde bir heykeli işaret eder. Kur’an’dan anlarız ki ceset kelimesi daha çok hareket etmeyen, canlı olmayan şeyleri işaret etmek için kullanılır. Bir insan ölmüş olsa da onun hareket etmeyen bedeni cesettir. Cansız bir heykel de Kur’an’a göre bir ceset olarak işaret edilebilir. Kur’an’dan anlarız ki ceset kelimesi hareketsiz durma; ölü gibi durmayı işaret eder. Böylece anlarız ki “*ve attık tahtının üstüne bir ceset*” geçişiyle Süleyman peygamberin tahtının (kürsüsünün, hükümdarlığının) ölü

olduğu bir dönem işaret edilmiştir. Hükümdarlık büyük bir sıkıntıya girmiştir. Tabiri caizse hükümdarlığın üstüne ölü toprağı serpilmiştir. Bu durumun büyük bir test (sınav) olduğunu ayetten de anlıyoruz. Süleyman peygamberin fitnelendirilmesi yani testlerden geçirilerek daha olgun hâle getirilme süreci bu şekilde yapılmıştır. Süleyman peygamberin bu testi başarıyla geçtiğini anlıyoruz. Çünkü Süleyman peygamber yapması gerekeni yapmıştır. Doğrudan Rabbine yönelmiştir.

Süleyman peygamberin Rabbine yönelmesi:

38:35 ayetinde “*Dedi: “Rabbim mağfired et bana; ve bahşet/bağışla bana bir mülk/bir hükümdarlık; lâıyk olmaz birisi için benden sonra; doğrusu sen; sensin bahşeden/bağışlayan.”* buyrulmuştur. Rabbine yönelen Süleyman peygamber Rabbinden mağfired yani bağışlanma dilemiştir. Hükümdarlığının üzerine atılmış olan cesedi kaldırması için Yüce Allah’a dua etmiştir. Hatta hükümdarlığının başka kimseye nasip olmayacak kadar büyük olmasını da dilemiştir. Yüce Allah’ın bu duayı kabul edip etmediğini bilemiyoruz.

Rüzgârın Süleyman peygamberin emrine verilmesi:

38:36 ayetinde “*Öyle ki, boyun eğdirdik ona rüzgârı; akar emriyle onun uysalca, yönelttiği/işaret ettiği yere.”* buyrulmuştur. Daha önce de detaylı anlatıldığı üzere rüzgârın Süleyman peygamberin emrine verilmesi onun yelkenli gemiler yapmasıyla olmuştur. Bilim sayesinde yelkenli gemiler yapan Süleyman peygamber bu gemileri dilediği yöne, işaret ettiği yöne rüzgâr sayesinde götürmüştür.

İnşaatçı ve dalgıç şeytanlar:

Anlamı en çok saptırılan bir ayet de maalesef 38:37 ayetidir. Bu ayette Yüce Allah “*Ve şeytanları; hepsi bina işçisi/ustası ve*

dalgıç.” buyurmuştur. Şeytan kelimesi saptırıcı, bozucu anlamındadır. Güneş’ten gelen kozmik ışınları da Yüce Allah şeytanlar olarak tanımlamaktadır. İnsan olsun veya olmasın her türlü bozucuyu, saptırıcıyı Yüce Allah şeytan kelimesiyle tanımlar. Ayetteki şeytanlar toplumu bozan, doğru yoldan saptıran azılı insan mahkumlardır. Bu azılı kimseler suç işledikleri için, evrensel ahlaktan saptıkları için şeytan kelimesiyle tanımlanmışlardır. Anlıyoruz ki bu mahkumlar Süleyman peygamber tarafından inşaatlarda çalıştırılmıştır. Ayette geçen “*bennâin*” kelimesini sadece inşaat ustası diye çevirmek doğru değildir. İnşaatçı olarak çevirmek daha doğrudur. Kısacası ustasından en acemisine tüm inşaat işçileri bu kelimenin kapsamındadır. Böylece anlarız ki mahkûmlar inşaatın her kademesinde çalıştırılmışlardır. Ayrıca bu mahkûmların tehlikeli dalgıçlık gibi işlerde de kullanıldığını açık ve net olarak anlıyoruz.

38:38 ayetinde “*Ve başkaları; bağlilar prangalarda.*” buyrulmuştur. Prangalarla bağlanmış başka mahkûmların da Süleyman peygamber için çalıştığı anlaşılır.

Başka bir ayet olan 21:82 ayetinde de şeytanların yani mahkumların dalgıçlık gibi işler olmak üzere başka işlerde de çalıştırıldığı anlaşılır.

Enbiya suresi 21:82 ayeti;

Yüce Allah 21:82 ayetinde şu şekilde buyurmuştur.

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
2563 21 82 <i>وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِيظِينَ</i>
Arapça okunuş Ve mineş şeyâtini men yegûsûne lehu ve ya’melûne amelen dûne zâlik(zâlike), ve kunnâ lehum hâfızîn(hâfızîne).

Meal

Ve şeytanlardan/bozgunculardan kimse, dalarlar onun için; ve yaparlar bundan başka işler; ve olduk onlara koruyucular/gardiyanlar.

21:82 ayetinde Yüce Allah'ın '*olduk onlara koruyucular/gardiyanlar.*' buyurması bu şeytanların mahkûm insanlar olduklarını bizlere açık olarak kanıtlar. Toplumun suç işlemiş ve doğru yoldan sapmış bu azılı kimselerden korunması mutlak ki bazı yöntemlerle olur. Pranga takılması; hapsedilme gibi yöntemlerle bu kimseler kontrol altında tutulur.

38:39 ayetinde "*Bu verdiğimizdir; öyle ki bağışla/vakfet; ya da tut hesap gözetmeden.*" buyrulmuştur. Yüce Allah'ın Süleyman peygamberi kendisine verdiği nimetler konusunda özgür bıraktığını anlıyoruz.

Süleyman peygamberin Yüce Allah katında/indinde kıymetli bir yeri vardır:

38:40 ayetinde "*Ve doğrusu onadır katımızda/indimizde mutlak bir yakınlık; ve güzel bir dönüş yeri.*" buyrulmuştur. Tartışma götürmez bir şekilde Yüce Allah Süleyman peygamberin kendi katındaki durumunu bizlere bildirmiştir. Süleyman peygamber Yüce Allah'ın *hanif* (tek tanrıcı, monoteist) bir kulu ve elçisi olarak ruhunu Yüce Allah'a teslim etmiştir.

Davut peygambere ve Süleyman peygambere verilen ilim:

Neml suresi 27:15 ile 27:17 arası ayetler;

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmuştur.

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
--

3172 27 15 فَضَّلْنَا الَّذِي فَضَّلْنَا 15 وَفَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلْنَا 15 وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلْنَا 15 وَغَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

Arapça okunuş

Ve lekad âteynâ Davute ve suleymâne ilmâ(ılmen), ve kâlal hamdu lillâhillezî faddalenâ alâ kesîrin min ibâdihil mu'minîn(mu'minîne).

Meal

Ve ant olsun, verdik Davut'a ve Süleyman'a bir ilim; ve dedi o ikisi: “Hamd Allah içindir ki faziletli kıldı bizleri, inanan kullarından çoğu üzerine.”

وَوَرَّثَ سُلَيْمٌ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مِنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

Arapça okunuş

Ve varise suleymânu Davute ve kâle yâ eyyuhen nâsu ullimnâ mentukat tayrı, ve ûtinâ min kulli şey'(şey'in), inne hâzâ le huvel fadlul mubîn(mubînu).

Meal

Ve mirasçı oldu Süleyman Davut'a; ve dedi: “Ey insanlar! Öğretildi bize kuş dili/ mantığı; ve verildi bizlere her bir şeyden; doğrusu budur; mutlak o apaçık bir lütuftur.

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

Arapça okunuş

Ve huşire li suleymâne cunûduhu minel cinni vel insi vet tayrı fe hum yûzeûn(yûzeûne).

Meal

Ve bir araya getirildi Süleyman için onun orduları; cinden ve insandan; ve kuştan; öyle ki, onlar bölüklere dağıtılır.

Kesin olarak anlıyoruz ki Davut ve Süleyman peygamberlere bir ilim verilmiş ve bu ilimle onlara bir üstünlük sağlanmıştır. Arapça gramer olarak incelediğimizde “*faddalenâ*” ‘faziletli kıldı bizleri’ geçişindeki zamir 1. çoğul şahıs kimseleri işaret eder. Yani “*bizleri*” işareti 3 veya daha fazla kimseyi işaret eder. Ancak ayette Davut ve Süleyman iki kişidir. Arapça tesniye ile gelmesi gereken (dedi o ikisi gibi) zamir farklı şekilde çoğul 1. şahıs olarak gelmiştir. Anlınız ki Davut ve Süleyman peygamber ilimlerini başka insanlarla da paylaşmış ve toplum olarak bir üstünlük sağlamışlardır.

(منطق) (*mentika*) kelimesinin kökü (نطق) olup konuşma, konuşma tarzı, dikte etmek, mantık, telaffuz, belagat anlamındadır. Mantık olarak Türkçeye de geçmiş bir kelimedir. Kelimenin anlamı çok önemli olduğu sözlükten direkt olarak veriyorum. Hans Wehr 4th ed., page 1.143 (of 1.303)

منطق *manṭiq* (faculty of) speech; manner of speaking, diction, enunciation; eloquence; logic | ليس من المنطق ان it is illogical to ...; علم المنطق *ilm al-m.* logic

Süleyman peygamberin ordularının farklı bölüklerden oluştuğu anlaşılmaktadır. Ayette geçen “*cinden ve insandan*” geçişinin anlamı saptırılmıştır. Daha önce de söyledik. Ayette geçen cin kelimesini toplumda üç harfliler olarak bilinen, insan üstü güçleri olduğu sanılan, görünmez, insanların içine girebilen varlıklar olarak anlamak kesinlikle yanlıştır. Cin kelimesi Kur'an'da yabancı insanlar için, o bölgenin insanı olmayan insanlar için, o bölgede bilindik olmayan insanlar için kullanılmıştır.

İnsan kelimesi kökü (انس) olup isim olarak insanı işaret etmekle birlikte bilinen, tanınan, alışık olunan şeyleri de ifade eder.

Böylece anlarız ki ayette işaret edilen cinden insanlar o bölgenin (Yahudi Krallığı'nın) insanı olmayan, oraya başka bölgelerden gelmiş olan insanlardır. Bilinmeyen, tanınmış olmayan, bilindik olmayan insanlardır. Süleyman peygamberin ordusunda yer alan insanlarsa o dönemin Yahudi Krallığı'nda yaşayan, orada evleri olan, o bölgenin insanlarıdır. Bilinen, tanınmış, alışık olunan insanlardır. Örnek vermek gerekirse Türkiye'de yaşayan insanlardan oluşan Türk ordusu şu an insandan ordudur. Yani Türkiye'de yaşayan bilindik insanlardan oluşur. Ancak Türk ordusuna diyelim ki Afrika'dan siyahiler geldi. 10.000 siyahi insan. İşte bu insanlar Türk ordusu için cinden ordu olur.

Süleyman peygamberin ve ordularının karınca vadisinde karşılaştıkları gerçek karıncalar mıydı?

Neml suresi 27:18 ve 27:19 ayetleri;

Yüce Allah 27:18 ve 27:19 ayetlerinde şu şekilde buyurmaktadır;

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
--

3175 27 18 18 حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَأَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا فِي سُبُلِ مَسْكِنَتِكُمْ لَا يَظْمَنُكُمُ سُلَيْمٌ وَجُنُودُهُ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Arapça okunuş

Hattâ izâ etev alâ vâdi n-nemli kâlet nemletun yâ eyyuhe n-nemlu dhulû mesâkinikum, lâ yahtimennekum süleymânu ve cunûduhu ve hum lâ yeş'urûn.

Meal

Nihayet ulaştıkları zaman karınca vadisi üzerine; o dişi karınca dedi: "Ey karınca! Girin meskenlerinize; kırıp geçirmesinler sizi Süleyman ve orduları; ve onlar farkında olmayarak."

3176 | 27 | 19 | فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

Arapça okunuş

Fe tebesseme dâhıken min kavlihâ ve kâle rabbi evzı'nî en eşkure ni'metekelletî en'amte aleyye ve alâ vâlideyye ve en a'mele salihan terdâhu ve edhılñi bi rahmetike fî ibâdikes sâlihîn.

Meal

Öyle ki, tebessüm etti (Süleyman peygamber) bir gülüşle onun (dişi karıncanın) sözüne; ve dedi: "Rabbim! İlham et ki şükredeyim nimetine; ki üzerime ve anam-babam üzerine lütfettiğin; ve ki yapayım düzeltici-iyileştirici-barışa yönelik bir iş; onaylayacağın kendisini; ve girdir beni rahmetinle düzeltici-iyileştirici-barışa yönelik iş yapan kullarının içine.

(النمل) n-neml kelimesi kökü (نمل) karınca (ant), küçük kabarcıklar (small pustules or blister), aktif, sürekli hareket hâlinde olan (active-always on the move), yerinde duramayan (restless), karıncalar ile dolu (abounding with ants) anlamındadır. Steingass, page 1149 (of 1241).

Ayetlerde bu kelime tekil olarak kullanılmıştır. Çoğul olarak "karıncalar" kelimesi Arapça (نمالم) "nimâl" dir. 'Ey karınca!' diye seslenirken neden tekil seslenildi ilerleyen bölümlerde incelenecektir.

Bu iki ayet Kur'an temel alınarak akılla incelendiğinde bize müthiş bilgiler sunar. Süleyman peygamberin ordularının sevki (27:17) sırasında gerçekleşen bir olay bize çok ince bir şekilde bildirilmektedir. Ancak bu ayeti Kur'an yerine rivayet silsilesi içinde anlamaya çalışanlar akla mantığa ve

Kur'an'a ters olan sonuçlar çıkarmışlardır. Bu ayetlerdeki geçen karınca kelimesinin gerçek karıncaları işaret ettiğini savunmuşlardır. Bunu da Süleyman peygamberin bir mucizesi diye taktim etmeye çalışmışlardır. Yüce Allah dilerse neden olmasın mantığıyla sorgulama *yapmamışlardır*. Doğrudur, yüce Allah dilerse ol der, o da olur. Ancak Allah her şeyi evrensel yasalar içerisinde gerçekleştirir. Yüce Allah'ın sünnetinde (uygulamalarında, yasasında) asla bir değişiklik bulunmaz. Evrensel kurallar her zaman ve her yerde geçerlidir ve asla değişmez. Bize düşen görev ayetleri sadece Kur'an'a göre anlamaya çalışmaktır. Kur'an yeterlidir ve açıktır.

Yüce Allah'ın izniyle ayetleri Arapça gramere ve Kur'an'a göre inceleyelim:

Hemen söyleyelim ki ayetlerde geçen karıncalar biyolojide eklem bacaklılar gurubuna ait bir böcek türü olan karıncalar *değildir*. Ayette geçen karıncalar karınca vadisi olarak isimlendirilen bir meskende (yurtta) yaşayan insanlardan başka bir şey değildir.

Delillerimizi sunalım:

Delil 1:

Biyolojik olarak eklem bacaklılar kabuklular, örümcekler, çok ayaklılar ve böcekler olmak üzere dört grupta incelenir. Gerçek karıncalar eklem bacaklılar grubunun böcekler sınıfına aittir.

27:18 ayetinde zikredilen karıncaların yaşadığı yerlerin مَسْكِنُكُمْ, "mesakinekum", meskenleriniz kelimesiyle işaret edildiğini görüyoruz.

Bu kelimenin kökü (سكن) olup mesken-konut-ikamet edilen yer-mekân (dwelling, abode), yerleşim yeri-yurt (habita-

tion), ev (house), konak (residence, domicile) anlamındadır. Hans Wehr 4th ed., page 488 (of 1303)

İlk yapılması gereken iş Kur'an'da karıncalar gibi eklem bacaklılar olarak bilinen başka türlerin evleri işaret edilmiş mi incelemektir.

Kur'an'da yüce Allah karıncalar gibi eklem bacaklı grubunda yer alan örümceği ve arıyı işaret etmiş hatta onların evlerini de işaret etmiştir.

Karıncı gibi eklem bacaklı olan örümceğin ve arının evinin işaret edildiği ayetler:

Ankebût suresi 29:41 ayeti;

Yüce Allah 29:41 ayetinde şu şekilde buyurmuştur.

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet	
3379 29 41	مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ لَهَا آلَافًا مِنْ بَنِيٍّ وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبُيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
Arapça okunuş	Meselu llezîne tte hazû min dûnillâhi evliyâe ke meseli l-ankebûti, itte hazet beyten ve inne evhene l-buyûti le beytu l-ankebûti, lev kânû ya'lemûn.
Meal	Allah'ın astından veliler (yakın koruyucu arkadaşlar) edinmiş kimselerin misali; bir ev edinmiş dişi örümcek misali gibidir; ve doğrusu, evlerin en güçsüz-zayıf-hayal kırıklığına uğratanı, mutlak evidir dişi örümceğin; keşke olsalardı bilirlirler.

Nahl suresi 16:68 ayeti;

Yüce Allah 16:68 ayetinde şu şekilde buyurmaktadır;

Kuran Âyet No Sure No Âyet No Âyet
1967 16 68 وَمِنْ الْجِبَالِ يُّوْتَا الشَّجَرَ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ
Arapça okunuş Ve evhâ rabbuke ilâ n-nahli enittehızî minel cibâli buyûten ve mineş şeceri ve mimmâ ya'rişûn.
Meal Ve vahyetti Rabbin bal arısına ki “edin evler dağlarda; ve ağaçlarda; ve yuva olarak inşa ettiklerinde (insanların).”

(بَيْتًا) beyten, (الْبُيُوتِ) l-buyuti ve buyuten (يُّوْتَا) kelimeleri kökü (بيت) ev (house), bina-inşaat-yapı (building) Hans Wehr 4th ed., page 102 (of 1303) anlamındadır.

Yüce Allah eklem bacaklı olan örümcek ve arının evleri için “beyt”, ‘ev-yuva’ kelimesini kullanmışken 27:18 ayetinde geçen karınca için “mesakinikum” meskenleriniz, yurtlarınız, konaklarınız” kelimesini kullanmıştır.

“mesakinikum” kelimesinin Kur’an’da geçiş yerleri incelendiğinde; bu kelimenin istisnasız olarak insanların yaşadığı yerler yani yurt anlamında kullanıldığı görülür (9:24, 9:72, 14:45, 20:128, 21:13, 28:58, 29:38, 32:26, 34:15, 46:25, 61:12).

Örnek olarak,

Enbiya suresi 21:13 ayeti;

Yüce Allah 21:13 ayetinde şu şekilde buyurmaktadır;

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
2494 21 13 لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنُكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ

Arapça okunuş

**Lâ terkudû verciû ilâ mâ utriftum fîhi ve mesâkinikum
leallekum tus'elûn.**

Meal

Kaçmayın; ve dönün içinde lüks-refahla yaşatıldığınız şeylere; ve yurtlarınıza-meskenlerinize; öyle ki, sorguya çekileceksiniz.

21:13 ayetinde Yüce Allah'ın azabından kaçmaya çalışan insanlar işaret edilmektedir.

Açıkça görülür ki:

(مَسْكِنُكُمْ) mesakinikum kelimesi insanların yaşadığı meskenleri, mekânları, yurtları işaret etmek için kullanılmıştır. Gerçek karınca gibi eklem bacaklılar gurubuna ait olan örümcek ve arının evleri için (بَيْتًا) beyten ve buyuten (بُيُوتًا) kelimeleri kullanılmıştır.

Bu da bizi doğal olarak 27:18 ayetinde geçen karıncaların eklem bacaklı olan gerçek karıncalar olmadığını gösterir. 27:18 ayetinde geçen karıncalar gerçek karıncalar olsaydı yüce Allah arı ve örümceğin yuvaları için kullandığı buyuten (بُيُوتًا) kelimesini kullanırdı. Gerçek karıncalar olmadıkları, insan oldukları için insanlar için kullanılan (مَسْكِنُكُمْ) mesakinikum “meskenleriniz” kelimesi kullanılmıştır.

Delil 2:

Arapça gramer bize büyük işaretler verir.

27:18 ayetine göre Süleyman peygamber ve orduları bir vadiye geliyor. Bu vadinin adının “vadi n-nemli” yani “karınca vadisi” olduğu bildiriliyor. Demek ki bu bölgenin bilinen bir adı var ve bu bölge karınca vadisi.

(قَالَتْ) ‘kalet’, ‘dedi’ fiili dişil ve tekil şekilde gelmiştir. “o dişi dedi” anlamı vardır. Bir sonraki kelime olan (نَمْلَةً) “nemletun” kelimesi tekil gelmiş olup tek bir dişi karıncayı işaret eder. Demek ki konuşan kişi tek bir dişi karıncadır.

Tek bir dişi karınca şunu söylüyor: “Girin meskenlerinize”. ‘أَدْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ’ dhulu “girin” fiili eril ve çoğul, “mesakinekum” kelimesi ise yine eril ve çoğul gelmiştir. Türkçeye tam çevirirsek “Eril olanlar girin meskenlerinize.” olur. Arapçada bir topluluğun içinde tek bir erkek birey varsa topluluğun kalanı dişilerden oluşsa bile o topluluğa eril olarak seslenilir. Bu gramer kuralıdır. Bu noktadan anlarız ki dişi karıncanın seslendiği karınca topluluğu eril ve dişil karışık bir topluluktur.

Eklem bacaklılar gurubunda yer alan gerçek karıncalarda durum nasıl?

Bir karınca kolonisinde 3 tip karınca olur. Dişi olan işçi karıncalar, dişi olan kraliçe ve erkek karıncalar. Kraliçe ve erkek karınca yuvada olur. Her ikisi de *kanatlıdır*. Kanatlı olan kraliçe karınca çok kısa olan üreme döneminde uçarak kendisine bir yuva bulur. Yine kanatlı olan erkek karıncalar da onu takip ederler. Bir erkek karınca tarafından döllen kraliçe karınca çok sayıda yumurta bırakır. Bu yumurtalardan *dişi olan işçi karıncalar* çıkar. *Kraliçe ve erkek karıncalar yuvadan ayrılmaz*. Yuva dışında dolaşan ve çalışan karıncalar dişi karıncalardır. Diğer bir deyişle yuva dışında gördüğümüz karıncaların tamamı dişi işçi karıncalardır.

Yukarıda anlatıldığı üzere; ayette geçen karıncalar gerçek karıncalar olmuş olsaydı meskenlerine girmesi istenilen karınca toplumunun tamamının dişi olması gerekirdi. “Girin meskenlerinize” tümcesi eril çoğul olarak değil dişil çoğul olarak gelmeliydi. Oysa ayette dişi ve eril karışık bir topluma sesleniliyor. Bu da meskenlerin dışında erkeklerin de

olduğunu açıkça gösterir. Bu nedenle ayette geçen karıncalar gerçek eklem bacaklı karıncalar olamaz.

Başka bir delilse erkek karıncanın kanatlarının olmasıdır. Diyelim ki çok nadir olsa da erkek karıncanın yuvanın dışında olduğu durum işaret edilmiş olsun. Bu sefer de şu akla gelir: erkek karınca kanatlıdır. Yuvaya girmesine gerek yoktur. Yuva daha tehlikeli olabilir. Uçarak kurtulması ve yüksek bir yerlere konması daha mantıklıdır.

Neden bu insanlar karınca olarak zikrediliyor?

Bu vadiye karınca vadisi denilmesinin birkaç nedeni olabilir. Bu bölgede yaşayan insanlar gerçek karıncalar gibi hiç durmayan, sürekli çalışan insanlar olabilir. Ya da bu bölge belki de gerçek karıncaların bol olduğu bir yer olarak ün salmış olabilir. Neden önemli değil. Önemli olan bu vadinin karınca vadisi olarak bilinmesidir. Bu vadiye yaşayan insanları işaret etmek için yine vadinin ismi olan karınca kelimesi kullanılmıştır. Durum bu kadar basittir.

Dikkat!

Ayette geçen (يَا أَيُّهَا النَّمْلُ), “*ya eyyuhem nemlu!*”, “*Ey karınca!*” tümcesindeki (النَّمْلُ) nemlu kelimesi tekildir. Çoğul olarak “karıncalar” kelimesi Arapça (نمل) “nimâl”dir. Çoğu mealde çoğul olarak karıncalar şeklinde çevrildiğini görmek mümkündür. Yaklaşım doğrudur. Ancak ayeti olduğu gibi vermek daha doğru olacaktır. Kur'an'da 2 ayette (84:6, 82:6) (يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ) “*ya eyyuhel insanu!*” “*Ey insan!*” geçer. İnsan kelimesi tekil olsa da anlam bütünlüğü olarak tüm insanlar kast edilir ki insanoğlu anlamı vardır. Benzer şekilde 27:18 ayetinde geçen “*Ey karınca!*” seslenişi karınca vadisinde yaşayan topluma bir sesleniştir. “*Ey İstanbul, ey Ankara*” gibi seslenişlerde işaret edilen tabii ki bu bölgede yaşayan insanlardır.

Kırıp geçirme konusu:

Ayette geçen (يَحْطِمَنَّكُمْ) “*yehtimennekum*” kelimesi kökü (حطم) kırmak-parça parça etmek-mahvetmek (shatter), kırıp dökmek-ezmek (smash), rezil etmek-imha etmek (wreck), yıkmak-yok etmek (demolish), kırmak-parçalamak (break), parçalamak, uçağın düşmesi (crash) anlamındadır. Hans Wehr 4th ed., page 218 (of 1303).

Bu kelimeye ezmek anlamı verilmesi yanlış anlaşılmalara neden olabilmektedir. Ezmek deyince akla bir şeyin üstüne ayakla basmakla ezmek geldiği için Süleyman peygamberin ordularının ayakları altında ezilebilecek olanların gerçek karıncalar olması gerektiği düşünülür. Ancak bu kelimenin gerçek anlamı kırıp geçirmek-parçalamaktır. Kelimenin geniş anlamı ayete yansıtıldığında açıkça görülür ki bahsedilen şey karınca vadisinde yaşayan insanların ordular tarafından kırıp geçirilmesidir.

Farkında olmayarak konusu:

Ayette geçen (يَتَشَعَّرُونَ), “*yeş'urune*” “*farkında olmayarak*” kelimesi de yanlış anlaşılmıştır. Ayetteki karınca kelimesi gerçek karıncalar olarak anlaşılmış bu kelimeye Süleyman peygamber ve ordularının karıncaları görmeden, farkında olmadan ezecek anlamı verilmektedir.

(يَتَشَعَّرُونَ) *yeş'urune* kelimesi kökü (شعر) öğrenmek (learn), sezgisel olarak anlamak (understand intuitively), farkında olmak (realize, notice), algılamak-idrak etmek (perceive), bilincinde olmak-şuurlu olmak (to be conscious) anlamındadır. Hans Wehr 4th ed., page 553 (of 1.303)

Yukarıda net bir şekilde, delillerle anlatıldığı üzere bu karıncaların insanlar olduğu anlaşılmaktadır. Bu şekilde düşünüldüğünde anlam şu olur:

Karınca vadisinde sözü geçen bir kadın (yönetici olabilir) meskenlerinize girmezseniz Süleyman'ın orduları sizin

barışçıl olduğunuzun farkına varmayarak sizi kırıp geçirebilir demektedir.

Meskenlere girilmesi Süleyman peygamber ve ordusuna gösterilen barışçıl bir işarettir. Tehdit olmadıklarının bir göstergesidir.

Süleyman peygamberin bir gülüşle tebessüm etmesi:

Kadın yöneticinin *barışçıl* yaklaşımını gören Süleyman peygamber çok memnun oluyor ki bir gülüşle tebessüm ediyor. Yüce Allah'a şükrediyor ve dua ediyor. Hiç savaşmadan, hiçbir insan zarar görmeden karınca vadisinden geçiyor.

Bölüm Özeti:

Süleyman peygamber ordularıyla birlikte seferdeyken karınca vadisi isimli bir yere gelmiştir. Kur'an bu bölgede yaşayan insanları işaret etmek için vadinin ismini kullanmıştır. Bu vadide yaşayan insanların büyük ihtimalle yöneticisi olan bir kadın Süleyman peygamberle görüşmüş ve barışçıl olma yolunu seçmiştir. Toplumuna seslenmiş ve ordu geçinceye kadar meskenlerine girmelerini söylemiştir. Aksi hâlde barışçıl olduklarının farkına varılmadan ordular tarafından kırıp geçirilebileceklerini bildirmiştir. Süleyman peygamber de kadının bu kararına memnun olmuş ve bir gülüşle tebessüm etmiştir. Kendisine savaşmadan bir yol açan Yüce Allah'a şükretmiştir.

Süleyman peygamber, hüdhüd (ibibik) ve Sebe melikesi:

Neml suresi 27:20 ile 27:44 arası ayetler;

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmaktadır:

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
3177 27 20 وَتَقَعُ الطَّيْرُ فَفَال مَالِي لَا أَرَى الْهُدُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ
Arapça okunuş Ve tefekkadat tayra fe kâle mâliye lâ eral hudhude em kâne minel gâibîn(gâibîne).
Meal Ve teftiş etti/denetledi kuşu; öyle ki, dedi: “Niçin ben görmezim Hüdühüd’ü? Yoksa oldu mu kayıplardan?”
3178 27 21 لَا عَذَابَ شَدِيدًا أَوْ لَا أَدْبَحْنَاهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ
Arapça okunuş Le uazzibennehu azâben şedîden ev le ezbehannehû ev le ye’tiyennî bi sultânin mubîn(mubînin).
Meal Mutlak azap ederim ona, şiddetli bir azap; ya da mutlak boğazını keserim; ya da mutlak gelir bana apaçık bir hâkimiyetle/bir yetkiyle/bir güçle.
3179 27 22 فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ
Arapça okunuş Fe mekese gayre baîdin fe kâle ehattu bi mâ lem tuhut bihî ve cî’tuke min sebein bi nebein yakîn(yakînin).
Meal Öyle ki, kalmadı çok uzak; ve dedi (Hüdühüd): “Kuşattım senin kendisini asla kuşatmadığını; ve geldim sana Sebe’den yakın/gerçek/kesin bir haberle.
3180 27 23 إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرَآةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيْتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

Arapça okunuş

İnnî vecedtumreeten temlikuhum ve ûtiyet min kulli şey'in ve lehâ arşun azîm(azîmun).

Meal

Doğrusu ben buldum bir kadın; hükümdarlık eder/ meliklik eder onlara; ve verilmiş ona her bir şeyden; ve onadır büyük bir taht.

3181 | 27 | 24 | وَجَدْنَهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَرَبِّهِمْ أَهْمُ الشَّيْطَانِ | 24 | أَعْمَلُهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنْ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

Arapça okunuş

Vectedtuhâ ve kavmehâ yescudûne liş şemsi min dûnillâhi ve zeyyene lehümuş şeytânu a'mâlehum fe saddehum anis sebîli fe hum lâ yehtedûn.

Meal

Ve buldum onu (Sebe melikesini) ve toplumunu secde ederler Güneş için, Allah'ın astından; ve süslemiş onlara şeytan amellerini-eylemlerini; ve onları engelleyip sapırtmış yoldan; bu nedenle onlar doğru yola kılavuzlanmazlar.

3182 | 27 | 25 | أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

Arapça okunuş

Ellâ yescudû lillâhillezî yuhriculhab'e fis semâvâtî vel ardı ve ya'lemu mâ tuhfûne ve mâ tu'linûn(tu'linûne).

Meal

Secde etmezler mi Allah'a ki çıkarır gizliyi/saklıyı göklerde ve yerde; ve bilir gizlediklerini/sakladıklarını; ve açığa vurduklarını.

3183 | 27 | 26 | اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Arapça okunuş

Allâhu lâ ilâhe illâ huve rabbul arşil azîm(azîmi).

Meal

Allah'tır; yoktur ilah O'nun dışında, Rabbidir büyük arşın.

3184 | 27 | 27 | قَالَ سَتَنْظُرُونَ أَصَدَقْتُ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

Arapça okunuş

Kâle se nenzuru e sadakte em kunte minel kâzibîn(kâzibîne).

Meal

Dedi (Süleyman): "Bakacağız; doğru mu oldun yoksa yalancılardan mı oldun?

3185 | 27 | 28 | أَذْهَبَ بِكُنُوتِي هَذَا فَالْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ

Arapça okunuş

İzheb bi kitâbi hâzâ fe elkâh ileyhim summe tevelle anhum fenzur mâzâ yerciûn(yerciûne).

Meal

Git/yola çık bu yazıtımla; öyle ki, at onu onlara; sonra yüz çevir onlardan; böylece bak neye dönerler.

3186 | 27 | 29 | قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْٓءَا إِنِّي أَتَىٰ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ

Arapça okunuş

Kâlet yâ eyyuhel meleu innî ulkiye ileyye kitâbun kerîm(kerîmun).

Meal

Dedi (Sebe melikesi): "Ey meleler/ileri gelenler! Doğrusu atıldı bana, üzerime, şerefli/değerli bir yazıt."

3187 | 27 | 30 | إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Arapça okunuş

İnnehu min suleymâne ve innehu bismillâhir rahmânir rahîm(rahîmi).

Meal

Doğrusu o Süleyman'dandır ve doğrusu o "Allah'ın adıyla; Rahman, Rahim"'dir.

3188 | 27 | 31 | أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ

Arapça okunuş

Ellâ ta'lû aleyye ve'tûnî muslimîn(muslimîne).

Meal

Ki (der); "yücelik/büyüklik taslamayın bana karşı; ve gelin bana teslim olanlar/barışçılar olarak"

3189 | 27 | 32 | قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُون

Arapça okunuş

Kâlet yâ eyyuhel meleu eftûnî fî emrî, mâ kuntu kâtîaten emren hattâ teşhedûn(teşhedûni).

Meal

Dedi (Sebe melikesi): "Ey meleler/ileri gelenler! Fikir verin bana emrimde; olmuş değilim kesip atan bir emri; ta ki bana tanık olursunuz."

3190 | 27 | 33 | قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةً وَأَوْلُوا بِأَسْ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ

Arapça okunuş

Kâlû nahnu ûlû kuvvetin ve ûlû be'sin şedîdin vel emru ileyki fenzurî mâzâ te'murîn(te'murîne).

Meal

Dediler: "Bizler kuvvet sahipleriyiz; ve çetin/şiddetli

yıkıcı güç sahipleriyiz; ve emir senin üzerinedir; öyleyse bak neye emredersin”

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا | 34 | 27 | 3191
أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

Arapça okunuş

Kâlet innel mulûke izâ dehalû karyeten efsedûhâ ve cealû eizzete ehlihâ ezilleh(ezilleten), ve kezâlike yef'alûn(yef'alûne).

Meal

Dedi (Sebe melikesi): “Doğrusu, hükümdarlar ne zaman girdiler bir beldeye/bir ülkeye; bozdular orayı; ve yaptılar oranın şerefli ahalisine bir zillet; ve işte böyle yaptılar.”

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ | 35 | 27 | 3192

Arapça okunuş

Ve innî mursiletun ileyhim bi hediyeetin fe nâzıratun bime yerciul murselûn(murselûne).

Meal

Ve doğrusu ben göndericiyim (elçileri) onlara bir hediyeyle; öyle ki, bakıcıyım elçiler neyle dönerler.

فَلَمَّا جَاءَ سُulaymân قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا | 36 | 27 | 3193
آتَاكُم بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ

Arapça okunuş

Fe lemmâ câe suleymâne kâle e tumiddûneni bi mâlin fe mâ âtâniyallâhu hayrun mimmâ âtakum, bel entum bi hediyeetikum tefrahûn(tefrahûne).

Meal

Öyle ki, ne zaman geldi Süleyman'a, dedi (Süleyman): “Yardım mı bana mal ile? Öyle ki, Allah'ın bana verdiği

hayırlıdır sizlere verilenden; hayır! Sizler hediyenizle ferahlarsınız/rahatlarsınız.”

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَدِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

Arapça okunuş

İrci' ileyhim fe le ne'tiyennehum bi cunûdin lâ kîbele lehum bihâ ve le nuhricennehum minhâ ezilleten ve hum sâgırûn(sâgırûne).

Meal

Geri dön onlara; öyle ki, mutlak geliriz onlara ordularla; kendisine karşı koyulmaz; ve mutlak çıkarırız onları oradan; bir zillet (içinde) ve onlar aşağılanmışlar (olarak).

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَئِيَّتِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

Arapça okunuş

Kâle yâ eyyuhel meleu eyyekum ye'tînî bi arşihâ kable en ye'tûnî muslimîn(muslimîne).

Meal

Dedi (Süleyman): “Ey meleler/ileri gelenler! Hanginiz gelir bana onun tahtıyla, öncesi ki gelirler bana teslim olanlar/barışçılar olarak?

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

Arapça okunuş

Kâle ifritun minel cinni ene âtîke bihî kable en tekûme min makâmîk(makâmike) ve innî aleyhi le kaviyyun emîn(emînun).

Meal

Dedi cinlerden bir ifrit (tilki gibi kurnaz/cingöz): “Ben gelirim sana onunla; öncesi ki kalkarsın makamından; ve

doğrusu benim onun üzerine mutlak yeten; güvenilir/emin.

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ | 40 | 27 | 3197
طَرَفُكَ قَلَمًا رَّءَاهُ مُسْتَوْرًا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ
وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌ كَرِيمٌ

Arapça okunuş

Kâlellezî indehu ilmun minel kitâbi ene âtike bihî kable en yertedde ileyke tarfuk(tarfuke), fe lemmâ reâhu mustekırran indehu kâle hâzâ min fadlı rabbî, li yebluvenî e eşkur em ekfur(ekfuru), ve men şekere fe innemâ yeşkuru li nefsih(nefsihî) ve men kefer fe inne rabbî ganiyyun kerîm(kerîmun).

Meal

Dedi kimse -yanındadır onun kitaptan bir ilim- “Ben gelirim sana onunla, öncesi ki geri döner sana bakışın; öyle ki, ne zaman gördü (Süleyman) onu (tahtı) yerleşmiş yanında; dedi: “Bu fazlındandır Rabbimin; sınaması için beni; şükür mü ederim yoksa kâfirlik mi ederim? Ve kim şükretti öyle ki, doğrusu ancak şükreder nefsi için; ve kim kâfirlik etti öyle ki, doğrusu Rabbim zengindir; kerimdir/cömerttir.

قَالَ نَكْرُِوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا | 41 | 27 | 3198
يَهْتَدُونَ

Arapça okunuş

Kâle nekkirû lehâ arşehâ nenzur e tehtedî em tekûnu minnellezîne lâ yehtedûn(yehtedûne).

Meal

Dedi (Süleyman): “Bilinmez/tanınmaz yapın ona tah-tını; bakarız, doğru yola kılavuzlanır mı yoksa olur mu doğru yola kılavuzlanmaz kimselerden.

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهْكَذَا عَرَسُكَ قَالَتْ كَآئِهِ هُوَ وَأَوْثِنَا الْعِلْمُ | 42 | 27 | 3199
مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

Arapça okunuş

Fe lemmâ câet kîle e hâkezâ arşuk(arşuki), kâlet ke en-
nehu huve ve ûtînel ilme min kablihâ ve kunnâ mus-
limîn(muslimîne).

Meal

Öyle ki, ne zaman geldi (Sebe melikesi); dendi: “Böyle mi senin tahtın?”; dedi (Sebe melikesi): “Sanki onun gibi o; ve verildi bize ilim/bilgi onun öncesinden; ve olduk teslim olanlar/barışçıl olanlar”

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ | 43 | 27 | 3200

Arapça okunuş

Ve saddehâ mâ kânet ta'budu min dûnillâh(dûnillâhi),
 innehâ kânet min kavmin kâfirîn(kâfirîne).

Meal

Ve alıkoydu/ saptırdı onu (Sebe melikesini) Allah'ın as-tından kulluk yapar olduğu; doğrusu o (Sebe melikesi) olmuştü kâfirlik eden bir kavimden.

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا | 44 | 27 | 3201
قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ
سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Arapça okunuş

Kîle lehadhulis sarh(sarha), fe lemmâ raethu hasibethu lucceten ve keşefet an sâkayhâ, kâle innehu sarhun mummerradun min kavârîr(kavârîra), kâlet rabbi innî zalemту nefsî ve eslemtu mea suleymâne lillâhi rabbil âlemîn(âlemîne).

Meal

Dendi ona (Sebe melikesine): “Gir köşke/saraya”; öyle

ki, ne zaman gördü onu, sandı onu derin bir su; ve yukarı sıvadı (elbisesini) iki bacağından; dedi (Süleyman): “Doğrusu o bir köşk/saray; pürüzsüz/cılalanmış billurdandır; dedi (Sebe melikesi): “Rabbim doğrusu ben zulmettim nefsim; ve teslim oldum Süleyman'la birlikte Allah'a; alemlerin Rabbine.”

Yüce Allah'ın izniyle ayetlerin tevilini yapalım:

Ülkenin hükümdarı ve orduların komutanı olan Süleyman peygamber teftiş yapar:

27:20 ayetinde “Ve teftiş etti/denetledi kuşu; öyle ki, dedi: “Niçin ben görmezim Hüdühüd'ü? Yoksa oldu mu kayıplardan?” buyrulmuştur. Hüdühüd (الْهُدُودُ) “l-hudhude” Hoopoe kelimesi ibibik kuşlarına verilen isimdir. Bu kuşlar ayırt edici tüy taçlarıyla dikkat çeken renkli kuşlardır. Afrika, Asya ve Avrupa'da yaşarlar. Göçmen kuşlardır.

Resim 29. Resimde bir ibibik kuşu görülmektedir.

Ayetler sadece Kur'an ışıında okunmadığıında Kur'an'ın mesajı yanlış anlaşılır. Süleyman peygamberin ordularında kuşların da görev aldığıını biliyoruz. 27:16 ayetinde “*Ey insanlar! Öğretildi bize kuş dili/mantığı*” buyrulmuştur. Anlaşılır ki Davut ve Süleyman peygamberler kuşların mantığını çözüp kavramıştır. Sahip oldukları ilmi de başkalarıyla paylaşmışlardır. Başka insanları da kuş eğitmeni olarak eğitmişlerdir. Eğiticileriyle birlikte kuşlardan oluşan bir birlik kurmuşlardır.

Kuşların haberleşmede (istihbaratta) kullanımı:

Modern haberleşme metotlarının olmadığı dönemlerde kuşların haberleşmede kullanıldığını biliyoruz. Özellikle posta güvercinlerini haberleşmede kullanmak bilinen en iyi yöntemdi. Posta güvercinlerinin ilk kez MÖ 1200 yıllarında Mısır'da kullanıldığı tahmin edilmektedir.

Gizli ajan olarak bir ülkeye sızan bir kimse istihbarat bilgilerini öğrendikten sonra bunları yazıya döker ve eğitimli güvercinlerle kendi ülkesine gönderebilirdi. At üstünde bile haftalarca sürecek olan mesafeyi posta güvercinleri satler içinde alabilmekteydi.

Savaşa hazırlık için de posta güvercinleri çok önemli bir görev üstlenmiştir. Düşman ordusunun nerede olduğunu gören bir ajan, bu bilgiyi güvercinlerle kendi ordusuna kısa sürede bildirebilirdi.

Mutlak ki kuşların eğitimi ve bakımı için çok sayıda eğitici de görev almak zorundaydı.

Resim 30. Posta güvercinleri 2. Dünya Savaşında bile haberleşme amaçlı kullanılmıştır.

Kuşların yer göstermede kullanımı:

Bazı kuşlar vardır ki spesifik bir şeyi bulmak için eğitildiğinde bir insanın asla yapamayacağı şeyleri kısa sürede yapabilirler. Afrika’da böyle bir kuş var. Bu kuş balkılavuzugillerden gösterge ailesine ait bir kuş. Adı “indicator indicator” gösterge göstergedir. Bu kuş insanlara arıların kovanlarını gösteriyor. İnsanların bulmasının mümkün olmadığı arı kovanlarını buluyor. İnsanları o kovanlara götürüyor. Elbette kendi payını da alıyor. Çok güzel ve mantıklı bir iş birliği.

Resim 31. Gösterge kuşu.

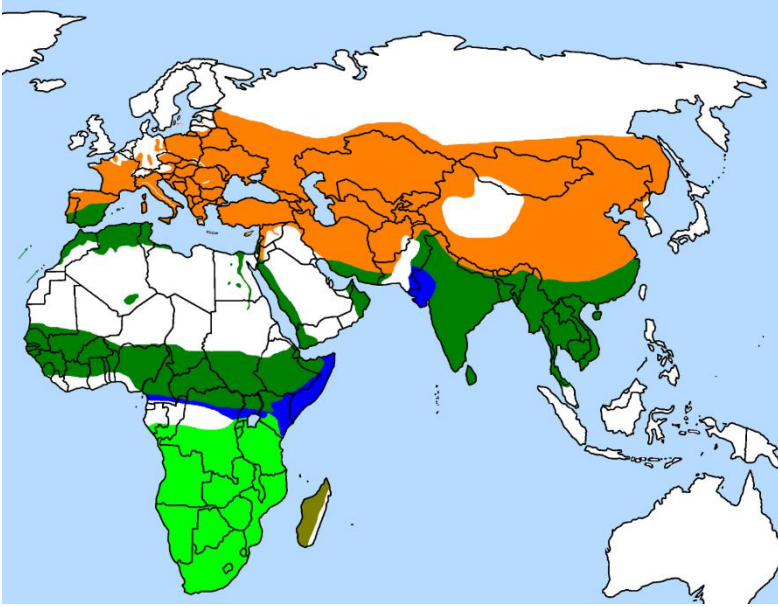
Bu tarz kuşlar su havzalarını bulup haber verme amaçlı da eğitilebilir. Savaşa giderken ordu için su havzalarını gökyüzünden tespit edebilir ve orduyu oraya rahatlıkla götürebilir.

İbibik kuşu neden işaret edilmiş olabilir?

İbibik kuşu posta güvercinleri ailesi gibi göçmen kuşlara dâhildir. Göçmen kuşlarının hepsinde yön bulma işlevlerini yapan kuş manyetik pusulası vardır. İbibik kuşu da göç eder. Bu göç esnasında on binlerce kilometre uçarlar.

Beyinlerindeki kuş manyetik pusulasıyla yuvalarına geri dönebilirler.

Örneğin Avrupa ibibik kuşu kışı güney İspanya veya Afrika'da geçirmek için güneye uçar. İlkbaharda üreme alanlarına dönmek için kuzeye doğru uçarlar. Britanya'ya kadar ulaşabilirler. İbibik kuşları çoğunlukla sessizdir. Üreme dönemleri haricinde ses çıkarmazlar. Bu da onları harika birer ajan kuşa dönüştürür. Erkek ilkbahar ve yaz aylarında uzun ve çekici ötüşüyle öter. Sıcak havaları severler.

Resim 32. Aşağıdaki resimde ibibik kuşlarının yeryüzünde yaşadıkları alanlar gösterilmiştir.

İbibik kuşları 26-28 cm boy; 55-87 gram ağırlıklarıyla posta güvercinlerine benzerler.

Anlıyoruz ki Süleyman peygamber posta güvercinlerinin haberleşmede kullanılmaya başlamasından daha önce

ibibik kuşlarını posta güvercinlerinin yerine kullanılmış olmalıdır.

Süleyman peygamber Hüdüh ismiyle işaret edilen istihbarat subayını arıyor:

Süleyman peygamber kuş birliğini yani istihbarat birliğini denetliyor. Süleyman peygamber bu birliğin başı olan istihbarat subayını temsil ettiği birliğin simgesiyle çağırıştır. Yani birliğin adı ibibik kuşu yani "Hüdüh"tür. Nasıl ki hava kuvvetleri şahin, doğan, kartal gibi kuşlarla eşleştiriliyor; şahinler, kartallar veya doğanlar gibi isimlerle işaret ediliyor, haberleşme şefi de ibibik kuşuyla işaret edilmiş olmalıdır.

Süleyman peygamber istihbarat subayını bulamıyor. Mutlak ki çok sinirleniyor. Çünkü istihbarat her şey demektir. İstihbarat subayının ortalıklarda olmaması bir ülke için büyük bir tehdit oluşturur. Hatta istihbarat subayı taraf değiştirdiğinde ülkeye büyük zararlar verebilir. Başka bir ülkenin ajanı hâline gelen bir istihbarat subayının neler yapabileceğini bir düşünün. Süleyman peygamberin kaygısını anlamak çok zor değil.

27:21 ayetinde *"Mutlak azap ederim ona, şiddetli bir azap; ya da mutlak boğazını keserim; ya da mutlak gelir bana apaçık bir hâkimiyetle/bir yetkiyle/bir güçle"* buyrulmuştur. Endişe ve kızgınlıkla Süleyman peygamber söylenmiştir. İstihbarat subayını ele geçirdiğinde cezalandıracağını hatta belki de ülkesine ihanetten infaz edeceğini bildirmiştir. Kısacası yargılayacağını bildirmiştir. İstihbarat subayı apaçık bir yetki ortaya koymalıdır ki bu cezalardan kurtulsun.

Kur'an'ı akılla, mantıkla okumayanlar Hüdüh'ün gerçek ibibik kuşu olduğunu iddia etmektedirler. Gerçekten akıl almaz bir iddia. Süleyman peygambere verilen kuşların dilini, mantığını anlama bilimini Süleyman peygamberin kuşlarla insanlar gibi konuştuğunu sanıp Hüdüh'ü gerçek

ibibik kuşu yapmışlardır. El kadar bir kuştur bu ibibik kuşu. Süleyman peygamber zavallı kuşa neden azap etsin? Neden boğazını kessin? Yüce Allah kuşlara insanlara yüklediği sorumluluğu yüklememiştir. Onlar kendilerine vahyedilen işleri yaparlar. Bir peygamberin el kadar bir kuşa azap etmesi akla, mantığa ve elbette Kur'an'a aykırıdır.

İstihbarat subayının gerçek adı da Hüdühüd olabilir:

Günümüzde bile bazı insanlara hayvan isimleri verildiğini biliyoruz. Aslan, kartal, şahin, doğan gibi hayvan isimlerinin insanlara verilebildiği ortadadır. İstihbarat subayı olan kişinin gerçek adının da Hüdühüd olma ihtimali vardır.

İstihbarat subayı İbibik (Hüdühüd) geliyor:

27:22 ayetinde “Öyle ki, kalmadı çok uzak; ve dedi (Hüdühüd): “Kuşattım senin kendisini asla kuşatmadığını; ve geldim sana Sebe’den yakın/gerçek/kesin bir haberle.” buyrulmuştur. İstihbarat subayı İbibik ‘Hüdühüd’ çok geçmeden gelmiştir. Elinde çok önemli istihbarat bilgileri vardır. Bu bilgileri Sebe Krallığı’nda yaşayan ajan insanların ibibik kuşlarıyla gönderdikleri bilgilerden derlemiştir. İstihbarat subayı sunacağı bilgileri Süleyman peygamberin bilmediğini, kendisinin bilgilendirmesiyle bu bilgiyi öğreneceğini dile getirmektedir.

27:23 ayetinde “Doğrusu ben buldum bir kadın; hükümdarlık eder/meliklik eder onlara; ve verilmiş ona her bir şeyden; ve onadır büyük bir taht.” buyrulmuştur. “Bir taht” olarak çevrilen “arşun” kelimesi arş anlamındadır. Yüce Allah’ın arşı olarak da Kur’an’da geçer. Bu kelime yönetim alanı, yönetim merkezi olarak anlaşılmalıdır. Kürsü olarak da çevrilebilir. Üniversitelerde bazı kürsüler olur. Örneğin cerrahi bilimler kürsüsü denildiğinde o bölümde çalışan insanlarla birlikte o bölüme ait olan tıbbi cihazlar vb. her şey anlaşılır. Demek ki Sebe melikesinin büyük bir arşı, büyük bir kürsüsü, büyük

bir tahtı, büyük bir hükümdarlığı vardır. “Verilmiş ona her bir şeyden” geçişiyle anlarız ki bu kadın döneminin en gelişmiş krallıklarından birisine hükmetmektedir. Bu krallığın tarım, hayvancılık, ordu, deniz ticareti, kara ticareti ve savaş gücü gibi önemli alanlarda gelişmiş olduğunu anlarız.

Sebe halkını doğru yoldan saptırıp Güneş’e taptıran şeytani (saptırıcı, bozguncu) bir insan profili; Sebe melikesine yapılan tehdit dinde zorlama mı?

27:24 ayetinde “Ve buldum onu (Sebe melikesini) ve toplumunu secde ederler Güneş için, Allah'ın astından; ve süslemiş onlara şeytan amellerini-eylemlerini; ve onları engelleyip saptırmış yoldan; bu nedenle onlar doğru yola kılavuzlanmazlar.” buyrulmuştur.

(صَدَّ هُمْ) saddehum kelimesi kökü (صَدَد) sapmak, başka tarafa yönlendirmek (turn away), uzaklaştırmak (alienate), yıldırmaq (discourage), saptırmak (divert), caydırmak (deter), engellemek (restrain), geri çevirmek (reject), engellemek (hinder), men etmek (prevent) anlamındadır. Hans Wehr 4th ed., page 591 (of 1.303)

Kur'an'da şeytan kelimesi saptırıcı, bozucu, zararlı olan her şey için kullanılabilir. Bir insan için de şeytan kelimesi kullanılır. 27:24 ayetinden anlarız ki Sebe ülkesinde bir şey (şeytani bir insan olması çok muhtemeldir.) toplumdaki insanların tek Allah'a ibadet etmesini engellemektedir. İnsanları Allah'ın astından olan Güneş'e tapmaya yönlendirmektedir. Açıkça dinde zorlama yapmaktadır. Belki de Sebe ülkesinin resmi dini Güneş'e tapınmaktı. Bu resmî dinden başka dinler halk arasında ve yöneticiler arasında kabul edilmiyor ve belki de başka bir dine mensup insanlara zulmediliyordu. Ayetten bunun işaretlerini anlamak mümkündür.

27:25 ayetinde “Secde etmezler mi Allah'a ki çıkarır gizliyi/saklıyı, göklerde ve yerde; ve bilir gizlediklerini/sakladıklarını; ve

açığa vurduklarını.” buyrulmuştur. Bir toplumda dileyen dilediği şeye tapar. Allah’ın izin verdiği şeyi kimse zorla engelleyemez. Dinde zorlama yoktur. Herkes yaptığı veya yapmadığı şeylerin hesabını elbette verecektir. Bu bir sınavdır. Hiç kimse başka bir kimse üzerine dinde zorbalık yapamaz, musaytır olamaz. Dileyen insan Yüce Allah’a teslim olur, ona secde eder. Anlaşıyor ki Sebe Krallığı’nda yetkin bir insan, muhtemel bir rahip halka dinde zorlama yapmaktadır.

Dinde asla zorlama yapılamayacağını Kur’an’dan öğreniyoruz. Muhammed peygambere dinde zorlama yapması yasaklanıyor.

Gâşiye suresi 88:21 ve 88:22 ayetleri;

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmaktadır;

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
5986 88 21 فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ
Arapça okunuş Fezekkir innemâ ente muzekkir.
Meal Öyleyse öğüt ver; sen sadece bir öğüt vericisin.
5987 88 22 لَأَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ
Arapça okunuş Leste aleyhim bi musaytır.
Meal Değilsin onların üzerinde bir musaytır.

Musaytir kelimesi işlerin, gidişatın yöneticisi olarak çevrilebilir. Dict. and Glos of Quran by Penrice, page 69 (of 166).

Bu kelime Türkçemize de geçmiş bir kelimedir. Bir şeyin üzerine kaim (yerine geçen) olup, ahvâlini (durumlarını) görüp gözetir olan kimse, musallat; yaramaz işlerden menedip saklayan ve koruyan anlamları vardır.

Görüldüğü üzere Sebe halkının üzerine dinde bir musaytir olan şeytani bir kimse, şeytani bir durum vardır.

27:26 ayetinde “Allah’tır; yoktur ilah O'nun dışında, Rabbidir büyük arşın.” buyrulmuştur. Bu ayetten de anlarız ki gerçek din tek tanrıcuların dinidir. “Allah’tır; yoktur ilah onun dışında” diyenlerindir.

27:27 ayetinde “Dedi (Süleyman): “Bakacağız; doğru mu oldun yoksa yalancılardan mı oldun?” buyrulmuştur. Süleyman peygamber istihbarat subayının gerçeği söyleyip söylemediğini anlamak için Sebe melikesiyle direkt olarak iletişim kurmuştur. Bu ayet ülke yöneticileri için bir ders olmalıdır. Getirilen her bir haber kesinlikle doğrulanmalıdır. Başka bir ülkeye sadece istihbarat bilgileriyle direkt olarak savaş ilan etmek doğru değildir. Mutlak ki o ülkenin yöneticileriyle temas kurulmalı ve gerçekler ortaya konulmalıdır. Süleyman peygamber de bunu yapmıştır. Sebe Krallığının kraliçesine direkt olarak bir mektup ya da yazıt göndermiştir.

27:28 ayetinde “Git/yola çık bu yazıtımla; öyle ki, at onu onlara; sonra yüz çevir onlardan; böylece bak neye dönerler.” buyrulmuştur. Görüldüğü üzere Hüdhüd’e haydi uç falan denmiyor. Yola çık, git denilerek insanlar için kullanılan fiil kullanılıyor. Çünkü Hüdhüd bir insandır. Hüdhüd Sebe Krallığına doğru yola çıkacaktır. Sebe melikesine Süleyman peygamberin yazdığı yazıtı/mektubu bırakacaktır. Daha sonra düşünceleri için zaman verilecektir. Hüdhüd elçiler için hazırlanmış olan misafirhane benzeri bir yere çekilecektir. Sebe melikesinin yazılı cevabını Süleyman peygam-

bere götürmek için bekleyecektir. Yazılı bir mesaja mutlak ki yazılı bir mesaj göndermiş olmaları beklenir.

Hüdhüd Sebe melikesinin yanından ayrıldıktan sonra Sebe melikesi meleleriyle yani toplumun ileri gelenleriyle bir toplantı yapmıştır.

27:29 ayetinde *“Dedi (Sebe melikesi): “Ey meleler/ileri gelenler! Doğrusu atıldı bana, üzerime, şerefli/değerli bir yazıt”*” buyrulmuştur. Sebe melikesi bu yazıtın yani yazılı mesajın çok önemli olduğunu hemen anlamıştır. Bu mektubun kimden geldiğini melekeler açıklamıştır.

27:30 ayetinde *“Doğrusu o Süleyman’dandır; ve doğrusu o “Allah’ın adıyla; Rahman, Rahim’dir.”* buyrulmuştur. Anlıyoruz ki Süleyman’ın yazılı mesajı besmeleyle başlamaktadır. Süleyman peygamber yüce Allah’ın bir elçisi ve nebisi olduğu için yazıtlara besmeleyle başlamış olması son derece doğaldır. Nasıl ki bizler de bir işe başlarken besmeleyi zikrediyoruz, mektubun başında besmelenin olması da gayet normaldir.

Besmeleden sonra hangi isteklerde bulunuldu tam olarak bilmiyoruz. Ancak Sebe melikesinin ağzından mektubun özünü öğreniyoruz.

27:31 ayetinde *“Ki (der); “yücelik/büyüklik taslamayın bana karşı; ve gelin bana teslim olanlar/barışçılar olarak”*” buyrulmuştur. Süleyman peygamberin *barışçıl* bir mektup gönderdiğini anlıyoruz. İsteklerinin kabul edilmesini, barışçıl olunmasını istiyor. Savaş kesinlikle istemiyor. *“ve’tûnî muslimîn”* *“ve gelin bana teslim olanlar/barışçılar olarak”* geçişi ülkenizi teslim edin bana demek değildir. Mektupta istenen şartlara teslim olun, barışçıl olarak mektuptaki şartlara uyun, teslim olun demektir. Muslimîn kelimesi hepiniz Müslümanlar olun, Müslüman olmaz iseniz savaşırım sizlerle demek asla değildir. Muslimîn kelimesi teslim olanlar, barışçıl olanlar demektir. Kısacası mektuptaki şartlara muslimîn olma istenmektedir.

Bu istek neydi?

Mektubun içeriği tam olarak verilmemiştir ancak Süleyman peygamber Sebe melikesinden şeytani bir insanın ya da bir durumun Sebe toplumunu Güneş'e tapmaya zorlamasını, dinî özgürlüğü kısıtlamasını durdurmasını istemiş olabilir. Benzer bir durumun Zülkarneyn kıssasında da anlatıldığı gördük. Ahameniş Krallığı'nın ilk kurucusu olan II. Kiros'un Zülkarneyn olduğunu başka bir kitabımızda tüm delilleriyle ortaya koymuştuk. Kiros silindiri olarak bilinen antik çivi yazısıyla yazılmış olan kil silindirde, Babil kralının (Nabonidus) halkını kendisinin dinine zorla dönürme zorbalığına Zülkarneyn'in son verdiğinin anlatıldığını görmüştük. Zülkarneyn insanların dinde özgür olması için savaşı göze almıştır. Dinde zorlama yapmak zulümdür. Her ne olursa olsun bir insan dilediği dine inanır. Başka insanlara zarar vermeden istediği ritüeli yapar. Ancak sadece benim dinim doğrudur, herkes bu dine inana-cak demek ve başka dinleri yasaklamak kesinlikle yüce Allah'ın muradı değildir. Peygamberlere düşen görev sadece hatırlatmadır.

27:32 ayetinde *“Dedi (Sebe melikesi): “Ey meleler/fileri gelenler! Fikir verin bana emrimde; olmuş değilim kesip atan bir emri; ta ki bana tanık olursunuz.””* buyrulmuştur. Sebe melikesi verdiği emirleri asla tek başına vermediğini, her zaman melelerden oluşan danışma grubuna danıştıktan ve onların görüşlerini aldıktan sonra karar verdiğini bizlere bildiriyor. Bu danışma grubundan Süleyman peygamberden gelen mektup hakkında fikir beyan etmelerini istiyor.

27:33 ayetinde *“Dediler: “Bizler kuvvet sahipleriyiz; ve çetin/siddetli yıkıcı güç sahipleriyiz; ve emir senin üzerinedir; öyleyse bak neye emredersin””* buyrulmuştur. Açık ve net olarak görülür ki Sebe Krallığı güçlü bir uygarlıktır. İstihbarat su-bayı olan Hüdhüd de zaten bu durumu Süleyman peygambere iletmişti. Sebe Krallığı'nın askerî açıdan yıkıcı bir or-

dusunun olduğu hemen anlaşılır. Kuvvetli kara ve deniz savaş güçlerinin olduğu ortadadır. Mele danışma kurulu Sebe melikesine tam güvence vermiştir. “Sen emir verirsen savaşırız” mesajı vermişlerdir. “Sen ne emredersen onu yerine getirebiliriz; gücümüz ve kuvvetimiz vardır” demektedirler.

27:34 ayetinde “*Dedi (Sebe melikesi): “Doğrusu, hükümdarlar ne zaman girdiler bir beldeye/bir ülkeye; bozdular orayı; ve yaptılar oranın şerefli ahalisine bir zillet; ve işte böyle yaparlar.”*” buyrulmuştur. Anlaşıyor ki Sebe melikesi deneyimli bir kraliçedir. Mutlak ki bu kadın eski tarihi bilgilere de sahiptir. Eski toplumların savaşları hakkında da bilgi sahibidir. Savaşı kaybettiğinde başına gelecekleri iyi bilmektedir. Güzel ülkesinin bozguna uğrayarak darmadağın olacağını iyi bilmektedir. Savaşa girmek istememektedir. Savaş her iki toplumu da olumsuz etkileyecektir. Barış yapmak her zaman daha kazançlıdır. Bu nedenle barış için tüm yollar denenmelidir. Ancak ve ancak tüm yollar kapanırsa, artık savaş kaçınılmaz olursa savaşılmalıdır.

27:35 ayetinde “*Ve doğrusu ben göndericiyim (elçileri) onlara bir hediyeyle; öyle ki bakıcıyım elçiler neyle dönerler.*” buyrulmuştur. Anlıyoruz ki Sebe melikesi Süleyman peygamberin isteğini hemen kabul etmemiştir. Mektubun gereğini yapmak yerine Süleyman peygamberi isteğinden vazgeçirmek için hediyelerle birlikte elçiler göndermiştir. İyi niyet gösterisi yapmıştır.

Süleyman peygamberin Sebe elçilerine cevabı:

27:36 ayetinde “*Öyle ki, ne zaman geldi Süleyman'a, dedi (Süleyman): “Yardım mı bana mal ile? Öyle ki, Allah'ın bana verdiği hayırlıdır sizlere verileden; hayır! Sizler hediyeinizle ferahlarsınız/rahatlarsınız.”*” buyrulmuştur. Sebe elçisi Süleyman peygamberin huzuruna çıkmış ve Sebe melikesinden getirdiği hediyeleri sunmuştur. Süleyman peygamberin cevabı

muhteşemdir. Süleyman peygamber ülkesinin paraya pula, mala mülke ihtiyacı olmadığını, Allah'ın kendisine verdiği maddi manevi her şeyin Sebe melikesinin gönderdiği hediyelerden hayırlı olduğunu bildirmiştir. Hediyelerle, dünya malıyla rahatlayan kimseler olmadıklarını elçiye bildirmiştir. Ancak dünya malına tamah eden kimse-lerin bu mallarla rahatlayıp ferahladığını, bu mallarla huzur aradığını bildirmiştir. Açık ve net olarak anlarız ki Süleyman peygamber rüşvet mantığında olan bu hediyeleri kabul etmemiştir. Çünkü Süleyman peygamberin tek bir amacı, tek bir gerçeği vardır. O da Sebe ülkesinde Güneş'e tapma din zorlamasını yapan şeytani uygulamanın veya kişinin eylemlerinin durdurulmasıdır. İnsanların tek Allah'a da ibadet edebilir hâle gelmesidir.

Hediyeleri kabul etmeyen Süleyman peygamberin gelen elçiye cevabı nedir?

27:37 ayetinde “Geri dön onlara; öyle ki, mutlak geliriz onlara ordularla; kendisine karşı koyulmaz; ve mutlak çıkarırız onları oradan; bir zillet (içinde) ve onlar aşağılanmışlar (olarak).” buyrulmuştur. Görüldüğü gibi bu ayette çok ciddi bir tehdit vardır. Süleyman peygamber Sebe melikesine ve oranın ileri gelenlerine büyük bir savaş tehdidinde bulunuyor. Karşı konulamaz ordularla gelmeyi ve onları yurtlarından çıkarmayı işaret ederek büyük bir tehditte bulunuyor. Bu çıkış da aşağılanmış bir şekilde ve zillet içinde olacaktır.

Süleyman peygamber bir zorba mıydı?

Süleyman peygamberin durup dururken başka bir ülkeyi işgal etmesi, yöneticileri dâhil o ülkenin toplumuna zulmetmesi mümkün değildir. Allah dinde zorlama yoktur dediği hâlde, Yüce Allah'ın besmelesiyle başlayan bir mektupta masum bir toplumu işgal ve zulmetmek mümkün olamaz. Kur'an'dan anladığımıza göre Sebe ülkesindeki

Güneş'e tapma zorlamasının durdurulması için bu tehdit yapılmıştır. Zulme uğrayan bir halkı zulümden kurtarmak için bu tehdit yapılmıştır.

Hucurât suresi 49:9 ayeti;

Yüce Allah 49:9 ayetlerinde şu şekilde buyurmaktadır;

Kuran Ayet No | Sure No | Ayet No | Ayet
 649 | 49 | 9 | **وَأِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَفْتَلُوا إِلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَرَأَيْتَ إِنْ أَخَذَ الْأَخْرَىٰ مِنْ عِطَائِهَا شَيْئًا فَقَدْ أَخْرَجَكَ عَنْ الْمَسْجِدِ وَإِنَّ لَكَ الْيَوْمَ مِنَ اللَّهِ عَذَابًا أَلِيمًا**
Arapça okunuş
 Ve in tâifetâni minel mû'mînînektetelû fe aslihû beyne humâ, fe in begat ihdâhumâ alel uhrâ fe kâtîlûl-letî tebgî hattâ tefîe ilâ emrillâh, fe in fâet fe aslihû beynehumâ bil adli ve aksitû, innallâhe yuhıbbul muksitîn.

Ne muhteşem bir ayet!

Herkes bu ayeti okusa ve anlasa, hayatına yansitsa yeryüzünde zulüm kalmaz, kavga dövüş kalmaz, savaşlar olmaz. İnananlar zulme asla müsaade etmez. Zulme asla sessiz kalmazlar. Başkalarına zulmedenlere gerekirse savaş açarlar. Zulmedenlere açılan savaş zulmeden taraf Allah'ın emrine dönerse (zulmetmekten vazgeçerse, barış isterse) hemen bırakılır. Allah'ın emri zulmetmemek, barış içinde yaşamaktır. Ne olursa olsun iki grup arasında ölçülü

şekilde davranmak, onlar arasında eşitliği gözetmek emredilmiştir. Çünkü Yüce Allah ölçülü davrananları ve eşitliği gözetenleri sevdiğini buyurmaktadır.

Süleyman peygamberin Sebe melikesinden halkına yapılan zulmü durdurmasını istemesi de bu nedenledir. Süleyman peygamberin gerekirse savaşaacağını deklere etmesi de gayet normaldir.

Arkeolojik veriler Sebe Krallığı'nın resmî diniyle ilgili bir şey söylüyor mu?

Sebelilerin yerleşim yeri olan Güney Yemen bölgesinde yapılan arkeolojik kazılarda bazı tapınaklar bulundu. Bu tapınakların en büyüğü ve en ünlüsü Awwam Tapınağıdır. Bir dinî kompleks olduğu ispatlanan bu tapınak insanlar için kutsal toplanma merkeziydi. Buraya gelen hacılar bu tapınakta kurbanlarını sunuyorlardı. Dinsel ritüellerini yapıyorlardı. Awwam Tapınağı içindeki taş döşeli avludaki yapılan kazılar, kabaca MÖ 1500-1200 yıllarına tarihlenen çanak çömlek parçalarıyla birlikte çok sayıda Güney Arabistan yazıtını, bir grup kırık sütun başlığını, bronz plakaları, sunakları ve çok sayıda çanak çömlek heykelini ortaya çıkarmıştır. Bu tapınağın çok eski dönemden beri aktif olduğu ve uzun yıllar da faaliyetini devam ettirdiği anlaşılmıştır. Tapınakta bulunan MÖ 7. yüzyılın ortalarına tarihlenen bir yazıt Mukarrib Yada'il Dharih I tarafından Awwam'ın büyük duvarı olarak bilinen tapınağın devasa çevresinin inşasına atıfta bulunmaktadır. Bu da bizlere gösterir ki bu tapınak çok uzun yıllar faaliyet göstermiştir.

Awwam Tapınağının yönü Güneş'in doğuş yönü olan doğudur. Tapınak doğuya doğru bakacak şekilde inşa edilmiştir. Bu tapınağın hemen yanında bir mezarlık da inşa edilmiştir. Tapınak içinden girilen bu mezarlıkta yaklaşık 20.000 kişinin gömülü olduğu tahmin edilmektedir.

Sebe yazıtlarına göre bu tapınak Almaqah isimli bir tanrıya adanmıştır. Almaqah Sebelilerin Ay tanrısıydı.

Resim 33. Ay tanrısı Almaqah'a hitaben yazılmış, beş eski Yemen tanrısından, iki hükümdardan ve iki validen bahseden Sebe Yazıtı, MÖ 7. yüzyıl.

Sebelilerin baştanrısı olan Güneş tanrısı:

Sebelilerin en büyük tanrısı Güneş tanrısı olan “Shamash”tır. Bu tanrı Şems, Şemsum ya da “Dhat-Ba dhanum” olarak da bilinir. Adı parlayan, Güneş veya parlak anlamlarına geliyordu. Sebe'nin yönetici hanedanları kendilerini onun soyu olarak görüyorlardı.

Sebeliler Güneş tanrısı yanında Ay tanrısına (Almaqah); Venüs tanrısına (Athtar) da taparlardı. Bu tanrılara tapınaklar inşa ederlerdi. Mezopotamya'da Athtar tanrıça İhtar ile, Şems (Şemsum) ise Güneş tanrısı Şamaş'la özdeşleştirirdi.

Resim 34. Bir bağışçı adına Güneş tanrıçasına aracılık etmek için elini kaldıran Sebeli bir rahibe heykeli. Muhtemelen birinci yüzyıl. Bir yuvarlaktan yükselen bir kadın, avuç içi açık sağ elini kaldırır. Sol elinde stilize bir buğday demeti tutmaktadır. Kadın, bağışçı adına Güneş tanrıçasına aracılık eden bir rahibeyi temsil etmektedir. Bağışçının adı, Rathadum, yuvarlağın altında yazılıdır.

Açıkça görüldüğü üzere Sebe Krallığı tek tanrıcılık yerine çok tanrıcılığı benimsemiş. Hatta o sözde tanrılardan şefa-atçı olacak aracı rahipler, rahibeler de edinmişler. Dualarının kabul edilmesi veya ölüm sonrası dünyada rahat etmek için tapınaklardaki rahip ve rahibelere hediyeler sunmuşlar. Tarih tekerrürden ibaret değil mi? Ne güzel bir örnek. 2023 yılında yaşıyoruz, insanlık yine aynı insanlık. Kilise cennetten tapu satmadı mı zamanında? Tarikatlara tabi olanlar yanmaz kefen satın almadı mı? Yapacak bir şey yok. Elbette yanmaz kefeni satanlar bunu rivayetlere dayandırarak yaptılar. Ne yaman bir çelişki. Hayatında Kur'an'ı anlayarak okumamış bir kimse bu kefenle gömülünce cehennem ateşi onu yakmayacakmış. Yüce Allah akıl fikir versin, Yüce Allah ıslah etsin!

Yüce Allah yanmaz kefen satanlarla, cennetten tapu satanlarla sadece Kur'an diyen bizler arasındaki hükmünü verecektir. Her bir kimse yaptığı veya yapmadığı şeylerden mutlak ki sorulacaktır.

Sebe Kraliçesinin tahtıyla ilgili kıssa:

27:38 ayetinde “*Dedi (Süleyman): “Ey meleler/ileri gelenler! Hanginiz gelir bana onun tahtıyla, öncesi ki gelirler bana teslim olanlar/barışçılar olarak?”* buyrulmuştur. Anlınız ki Süleyman peygamber de savaş istememektedir. Bu nedenle Sebe melikesini ikna etme yoluna gitmiştir. Süleyman peygamberin amacı savaşmadan Sebe Krallığı'ndaki dini zulme son vermektir.

Süleyman peygamberin de tek başına emirler vermediğini anlıyoruz. Onun da toplumun ileri gelenlerinden oluşan bir danışma kurulu var. Bu kurulla istişare ederken bir fikir oluşuyor. Süleyman peygamber “Sebe melikesinin tahtını yani hükümdarlığını savaşmadan kim teslim alabilir” diye soruyor. Savaşarak teslim alınmadan önce; yani savaşmada

kim onun arşını/tahtını/hükümdarlığını bana teslim edebilir diye soruyor.

27:39 ayetinde “*Dedi cinlerden bir ifrit (tilki gibi kurnaz, cingöz): “Ben gelirim sana onunla; öncesi ki kalkarsın makamından ve doğrusu benim onun üzerine mutlak yeten; güvenilir/emin.”*” buyrulmuştur. Anlıyoruz ki o bölgenin insanlarından olmayan bir insan, bilindik olmayan bir insan, İsrailoğlu olmayan bir insan ortaya çıkıyor. Kur'an'da geçen cin kelimesinin halk arasında üç harfliler olarak bilinen, görünmeyen, insanların içine girebilen varlıklar olmadığını daha önceden izah etmiştik. Cin olarak işaret edilen bu kimse bir insandır. Bu insanın bir diğer özelliği ise *ifrit* olmasıdır. İfrit kelimesi tilki gibi kurnaz, cingöz demektir. Bu kurnaz kimse Sebe melikesini kendi yöntemleriyle ikna edeceğini bildirmektedir. Bu yöntem meşru ya da gayrimeşru yöntemler olabilir. Sebe melikesine bir suikast yaptırılabilir. Bir ayaklanma başlatılabilir. Yalan dolan haberlerle Sebe melikesi tahtından edilebilir. Melelerden ileri gelenler Sebe melikesine karşı ajan olarak kullanılabilir. Rüşvetler verilebilir. Roma kralı Jül Sezar nasıl ki meclis üyeleri tarafından bıçaklanarak öldürüldü, benzer bir uygulama Sebe melikesine de yapılabilir. Tam da *ifrit* bir kimseye yakışacak bir tavrı. Kur'an'ın büyük mucizesidir ki Süleyman peygamber bu *ifrit* (kurnaz, cingöz) insanın önerisini kesinlikle kabul etmemiştir. Bir peygamberin üçkağıtçılık, alavere dala vere işlerle ilgisi asla olmaz. Meşru bir sonuç elde etmek için bile ahlaksız bir yöntem seçilemez. İfrit olan, oranın insanı olmayan (cinden) bu insan Süleyman peygamber daha tahtından kalkmadan bu işi yapacağını dile getirmektedir. Kur'an'ı iyi okuyamayanlar bu ayeti de saptırmışlardır. Bu kimsenin aslında bir üç harflilerden olduğunu, ışık hızında tahtı Süleyman peygamberin yanına ışınladığını iddia etmişlerdir ki bu iddiaya ancak gülebiliyorum. Böyle bir düşünce içinde olanların Kur'an'ın özünü anlayamadıklarını görüyorum. Daha yerinden kalkmadan sana onu getiririm,

demek bir deyimdir. Sen savaşmadan, tahtının olduğu mekândan ayrılmadan ben onu sana teslim ederim, demektir bu ifrit insan. Bizler “kolunu, parmağını kıpırdatmadan ben onu yaparım” nasıl diyorsak aynı şekilde “yerinden kalmadan” da o şekilde anlaşılmalıdır. Bu ifrit insan bu konuda oldukça iddialı. Kendisine güveniyor. Alavere dalavere işlerinde iyi olduğunu, güçlü olduğunu bildiriyor.

Süleyman peygamber ifrit insanın önerisini kabul etmiyor. Bunu yerine ilim sahibi bir kimsenin önerisini kabul ediyor:

27:40 ayetinde “Dedi kimse-yanındadır onun kitaptan bir ilim-
“Ben gelirim sana onunla, öncesi ki geri döner sana bakışın; öyle ki, ne zaman gördü (Süleyman) onu (tahtı) yerleşmiş yanında; dedi: “Bu fazlındandır Rabbimin; sınaması için beni; şükür mü ederim yoksa kâfirlik mi ederim? Ve kim şükretti öyle ki, doğrusu ancak şükreder nefsi için; ve kim kâfirlik etti; öyle ki, doğrusu Rabbim zengindir; kerimdir/cömerttir.” buyrulmuştur.

İfrit insanın önerisi yerine Süleyman peygamber yanında kitap ilmi olan kimsenin önerisini dinliyor. Bu kimse “ellezi” kelimesiyle işaret edilmiştir. “Cinlerden bir ifrit” olarak geçen yani başka bölgenin insanı olan cingöz, kurnaz insan bir önceki ayette kalmıştır. 27:40 ayetinde “ellezi” kelimesiyle işaret edilen kimse bir insandır. Bu insanın bilgili ve alim bir kimse olduğu ortadadır. Yanında kitap ilmi var demek bu kimsenin matematik, fen, coğrafya, tarih, sosyoloji, insan psikolojisi vb. gibi ilimlere sahip olması demektir. Bu kimse çok kısa bir süre içinde Sebe melikesinin tahtını yani hükümdarlığını Süleyman peygamberin yanına getireceğini yani hükümdarlığı Süleyman peygamberin isteklerine teslim olmuş olarak getireceğini bildiriyor. Bunu da “öncesi ki geri döner sana bakışın” diyerek bir göz açıp kapama kadar hızlı yapacağını bildiriyor. Bu ayet de maalesef hurafelere kurban gitmiştir. Yukarıda anlatıldığı üzere bu

ilim sahibi kimsenin ışınlama teknolojisine sahip olduğu gibi saçma sapan şeyler iddia edilmiştir. Günümüzde bile “göz açıp kapayıncaya kadar yaparım ben onu” demek bir deyimdir. Çok kısa sürede bu işi yaparım anlamındadır. Işınlama teknolojisine sahip bir kimse antik dönemde yaşamışsa mutlak ki o teknolojiye ait kalıntılar şimdiye kadar bulunmuş olmalıdır. Bazı kimseler ışınlama yerine tahtın hologramla Süleyman peygambere yansıtıldığını iddia etmektedirler. Şaka gibi. Bu teknolojilerin antik dönemde mevcut olması mümkün olmadığı gibi, Süleyman peygamber bu teknolojiye sahipse zaten uçak, tank, makineli tüfek, füze gibi savaş aletlerine de sahip olması beklenir. Ancak gelişmiş bir toplum hologram yapma kapasitesine ulaşabilir. Elektrik bile yokken; kameralar yokken hiçbir şekilde taht ışık hızında gelemmez. Bu geçişler mutlak ki deyim olarak anlaşılmalıdır.

Süleyman peygamber tahtı yanında görüyor, Sebe melikesinin tahtı fiziksel olarak Kudüs'e geliyor:

“...öyle ki, ne zaman gördü (Süleyman) onu (tahtı) yerleşmiş yanında; dedi: “Bu fazlındandır Rabbimin; sınaması için beni; şükür mü ederim yoksa kâfirlik mi ederim? Ve kim şükretti öyle ki, doğrusu ancak şükreder nefsi için; ve kim kâfirlik etti; öyle ki, doğrusu Rabbim zengindir; kerimdir/cömerttir.” buyrulmuştur. Anlıyoruz ki yanında kitap ilmi olan bu bilge insan Sebe hükümdarlığının melelerini bir şekilde ikna etmiştir. Süleyman peygamberin şartlarını kabul etmişlerdir. Sebe melikesinin tahtının fiziksel olarak yani gerçek tahtın Süleyman peygamberin yanına getirilmiş olduğu anlıyoruz. İlerleyen ayetlerde zaten Sebe melikesinin Süleyman peygamberi ziyaret etmek için yola çıktığı bildirilmektedir. Sebe melikesi daha Kudüs'e ulaşmadan bu bilge insan onun tahtını Süleyman'ın tahtının yanına fiziksel olarak getirmiş olmalıdır.

Sebe melikesinin tahtı nasıl oldu da kendisi Kudüs'e ulaşmadan Kudüs'e geldi?

Bunun cevabını yine ayetlerden anlarız. Süleyman peygambere hızlı giden yelkenli gemiler yapma ilmi verildiğini biliyoruz. Bu gemilerin rüzgârın 1 aylık esışıyle uzak diyarlara gidebilen gemiler olduğu da anlaşılır. Akdeniz'de uzak mesafelere gidebilen bu gemilerden Kızıldeniz'de de olması muhtemeldir. Sebe melikesinin tahtı başkent Marib'den alınıp Kızıldeniz'de bekleyen bu tarz bir yelkenli gemiyle kuzeye getirilmiş olabilir. Buradan da Kudüs'e getirilmiş olmalı.

Resim 35. MÖ 1300-1200 yıllarında Yahudi Krallığı'nın hükmettiği topraklar Kızıldeniz'e ulaşıyordu. Mutlak ki burada da limanlar yapılmıştır. Marib'ten alınan taht hızlı ve sağlam yelkenli gemilerle kuzeydeki limana getirilmiş olabilir.

Sebe melikesi Kudüs'e nasıl geldi?

İki seçenek söz konusudur. Karadan gidiş ya da denizden gemiyle gidiş. Karadan gitmişse zaten Süleyman peygamberin hızlı ve uzun mesafe gidebilen gemileri Sebe melikesi daha Kudüs'e ulaşmadan melikenin tahtını Kudüs'e ulaştırmıştır. Denizden gitmişse de mutlak ki Süleyman peygamberin daha hızlı yol alan yelkenli gemileri Sebe melikesinin gemisinden daha önce Kudüs'e ulaşmış olmalıdır.

Sebe melikesinin haberi olmadan taht nasıl alındı?

Bu durum bize ayette işaret eden bilge insanın Sebe Krallığındaki meleleri ikna ettiğini gösterir. Sebe melikesi yola çıkar çıkmaz meleler onun tahtını bilge insanın almasına izin vermişlerdir. Meleler bilge insana ve Süleyman'a teslim olmuşlardır. Tıpkı Firavun'un sihir yapan meleleri gibi Yüce Allah'a teslim olmuşlardır. Sebe melikesinin tahtı kendisinden önce Süleyman'ın tahtının yanına gelmiştir. Ayetlere göre Sebe melikesinin durumdan haberdar olmadığını anlıyoruz.

Süleyman peygamber tahtı yanında görünce anlamıştır ki Sebe Krallığı artık kendisine teslim olmuştur. Bu noktada Süleyman peygamber bizlere çok güzel bir ders veriyor. Hayatta her şey bir sınav gereğidir. Elimizden kaçana üzül-meyeceğiz, elimize gelene de çok sevinmeyeceğiz. Bunların Yüce Allah'ın bir sınavı olduğunu aklımızdan hiçbir zaman çıkarmayacağız. Süleyman peygamber de Yüce Allah'a şükrediyor yani teşekkür ediyor, karşılık veriyor.

27:41 ayetinde "*Dedi (Süleyman): "Bilinmez/tanınmaz yapın ona tahtını; bakarsız, doğru yola kılavuzlanır mı yoksa olur mu doğru yola kılavuzlanmaz kimselerden."*" buyrulmuştur. An-larız ki Sebe melikesi daha tam olarak doğru yola kılavuz-lanmış değildir. Sebe meleleri doğru yolu bulmuş ve tahtı Süleyman'a göndermiştir. Teslim olmuşlar ve barışçıl bir yol izleme yolunu seçmişlerdir. Ancak ayetten anladığı-

mıza göre Sebe melikesinin tavrı tam olarak belli değildir. Bu nedenle Süleyman peygamber Sebe melikesine kendi tahtını göstermiştir. Ancak direkt olarak göstermek yerine tahtın üzerinde bazı değişiklikler yaparak göstermiştir. Belki de tahtı daha güzel, daha süslü bir hâle getirmiştir.

27:42 ayetinde “Öyle ki, ne zaman geldi (Sebe melikesi); dendi: “Böyle mi senin tahtın?”; dedi (Sebe melikesi): “Sanki onun gibi o; ve verildi bize ilim/bilgi onun öncesinden; ve olduk teslim olanlar/barışçıl olanlar”” buyrulmuştur. Sebe melikesi Kudüs’e gelince ona tahtı gösteriliyor. Gördüğü tahtın kendisinin olup olmadığı soruluyor. Sebe melikesi tahtın kendisinin kine benzediğini, sanki o gibi olduğunu bildiriyor. Mutlak ki Sebe melikesi bir şok içinde olmalı. Kudüs’e kadar olan yolculuk esnasında kendisinden önce tahtının gelmesi hükümdarlığını kaybettiğinin büyük bir delilidir. Sebe melikelerinin taraf değiştirdiğini, Süleyman peygambere ve onun Rabbi olan tek Allah’a teslim olduklarını anlamış olmalıdır. Sebe melikesinin tavrının gayet erdemli olduğunu anlıyoruz. Daha önceden de bu bilgiye sahip olduğunu, bu konuda daha önceden düşündüğünü ve teslim olma, barışçıl olma kararı verdiklerini bildiriyor.

27:43 “Ve alıkoymdu/saptırdı onu (Sebe melikesini) Allah’ın astından kulluk yapar olduğu; doğrusu o (Sebe melikesi) olmuştu kâfirlik eden bir kavimden” buyrulmuştur. Sebe melikesini doğru yoldan saptıran şey Yüce Allah’ın astından kulluk ettiği şeydir. Yüce Allah’ın astından olan Güneş’e; Ay’a; Venüs’e tapmak Sebe melikesini tek tanrıca olmaktan alıkoymuştur. Sebe melikesi de içinde olmak üzere Sebe halkının kâfir oldukları yani gerçeği örtüp gizledikleri ayette bildirilmiştir. Tek tanrıya tapmak yerine çok tanrıya tapmak gerçekleri örtmek demektir, kâfirlik etmek demektir.

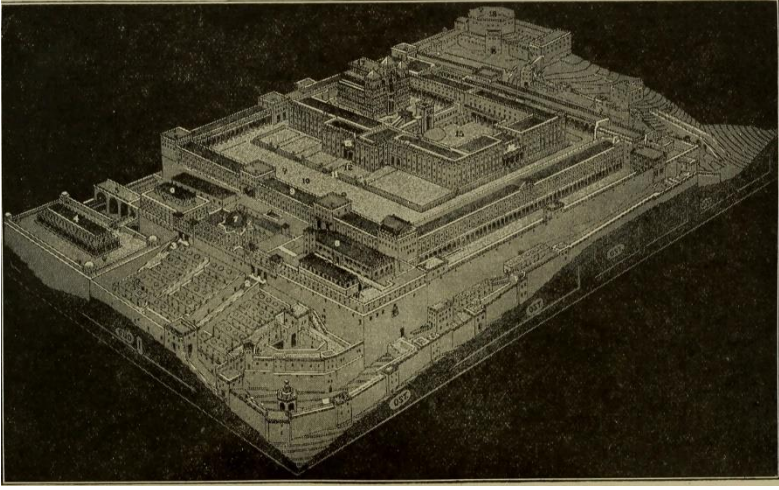
Sebe melikesinin Kudüs’te bir köşke girmesi:

27:44 ayetinde “Dendi ona (Sebe melikesine): “Gir köşke/ sa-

raya"; öyle ki, ne zaman gördü onu, sandı onu derin bir su; ve yukarı sıvadı (elbisesini) iki bacağından; dedi (Süleyman): "Doğrusu o bir köşk/saray; pürüzsüz/cilalanmış billurdandır; dedi (Sebe melikesi): "Rabbim doğrusu ben zulmettim nefsim; ve teslim oldum Süleyman'la birlikte Allah'a; âlemlerin Rabbine." Buyrulmuştur. Süleyman mabedi olarak bilinen Kudüs'teki bu yerde bir köşkün olduğu anlaşılmaktadır. Sebe melikesi bu köşke davet ediliyor. Bu köşkün tabanı iyice cilalanmış billurdan yapılmıştır. Mutlak ki bu billurun altında su vardır. Köşkün tabanı bir akvaryum hâline getirilmiştir. Muhtemel ki yosun, balıklar ve deniz canlıları da bu akvaryumda yaşamaktadır. Sebe melikesi köşke girince gayriihtiyari olarak elbisesini bacaklarından yukarı doğru sıvazlamıştır. Sanki bir suya girecekmiş gibi hissetmiştir. Sebe melikesine eşlik eden Süleyman peygamber gerçeği açıklamıştır. Süleyman peygamberle vakit geçiren Sebe melikesi kendisine zulmettiğini yani müşrik olduğunu kabul etmiştir. Tevbe edip âlemlerin Rabbi olan Yüce Allah'a teslim olduğunu söylemiştir. Süleyman peygamberle birlikte teslim olduğunu ayrıca bildirmiştir.

Süleyman peygamberin tapınağı neye benziyordu?

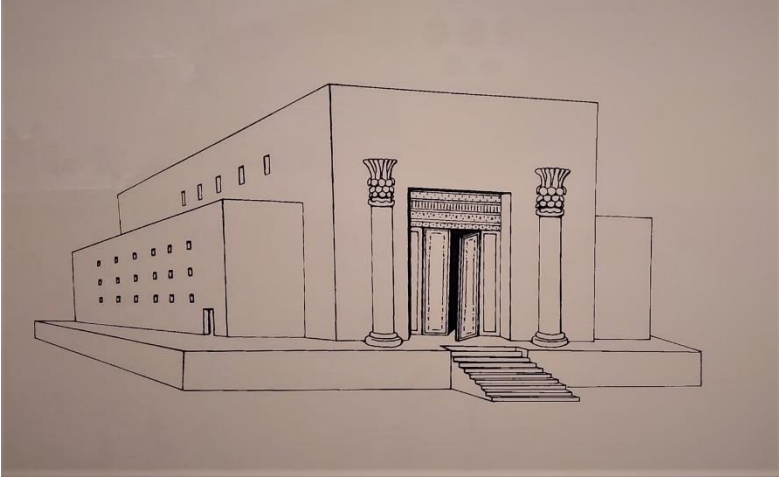
Bu konuda çok fazla spekülasyon yapılmıştır. Aşağıdaki resimlerde de göreceğiniz üzere tapınağı çok gösterişli çizenler olmuştur. Ancak yeni arkeolojik kanıtlar tapınağın çok da gösterişli olmadığını gün yüzüne çıkarmıştır.

Resim 36. Yahuda Krallığı ilk tapınak maketi (1922).

Resim 37. Yahuda Krallığı ilk yerleşim zamanları, modern çizim.

Resim 38. Süleyman Tapınağının modern sanatsal bir tasviri. İsrail Müzesi, Kudüs, İsrail

Resim 39. Khirbet Qeiyafa'da keşfedilen tapınak modeline dayanarak Süleyman Tapınağının yeniden tasarlanması (2013)

Görüldüğü üzere yeni yapılan arkeolojik keşifler Süleyman Tapınağının sanılandan daha mütevazı olduğunu göstermektedir.

Sebe Krallığı neredeydi?

Sebe Krallığı günümüz Yemen topraklarında yerleşmişti. Başkenti Marib şehriydi. Marib şehri günümüz Yemen'in başkenti Sanaa'nın yaklaşık 120 kilometre doğusundadır ve Sarawat Dağları bölgesindedir. Sebeliler bu bölgede Awwam ve Barran başta olmak üzere kaleler ve tapınaklar inşa ettiler. Antik Marib şehri günümüzde terk edilmiştir. Günümüz Marib şehrinin 3.5 kilometre güneyindir. Antik kentin çok katlı kerpiç binaları harabe hâlinededir.

Sebe hükümdarlığının ne zaman kurulduğu ve ne kadar hüküm sürdüğü konusunda kesin bir görüş yoktur. Kur'an'dan biliyoruz ki Sebe Krallığı'nın melikesi olan krallıçe Süleyman peygambere hediyeler sunmak için Kudüs'e gelmiştir. Süleyman peygamberin son dönemlerinin MÖ 1307-1282 arası olduğu düşünülürse Sebe melikesinin bu yıllardan hemen önce Sebe'ye hükümdarlık yaptığı anlaşılır. Ayetlerden ayrıca anlıyoruz ki Sebe Krallığı zengin ve güçlü bir krallıktı. Böyle bir krallığın altın madenlerine sahip olmuş olması da beklenir. Yakın dönemdeki arkeolojik kazılarda tespit edilen Sebe'ye ait altın madenleri krallığın kuzey Etiyopya'ya da uzandığı görüşünü ön plana çıkarmıştır.

Location in Yemen

Coordinates: 15°27'38"N 45°19'34"E

Resim 40. Marib şehrinin harita üzerinde gösterilmesi.

Resim 41. Marib bölgesinde yapılan ilk kazılarda büyük ve güçlü bir hükümdarlığın işareti olan büyük bir tapınak ortaya çıkarılmıştır. Sütunlar 12 metre yüksekliğinde ve 17 ton ağırlığındadır.

Resim 42. Marib şehrindeki tapınağın drondan çekilmiş görünümü.

Resim 43. Marib şehrindeki tapınak.

Resim 44. Sebe dilinde yazılmış taş yazılar.

Marib şehrinde yapılan kazılarda bu bölgenin bir zamanlar son derece gelişmiş bir sulama sistemine sahip olduğu da anlaşılmıştır. Bu konu ilerleyen sayfalarda daha detaylı anlatılacaktır.

Sebe hükümdarlığının zenginliği nereden geliyordu?

2012 yılında çok büyük bir keşif yapıldı. Arkeolog ve eski British Museum müdürü Louise Schofield başkanlığında İngiliz arkeologlar tarafından yapılan bu keşif Etiyopya'nın kuzeyindeki yüksek Gheralta platosundaki kazıda Sebe hükümdarlığına ait olduğu düşünülen madenleri ortaya çıkarmıştır. Kazıda 6 metrelik bir taş stel bulunmuştur. Bu kalıntının Sebe hükümdarlığına ait olmasını kanıtlayan şey ise taş stele Sebe Hükümdarlığı'nın tanrısal simgeleri olan Güneş ve Ay'ın resmedilmiş olmasıdır. Elbette tek işaret bu değildir. Taş yazıt ve Sebe Hükümdarlığı'nın dili olan Sebe ile yazılmıştır. Bu bölgenin altın açısından zengin olduğunun kanıtı günümüzde bile bu bölgede altın çıkaran yerel insanların olmasıdır. Sütunun gövdesi 1,2 metre derinliğe gömülüydü.

The Gheralta Plateau in Tigray Province (Photo: Tigray Trust).

Resim 45. Kazının yapıldığı bölge.

Resim 46. Sebe Krallığı'nın hazinelerini nereden elde ettiğine dair gizemi çözebilecek bir kazı yapıldı.

Resim 47. Arkeolog Louise Schofield, Etiyopya'nın kuzeyinde Sebe melikesine ait olduğu düşünülen madenin önünde duruyor. Fotoğraf: Tigray Vakfı

Yeni bir çalışma daha:

Kudüs İbrani Üniversitesinden arkeolog Dr. Daniel Vainstüb çok yeni bir keşif yaptı. Kudüs'te yaptığı kazılarda kırılmış bir küpün parçasını buldu. Bu kil parçasının üstünde yazan yazı Sebelilerin diliyle yazılmıştı. Bu küp parçası Tapınak Dağı'nın güneyindeki Ophelarea'da yürütülen kazılar sırasında diğer altı büyük küpün kalıntılarıyla birlikte bulundu. Küpe ait bu kil parçası üzerinde sadece 7 harf mevcuttu. Dr. Daniel Vainstüb'un çalışmaları sonucu yazının, o dönemde Sebe Krallığı'nın hâkim krallık olduğu Arap Yarımadası'nın güneybatı kesiminde (bugünkü Yemen bölgesi) kullanılan "Antik Güney Arabistan" yazısı olduğunu tespit etmiştir.

Resim 48. Sebe Krallığı'nın diliyle yazılmış çömlek parçası. Fotoğraf: Dr. Daniel Vainstüb. Küpün hangi yıllara ait olduğunu belirleyecek olan bir karbon analizi yapılmamıştır.

Yazının ne anlama geldiği konusuna gelelim:

Yapılan çalışmalara göre kil testinin üzerindeki yazıtta "[]shy l'dn 5," yazılıdır. Bu kelime beş "şəhēlet" anlamına gelmektedir. Bu kelime İncil'de işaret edilen (Çıkış 30:34) tütsü karışımı için gerekli olduğu belirtilen dört malzemeden birine atıfta bulunmaktadır. "şəhēlet" Kudüs'teki tapınaklarda yakılan tütsünün önemli bir bileşeniydi. Sebe Krallığı'nın tütsü ve mür ticaretinde oldukça gelişmiş olduğu bilinmektedir. Mür günümüzde ilaç yapımında ve parfümeride yararlanılan, kokulu, yapışkan bir reçine türüdür. Güncel kanıtlardan da anlıyoruz ki Sebe Krallığı'yla Yahudi Krallığı arasında bir ticaret ve kültürel bir ilişki gerçekleşmiştir.

Arim seli ve Sebeliler:

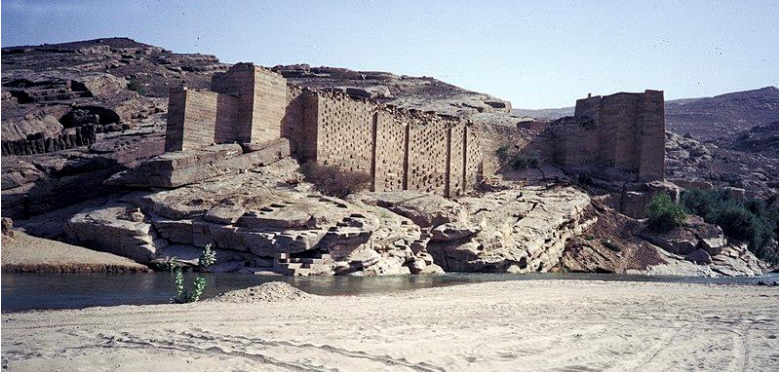
Kur'an'da Sebeliler 2 dönemde işaret edilmiştir. Sebe melikesiyle Süleyman peygamberin birlikte işaret edildiği Sebe halkı MÖ 1300-1200 yılları arasında Yemen'in Marib kentinde yaşayan insanlardır. Yukarıda bu halkla ilgili detaylı bilgi verildi. Ancak Kur'an'da Sebe halkının başka bir zamanda başından geçen olaylar da işaret edilir.

Sebe melikesi dönemi sonrası Sebe halkının zenginliğinin devam ettiğini anlıyoruz. Sebe halkının muhteşem bir baraj sistemi kurdukları, bu baraj sistemiyle iki bahçe oluşturdıkları Kur'an'da anlatılır. Bu toplumun daha sonra barajın yıkılmasıyla bir sele ve kuraklığa maruz kaldıkları da anlatılır.

Daha iyi anlamak için Sebelilerin başkenti olan Marib şehrini ve bu şehirdeki antik baraj kalıntılarını inceleyelim.

Sebeliler kurak ve az yağış alan bu bölgeye muhteşem bir baraj inşa ettiler. Bu barajın amacı suyu depolamak ve sulama kanallarıyla toprakların düzenli olarak sulanmasıydı. Baraj sel baskınlarının da önüne geçmekteydi. Suyu kontrol altına almak kuraklık dönemlerinde bile toprakların sulanabilmesine imkân sağlamaktaydı. Böylece ürünlerin bereketi kat kat daha fazla olabiliyor ve ülke refahına büyük katkı sağlayabiliyordu.

Antik Marib barajı Marib şehrine yakın olan ve daha yüksek bölgeler olan güneybatı tarafındaydı. Bu barajın inşa edilmesinin amacı yakındaki dağlara düşen periyodik muson yağmurlarını yakalamak ve böylece şehrin etrafındaki araziye sulamaktı. Bazı arkeolojik bulgular basit tarzda barajların ve sulama kanallarının bu bölgede MÖ 1700'lü yıllarda yapılmaya başladığını göstermiştir. Genel kabul görüş ise bu barajı yaklaşık MÖ 8. yüzyıla tarihlemektedir. Mutabık olunan nokta ise bu baraj ve sulama sisteminin antik dünyanın en harika mühendislik başarılarından biri olduğudur.

Resim 49. Sebelilerin yaşadığı Marib kendindeki antik baraj kalıntıları.

Kur'an bu baraj ve çevresiyle ilgili bizlere ne işaret veriyor?

Sebe suresi 34:15 ile 34:17 arası ayetler;

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmuştur.

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
3619 34 15 15
لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ بَلَدِ طَيْبَةٍ وَرَبِّ غَفُورٌ رَزَقَ رِيبَكُمْ وَأَشْكُرُوا لَهُ بَلَدُ طَيْبَةٍ وَرَبِّ غَفُورٌ
Arapça okunuş
Lekad kâne li sebein fî meskenihim âyeh(âyetun), cennetâni an yemînin ve şimâl(şimâlin), kulû min rızkı rab-bikum veşkurû leh(lehu), beldetun tayyibetun ve rabbun gafûr(gafûrun).
Meal
Ant olsun; oldu Sebe için meskenlerinde bir ayet/bir gösterge; iki cennet/iki bahçe; sağdan ve soldan; yiyin

Rabbimizin rızkindan; ve şükredin O'na; güzel bir belde; ve bağışlayan bir Rab.

فَاعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرْمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِ جَنَّتَيْنِ | 16 | 34 | 3620
ذَوَاتِىْ اَكْلِ خَمَطٍ وَّاَتْلٍ وَّشَىْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ

Arapça okunuş

Fe a'radû fe erselnâ aleyhim seylel arimi ve beddelnâhum bi cenneteyhim cenneteyni zevâtey ukulin hamtın ve eslin ve şeyin min sidrin kalîl(kalîlin).

Meal

Öyle ki, karşı çıktılar; böylece gönderdik üzerlerine arım/baraj selini; ve değiştirdik onların iki cennetlerini/iki bahçelerini iki cennete/iki bahçeye; üreten acımsı (yüz buruşturan) yemiş; ve bir ılgın ağacı; ve sidr ağacından az bir şey.

ذٰلِكَ جَزَآئُهُمْ بِمَا كَفَرُوْا وَهَلْ نُّجْزِىْ اِلَّا الْكَافِرُوْنَ | 17 | 34 | 3621

Arapça okunuş

Zâlike cezeynâhum bimâ keferû, ve hel nucâzî illel kefûr(kefûra).

Meal

Böyledir; cezalandırdık onları kâfirlik ettiklerinden; ve cezalandırır mıyız kâfirlik eden haricinde?

(l-arimi) (الْعَرْمِ) kelimesi kökü incelendiğinde bu kelimenin baraj, bent, set (dam) anlamında geldiği görülür. Steingass, page 689 (of 1241)

Antik baraj hakkında:

İtalyan Vincenzo M. Francaviglia tarafından 2000 yılında Marib bölgesinde yapılan “Antik Mârib Barajının Tarihlendirilmesi (Yemen)” ‘Dating the Ancient Dam of Mârib (Yemen)’ isimli çalışmada baraja ait kalıntılar bulunmuş ve bu kalıntıların hangi yıla ait olduğu ile ilgili karbon analizi yapılmıştır. Çalışma önemli olduğu için künyesini vermek istiyorum: Journal of Archaeological Science (2000) 27, 645–653.

Bu çalışmada sadece baraj değil aynı zamanda bölgedeki sulama sistemi de detaylı olarak incelenmiştir. Yazarın belirttiğine göre bu son derece karmaşık sulama ağının bir benzeri çevre uygarlıklarda kesinlikle yoktur.

Marib sulama sistemi antik çağdaki en gelişmiş sulama sistemiydi. İki vahaya bölünmüş olarak yaklaşık 9.600 hektarlık bir alanın sulanmasını sağlıyordu. İki vahanın mevcut olması çok çok önemlidir. Biliyoruz ki Kur’an’da iki cennet, iki bahçe “iki cennet/iki bahçe; sağdan ve soldan” geçişiyle özellikle vurgulanıyor. Bu keşfin çok önemli olması nedeniyle makaleden ilgili paragrafı olduğu gibi sizlere İngilizcesiyle birlikte vermek istiyorum.

İtliḡatēd.

area of over 9600 ha, divided into two oases, to be irrigation in the entire Ancient World. It allowed an surplus and its canal, is the best example of controlled The ancient Sabaeen dam of Mârib, with its basin, its

The Mârib Dam

Resim X. Çalışmadan bir paragraf; Türkçesi: Havzası, savakları ve kanallarıyla antik Sebe barajı Mârib, tüm Antik Dünya'daki en iyi kontrollü sulama örneğidir. İki vahaya bölünmüş 9.600 hektardan fazla bir alanın sulanmasına olanak sağlamıştır.

Kur'an'ın ne kadar muhteşem olduğunu gördünüz değil mi? Kur'an kesinlikle Yüce Allah katındandır. Antik dönemdeki bir sulama sisteminin 2 büyük vahayı, 2 büyük bahçeyi, 2 büyük cenneti suladığının işaret edilmesi tek kelimeyle muhteşem bir mucizedir. Arkeologların tespit ettiği bu 2 büyük vahanın Kur'an'da 1400 yıl önce çölde yaşayan Muhammed peygamber tarafından biliniyor olmuş olma ihtimali nedir? Siz düşünün.

Şimdi makaleyi incelemeye devam edelim;

Bilim insanları Marib barajının binlerce yıllık faaliyetini şu şekilde anlamaya çalıştılar: Her yıl yapılan sulama dönüsü tarlaların üzerinde çok az bir alüvyon tabakası bırakmaktadır. Bu tabaka yılda yaklaşık 7-8 mm kalınlığında olmaktadır. Her yıl 7-8 mm yükselen tarlalar on yıllar geçtikçe daha da yükseliyordu. Bu nedenle on yıllar geçmesiyle tarlalara su veren savakların tabanlarının aralıklı olarak yükseltilmesi gerekiyordu. Bu yükseltilemediğinde tarlalara su gelmiyordu. Yükseltilemeyen savak tabanları sayesinde eğim sağlanıyor ve su savaktan tarlaya doğru akmaya devam ediyordu. Bu döngülerin takip edilmesiyle araştırmacılar Marib barajı ve sulama sisteminin tüm faaliyet dönemlerini öğrenme imkânı buldular.

Marib barajının sulamaya katkısından başka en önemli görevi ilkbahar ve yaz döneminde olmak üzere yılda 2 kez gerçekleşen sel felaketini önlemektir.

Bu sistemin en önemli dezavantajıysa havzanın alüvyonla dolmasıydı. Sebeliler bunu biliyordu. Bu nedenle yaklaşık her 80 yılda bir alüvyon tabakasını kaldırdılar ve barajın yüksekliğini artırdılar. Ancak baraj tabanında da alüvyon birikimi oluyordu. Baraj tabanının yükselmesi nedeniyle baraj setinin yükseltilmesi gerekmişti.

Alüvyon kaldırma işleminin 9 ay sürdüğü tahmin edilmektedir. Yaklaşık 55 milyon metre küp alüvyonun kaldırıldığı

düşünülmektedir. 10.000 kişilik bir insan gücü ve hayvan gücüyle bu taşıma 9 ay sürmüştür.

Bu bölgeden alınan örneklerden yapılan karbon analizleri MÖ 389±45 yılını işaret etmektedir. Bir diğer örnek ise MÖ 3517±250 tarihini vermiştir. Diğer örneklerse MS. 84±45 ile MS 255±45 arasında değişmektedir. Örneklerden en yenisi bile MS 406 yılından daha yeni değildir. Bu da bize bu bölgenin MS 400 yılından sonra aktifliğini bütün olarak kaybettiğini kanıtlamaktadır.

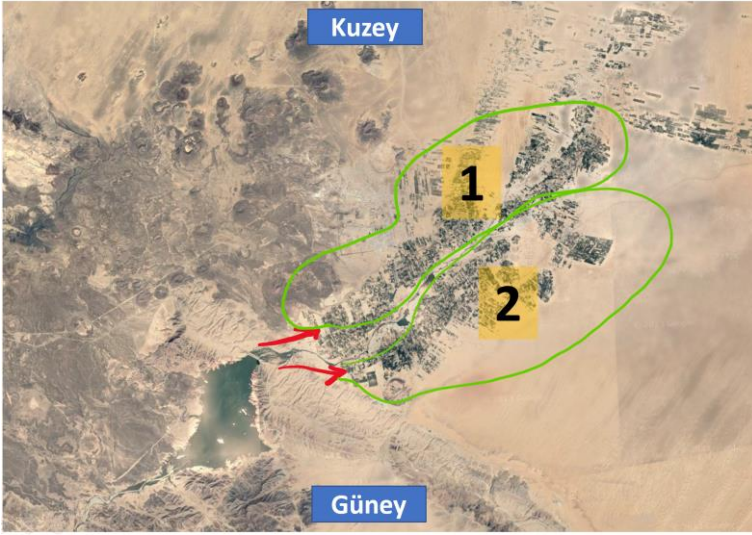
Sağda ve solda olan iki cennet, iki bahçe:

Wadi Adhanah yani Adhanah vadisi, Balaq tepelerini ve bu coğrafyayı ikiye ayırmaktadır. Bu vadiye yapılmış olan baraj ve baraj altına yapılan iki savak vadinin sağ ve solundaki toprakları sulamış ve bereketlendirmiştir. Günümüzde bu vadi modern Marib barajının suları altında kalmıştır.

Resim 50. Aşağıdaki Google Earth resminde modern Marib barajı görülmektedir. Bu baraj Adhanah vadisi üzerine kurulmuştur. Antik dönemdeki baraj da bu vadi üzerindedir.

Aşağıdaki resimde gösterildiği üzere antik barajın iki tane savağı vardı. Kuzey ve güney savakları. Bu savaklar açıldığında Adhanah vadisiyle ayrılmış olan kuzeydeki ve güneydeki topraklar sulanıyordu. Kur'an bu bereketli toprakları sağda ve solda iki cennet, iki bahçe olarak bizlere bildiriyor. Bu iki bahçeyle ilgili doğu ve batı yönünün zikredilmemesi de büyük bir işarettir. Bu da bizlere bu iki bahçenin kuzey ve güney yönlü olduğunu gösterir. Aşağıdaki resimde görüldüğü üzere Adhanah Vadisi'nin ikiye ayırdığı bu iki bölge sağlı ve solludur. Yani kuzey ve güney yönlüdür.

Resim 51. Antik Marib barajının kuzey ve güney savaklarından (kırmızı oklar) çıkan su Adhanah Vadisi'nin ikiye böldüğü kuzey ve güney bahçelerini sulamıştır. Yüce Allah'ın ayette sağdan ve soldan olarak işaret ettiği bu iki bahçe gösterilmiştir.

Resim 52. Makaleden alınan bir resim. Antik Marib barajının güney savağı. Nehrin yukarısındaki bir noktadan görülüyor.

Resim 53. Makaleden alınan bir resim. Antik Marib barajının kuzey savağı. Nehrin yukarısındaki bir noktadan görülüyor.

Antik Marib barajı ne zaman yapıldı?

Alman bilim insanları Peter Kühn ve ark. 2010 yılında antik Marib barajını incelediler. Bu bölgede normal sulamanın ne zaman başladığını ve Sebelilerin muhteşem sulama sistemini ne zaman başlattıklarını anlamaya çalıştılar. Çalışma sonucunda bu bölgenin sulanmaya başlamasının MÖ 2500 ile MÖ 1000 yılları arasında olduğu anlaşılmıştır. Sebeliler tarafından gelişmiş baraj ve sulama sisteminin kurulmasının bu tarih aralığının sonlarına doğru yani MÖ 1000'lere yakın dönemlerde olduğu düşünülmektedir.

Görüldüğü üzere antik Marib barajının ve sulama sisteminin tam olarak aktif olma dönemi ise MÖ 1000 yılı ve sonrası olmalıdır. Barajın hasar görmesi ile gerçekleşen sel felaketinin ise bu dönem ile MS 255 yıllarına kadar bir dönemde gerçekleşmiş olduğu tahmin edilebilir. Sel felaketinin tam olarak ne zaman gerçekleştiğini tespit etmek bilimsel olarak gerçekten çok zordur.

Kur'an'a göre bu baraj aniden yıkılmıştır:

34:16 ayetinde Yüce Allah “*gönderdik üzerlerine arım/baraj selini*” buyurmuştur. Bu da bizlere tarihin bir döneminde bu barajın bir kısmının aniden yıkıldığını ve biriken suyun sel taşkına neden olduğunu düşündürür. Bu sel taşkını kuzey ve güney bahçedeki ürünü büyük oranda yok etmiş olsa gerek. Barajın tamir edilmesi uzun bir zaman almış olabilir. Bu dönemde düzenli sulama yapılamayınca mutlak ki bu iki bahçe tamamen ortadan kalkmıştır. Bu durumun en az on yıllar alacağı rahatlıkla tahmin edilebilir.

Kuzey ve güney bahçesinin yok olmasıyla yani çölleşmesiyle bu bölgede ancak pek işe yaramayan bitkiler yetişmiştir. Yüce Allah ayette az bir miktar sidr ağacı yani Hünnap ağacı, ılgın ağacı ve hardal bitkisinin yetiştiğini bizlere bildirmiştir.

34:16 ayetinde “ve değiştirdik onların iki cennetlerini/iki bahçelerini iki cennete/iki bahçeye; üreten acımsı (yüz buruşturan) yemiş; ve bir ilgın ağacı; ve sidr ağacından az bir şey” buyrulmuştur. Yüce Allah düzenli sulamayla bereketli hâle gelen bu iki bahçeyi verimsiz bir alana çevirmiştir.

Biraz daha detay verelim:

Ilgın ağacı hakkında:

Ilgın ağacı çorak ve tuzlu kıyılarda yetişir. Bu ağacın en büyük özelliği kuraklığa çok iyi uyum sağlamasıdır. Bu bitkinin sel sonrası kuraklaşan bölgelerde kendiliğinden yetiştiği çok rahatlıkla görülebilir.

Resim 54. Ilgın ağacı fotoğrafı

Sidr ağacı:

Sidr ağacının botanik biliminde adı ziziphus spina-christi-dir. Ülkemizde hünnap ağacı olarak da bilinir. Ortalama ağaç büyüklüğü normalde 7-8 metre arasındadır. Dalları yumuşak ve gri-sarımsıdır.

Sidr ağacı kıyı, çöl ve yarı çöl alanlarda yetişir. Bu ağaç Pa-kistan, Hindistan, Etiyopya, Libya, Mısır, Sudan ve Arap Yarımadası'nın güney kesiminde bulunabilir. Sidr ağacı günümüz Yemen'in doğu kesiminde yaygın olarak yetişir. Çok sert dikenleri vardır. Annemin (Sultan Esinler) De-nizli'deki köy evinde bir tane var. Meyvesi inanılmaz lez-zetli. Sağlıklı bir meyve. Ancak ağacın çok sert dikenleri var. Buna bizzat şahit oldum. Resmen iğne gibi batıyor ve yırtıyor. Meyvesini toplamak gerçekten zor olabiliyor. Ro-malıların İsa peygamberin başına taktığı tacın bu ağacın dallarından yapıldığı öne sürülmüştür. Doğruluk payı ola-bilir.

Ayetten anlıyoruz ki sel sonrası az miktarda sidr ağacı da bölgede kalmıştır.

Resim 55. Yukarıdaki resimde Yemen bölgesindeki bir sidr ağacı gösterilmiştir. Görüldüğü üzere kuraklığa dirençli bir ağaçtır.

Acımsı (yüz buruşturan) yemiş:

Bu acımsı yemiş üreten bitkinin yabani hardal bitkisi “mustard plant” olması ihtimali çok yüksektir. Bu bitki çok çabuk üreyip hızlı büyümesi ile bilinir. Kendiliğinden yetişir. Tohumu acıdır.

Resim 56. Yabani hardal bitkisi.

Sebe Krallığı neden helak edildi?

Yüce Allah ayetlerin devamında bizlere Sebelilerin neden helak edildiğini bildiriyor. Bu kimselerin doyumsuz oldukları, ellerindekilerle yetinmedikleri açıkça bildiriliyor. Elbette helak olmalarındaki en önemli neden kendi nefislerine zulmetmeleridir. Kendi nefesine zulmetmek Yüce Allah'a şirk koşturur. Yüce Allah'ın astından her ne ise ilahlar edinmektir.

Sebe suresi 34:18 ile 34:21 arası ayetler;

Yüce Allah aşağıdaki ayetlerinde şu şekilde buyurmuştur.

Kuran Ayet No Sure No Ayet No Ayet
3622 34 18 وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْفُرَى الْآلِيَّ بَرْكًا فِيهَا قُرَى ظَهْرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ
Arapça okunuş Ve cealnâ beynehum ve beynel kurelletî bâreknâ fihâ kuren zâhireten ve kaddernâ fîhes seyr(seyre), sîrû fihâ leyâliye ve eyyâmen âminîn(âminîne).
Meal Ve yaptık onların arasına ve kentler arasına, orada bereketlendirdiğimiz açıkça görünen kentler; ve kadere bağladık/ölçeklendirdik orada yürümeyi/dolaşmayı; “Yürüyün/ dolaşın orada geceleri ve gündüzleri; güvendeler olarak.
3623 34 19 فَقَالُوا رَبَّنَا بُعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ 19 وَمَرَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
Arapça okunuş Fe kâlû rabbenâ bâidbeyne esfârinâ ve zalemû enfusehum fe cealnâhum ehâdîse ve mezzaknâhum kulle

mumezzak (mumezzakın), inne fî zâlike le âyâtin li kulli sabbârin şekûr(şekûrin).

Meal

Öyle ki, dediler: “Rabbimiz! Uzaklaştır arasını seferlerimiz”; ve zulmettiler nefislerine; öyle ki, yaptık onları söylentiler/hadisler; ve dağıttık onların hepsini, parça parça; doğrusu bundadır mutlak ayetler/göstergeler herkes için; sabreden, şükreden.

3624 | 34 | 20 | وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

Arapça okunuş

Ve lekad saddaka aleyhim iblîsu zannehu fettebeûhu illâ ferikan minel mûminîn(mûminîne).

Meal

Ve ant olsun, doğru çıkardı iblis onlar üzerinde zannını; öyle ki, tabi oldular ona (iblise); inananlardan bir fırka/bir bölük dışında.

3625 | 34 | 21 | وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ ۚ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ

Arapça okunuş

Ve mâ kâne lehu aleyhim min sultânin illâ li na’leme men yû’minu bil âhireti mimmen huve minhâ fî şekk(şekkin), ve rabbuke alâ kulli şeyin hafîz(hafîzun).

Meal

Ve olmuş değildi onun (iblisin) onlar üzerine hiçbir gücü/yetkisi/kontrolü; ancak bilmemiz (ayırt etmemiz) için ahirete inanan kimseyi, kimseden; o (kimse) ondan (ahiretten) kuşku/şüphe içinde; ve Rabbindir her bir şey üzerine bir koruyan.

Yüce Allah Sebe Krallığı içinde lütfundan kentleri yaydığını, o bölgeleri bereketlendirdiğini, o bölgeleri güvenli kıldığını bizlere bildiriyor. Arkeolojik kanıtlardan da anladık ki bu toplum yerleştikleri bölgede yani Yemen topraklarında gelişmiş bir toplumdur. Başka toplumlarla da bereketli ticaret yapan bir toplumdur. Topraklarında güvenli bir şekilde yaşıyorlardı. Hatta geceleri bile gündüz gibi güvenli bir şekilde kentler arasında yolculuk yapabiliyorlardı. Antik dönem dikkate alındığında Sebe Krallığı'nın huzuru ve güveni sağlamış olan gelişmiş bir toplum olduğu hemen anlaşılır. Ayetten anlıyoruz ki bu toplum bununla yetinmiyor. Yüce Allah'tan kentlerinin arasındaki seferlerinin arasını uzatmasını yani topraklarının çok daha geniş olmasını istiyorlar. Daha da önemlisi kendi nefislerine zulmediyorlar yani şirk günahını işliyorlar. Yüce Allah'ın astından başka şeyleri ilahlar ediniyorlar. Yüce Allah'ın yanında onlara da yalvarıp yakarıyorlar. Yüce Allah şirki asla affetmez. Sebelilerden rahmetini ve desteklerini çekmiş; arım yani baraj seliyle dillere destan, güney ve kuzey yerleşimli bereketli iki bahçeyi darmadağın etmiştir. Sebelilerin başına gelen bu sel felaketi de nesilden nesile aktarılacak ve efsaneleşecektir.

İnsanların çoğunluğu gibi Sebelilerin de bir kısmı hariç çoğunluğu iblisin adımlarını takip etmişlerdir. Oysa iblisin insanlar üzerine herhangi bir yaptırım gücü asla yoktur. Zorla bir şey yaptırma yetisi de asla yoktur. Ancak insanlar iblise tabi olmaktadır. İblisin iddia ettiği şey yani onun zannı gerçekleşmiş olmuştur. Yani iblis zannında doğru bir tahmin yapmıştır. İnsanlardan inanan bir kısmı haricinde iblise tabi olmuşlardır. Elbette bu durum ancak ve ancak Yüce Allah'ın bilgisi ve izniyle olmuştur. Bu durum ancak bir sınav gereğidir. Bu sınavla Yüce Allah ahirete iman eden kimseyle şüphe içinde olan kimseyi birbirinden ayıracaktır.

Prof. Dr. İbrahim Esinler

Son Söz:

Kur'an ayetlerini sadece Kur'an ayetleri ışığında okuduğumuzda gördüğünüz gibi muhteşem mucizeler tecelli eder. Antik Babil kalıntılarında yapılan arkeolojik kazılarda bulunan bir taş kabartma üzerinde Maruttaş isimli bir Babil hükümdarının isminin yazması Kur'an'ın Yüce Allah katından geldiğine kesin bir kanıttır. Çünkü bu Babil hükümdarının ismi 2:102 ayetinde *Marut* (*Marutta*) olarak işaret edilmişti. Bu işaretten ilerleyerek Davut ve Süleyman peygamberlerin ne zaman yaşamış olduklarını da net bir şekilde tespit etme imkânımız oldu. Bu peygamberlerin başlarından geçen olayları Kur'an ayetleri sayesinde açık bir şekilde anladık. Hurafelere kurban gitmiş olan Süleyman peygamberle Sebe melikesi arasında geçen olayları da aydınlattık. Arim seliyle yok edilen iki bahçenin nerede olduğunu tam olarak tespit ettik. Gördük ki Kur'an ayetleri sadece Kur'an ayetleri ışığında okununca Kur'an'ın mucizeleri tecelli etmektedir.

Yüce Allah'a bana bu ayetleri anlama yetisi ve ilmi verdiği için sonsuz şükrederim. Hamd ve övgü ancak onadır. Sadece o kendisini hakkıyla hamdedebilir, takdir edebilir. Bizler ancak onun izin verdiği kadarıyla onu takdir edebiliriz.

En doğrusunu Allah bilir.

Kur'an'ın Eşsiz Mucizesi - Sebe Melikesi

YAZARIN DİĞER KİTAPLARI

PROF. DR. İBRAHİM ESİNLER

KUR'AN'IN EŞSİZ MUCİZESİ

ZÜLKARNEYN

OZAN

